

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПРВА СЕДНИЦА
ДРУГОГ РЕДОВНОГ ЗАСЕДАЊА
Пети дан рада
9. октобар 2017. године

(Седница је почела у 10.10 часова. Председава Владимир Маринковић, потпредседник Народне скупштине.)

*
* *

ПРЕДСЕДАВУЋИ: Поштоване даме и господо народни посланици, настављамо рад Прве седнице Другог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2017 години.

На основу службене евиденције о присутности народних посланика констатујем да седници присуствује 70 народних посланика.

Ради утврђивања броја народних посланика присутних у сали, молим народне посланике да убаце своје идентификационе картице у посланичке јединице електронског система за гласање.

Констатујем да је применом електронског система за гласање утврђено да је у сали присутно 90 народних посланика, односно да су присутна најмање 84 народна посланика и да постоје услови за рад Народне скупштине.

Обавештавам вас да су спречени да данашњој седници присуствују следећи народни посланици: Горан Чабради и проф. др Жарко Обрадовић.

Прелазимо на тачке 5–11 дневног реда (заједнички јединствени претрес):

– ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗМЕНИ ОДЛУКЕ О УТВРЂИВАЊУ САСТАВА СТАЛНИХ ДЕЛЕГАЦИЈА НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ У МЕЂУНАРОДНИМ ПАРЛАМЕНТАРНИМ ИНСТИТУЦИЈАМА,

– ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗМЕНАМА ОДЛУКЕ О УТВРЂИВАЊУ САСТАВА СТАЛНИХ ДЕЛЕГАЦИЈА НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ У МЕЂУНАРОДНИМ ПАРЛАМЕНТАРНИМ ИНСТИТУЦИЈАМА,

- ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗМЕНАМА ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ ЧЛАНОВА И ЗАМЕНИКА ЧЛАНОВА ОДБОРА НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ (Српска радикална странка),

- ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗМЕНАМА ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ ЧЛАНОВА И ЗАМЕНИКА ЧЛАНОВА ОДБОРА НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ (Српска напредна странка),

- ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗМЕНИ И ДОПУНИ ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ ЧЛАНОВА И ЗАМЕНИКА ЧЛАНОВА ОДБОРА НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ (Српска напредна странка),

- ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗМЕНАМА ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ ЧЛАНОВА И ЗАМЕНИКА ЧЛАНОВА ОДБОРА НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ (Српска радикална странка),

- ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗМЕНАМА ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ ЧЛАНОВА И ЗАМЕНИКА ЧЛАНОВА ОДБОРА НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ (Нова Србија – Покрет за спас Србије).

Сагласно одлуци Народне скупштине да се обави заједнички јединствени претрес о предлозима одлука из тачака од 5. до 11. дневног реда, а пре отварања заједничког јединственог претреса, подсећам вас да, према члану 192. а сходно члану 97. Пословника Народне скупштине, укупно време расправе за посланичке групе износи пет часова, као и да се ово време распоређује на посланичке групе сразмерно броју народних посланика чланова посланичке групе.

Молим посланичке групе, уколико то већ нису учиниле, да одмах поднесу пријаве за реч са редоследом народних посланика.

Сагласно члану 192. став 3. а сходно члану 157. став 2. Пословника Народне скупштине, отварам заједнички јединствени претрес о:

- Предлогу одлуке о измени Одлуке о утврђивању састава сталних делегација Народне скупштине Републике Србије у међународним парламентарним институцијама, који је поднела председник Народне скупштине Маја Гојковић (број 02-2577/17 од 22. септембра 2017. године),

- Предлогу одлуке о изменама Одлуке о утврђивању састава сталних делегација Народне скупштине Републике Србије у међународним парламентарним институцијама, који је поднела председник Народне скупштине Маја Гојковић (број 02-2470/17 од 13. септембра 2017. године),

- Предлогу одлуке о изменама Одлуке о избору чланова и заменика чланова одбора Народне скупштине Републике Србије, који је поднела Посланичка група Српска радикална странка (број 02-2572/17 од 21. септембра 2017. године),

– Предлогу одлуке о изменама Одлуке о избору чланова и заменика чланова одбора Народне скупштине Републике Србије, који је поднела Посланичка група Српска напредна странка (број 02-2554/17 од 21. септембра 2017. године),

– Предлогу одлуке о измени и допуни Одлуке о избору чланова и заменика чланова одбора Народне скупштине Републике Србије, који је поднела Посланичка група Српска напредна странка (број 02-2441/17 од 12. септембра 2017. године),

– Предлогу одлуке о изменама Одлуке о избору чланова и заменика чланова одбора Народне скупштине Републике Србије, који је поднела Посланичка група Српска радикална странка (број 02-2154/17 од 31. јула 2017. године),

– Предлогу одлуке о изменама Одлуке о избору чланова и заменика чланова одбора Народне скупштине Републике Србије, који је поднела Посланичка група Нова Србија – Покрет за спас Србије (број 02-1272/17 од 11. маја 2017. године).

Да ли предлагач и представници предлагача желе реч? (Не.)

Да ли председници, односно представници посланичких група желе реч? (Не.)

Дакле, закључујем ову тачку дневног реда.

Прелазимо на 12. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗМЕНИ ОДЛУКЕ О УТВРЂИВАЊУ САСТАВА СТАЛНИХ ДЕЛЕГАЦИЈА НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ У МЕЂУНАРОДНИМ ПАРЛАМЕНТАРНИМ ИНСТИТУЦИЈАМА (јединствени претрес).

Пре отварања јединственог претреса подсећам вас да, сходно члану 97. Пословника Народне скупштине, укупно време расправе за посланичке групе износи пет часова, као и да се ово време распоређује на посланичке групе сразмерно броју народних посланика чланова посланичке групе.

Молим посланичке групе, уколико то већ нису учиниле, да одмах поднесу пријаве за реч, са редоследом народних посланика.

Сагласно члану 192. став 3. Пословника Народне скупштине, отварам јединствени претрес о Предлогу одлуке.

Да ли предлагач, народни посланик Маја Гојковић, председник Народне скупштине, жели реч? (Не.)

Да ли председници, односно представници посланичких група желе реч? (Не.)

Да ли се још неко јавља за реч? (Не.)

Закључујем јединствени претрес о Предлогу одлуке.

Пошто смо обавили јединствени претрес, Народна скупштина ће у дану за гласање одлучивати о предлогу ове одлуке.

Пре него што почнемо расправу о амандманима, ја бих дао паузу од петнаестак минута како би могли да уђу у салу министри са својим тимовима и како би се на прави начин припремили за седницу. Хвала.

(После паузе.)

ПРЕДСЕДНИК: Поштовани посланици, сагласно члану 90. став 1. Пословника, обавештавам вас да сам позвала да данашњој седници присуствују др Расим Љајић, потпредседник Владе и министар трговине, туризма и телекомуникација, и Бранко Ружић, министар државне управе и локалне самоуправе, са својим сарадницима.

Прелазимо на 1. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О НАЦИОНАЛНОЈ АКАДЕМИЈИ ЗА ЈАВНУ УПРАВУ (претрес у појединостима).

Примили сте амандмане које су на Предлог закона поднели народни посланици.

Примили сте извештаје надлежних одбора и мишљење Владе о поднетим амандманима.

Пошто је Народна скупштина обавила начелни претрес, сагласно члану 157. став 3. Пословника, отварам претрес Предлога закона у појединостима.

На члан 1. амандмане, у истоветном тексту, поднели су посланици заједно Зоран Красић, Милорад Мирчић и Филип Стојановић и заједно посланичка група Двери.

Изволите, Зоран Красић.

ЗОРАН КРАСИЋ: Ми смо у начелној расправи рекли да се противимо доношењу оваквог једног закона, јер не видимо каква би била сврха уопште оваквог закона где се формира та тзв. национална академија за јавну управу.

Скренуо бих пажњу предлагачима да смо у образложењу овог нашег амандмана дали један приказ на шта ће да личи та академија, јер та академија ће да буде, у ствари, један проточни бојлер где ће значајна средства да се расподељују и невладиним организацијама, попут Црте, па онда Европски покрет у Србији, Центар за европске политике, Траг фондација, Група 484, јер наводно они су ван јавне управе, оспособљени да држе предавања и да образују људе који раде у јавној управи. То је, просто, логички немогуће.

Усвајајући овај наш амандман Србија би направила уштеду од четири милиона, директно у 2017. години, а и сваке следеће године значајна средства би се ушпарала. Морам само да допуним да ово што би се

ушпарало нису средства Србије, то су средства која је Влада Републике Србије обезбедила задужујући се код европских институција, јер ово образовање, усавршавање је интерес ЕУ, да државни службеници буду, отприлике, исти онакви какви су службеници у Бриселу, у европској администрацији.

Ми се противимо формирању једне парадржавне, неформалне образовне институције.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 1. амандман је поднео посланик Душан Павловић.

На члан 1. амандмане, у истоветном тексту, поднели су посланици Марко Атлагић и Маријан Ристичевић.

Изволите, Марко Атлагић.

МАРКО АТЛАГИЋ: Узимајући у обзир догађања претходних дана у овом високом дому изазваних од стране неких минорних опозиционих група а водећи рачуна о уштеди времена, одустајем од даљњег образлагања овог амандмана.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, ја ћу такође покушати да будем кратак. У овом смислу подржавам и овај члан својим амандманом, члан овог закона који је предложила Влада. Мислим да је национална академија потребна. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 2. амандмане, у истоветном тексту, поднели су посланици заједно Вјерица Радета, Немања Шаровић и Мирослава Станковић Ђуричић и заједно посланичка група Двери.

Изволите, Вјерица Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Посланици СРС су изнели став да овај закон не треба да постоји у нашем правном систему и једини начин да то докраја искажемо јесте амандманима којима смо брисали сваки од понуђених чланова. Када не би било тако, члан 2. предложеног закона за нас српске радикале би био разлог да гласамо против оваквог закона, јер у члану 2. сте написали да се овим законом преноси у национално законодавство Директива ЕУ 2007/2/ЕЗ.

Дакле, што се тиче нас из СРС, јасно и недвосмислено кажемо да Србија не сме да иде у ЕУ, заправо и неће, али да у сваком случају треба прекинути тај европски пут, јер због таквог става владајуће већине да по сваку цену мора да се иде у ЕУ ми се сусрећемо са овим небулозним

предлозима закона, попут овог о Националној академији за јавну управу, која апсолутно ништа не значи осим што ћете још додатно финансирати невладине организације, с обзиром на то да их финансирасте кроз буџет директно, а на овај начин ћете то радити и индиректно.

Заиста се поставља питање ко су ти „стручњаци“ који би требало да едукују државне службенике, у ком правцу би та едукација требало да иде, и оно што сте ви предвидели да сваки државни службеник који не испуни 10% у односу на оно што је предвиђено да уради у току месеца треба да иде у ту националну академију да га тамо неко едукује, да га тамо неко учи, уместо да организујете дисциплинску одговорност за оне који не знају или неће да раде. Бојим се да овом академијом желите заправо да уведете можда, на крају, некакве сертификате који ће замењивати дипломе државних службеника које сте увели у државну службу а чије дипломе су заправо поприлично сумњиве. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 2. амандмане, у истоветном тексту, поднели су посланици Марко Атлагић и Маријан Ристичевић.

Изволите, Марко Атлагић.

МАРКО АТЛАГИЋ: Узимајући у обзир догађања претходних дана у овом високом дому изазвана од стране неких народних посланика минорних опозиционих група а штедећи време у жељи за рационализацијом нашега рада, поштована председнице, одустајем од даљњег образлагања амандмана.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Изволите, Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, ово је амандман који сам предложио у жељи да оснажим предлог који је тим чланом предложила Влада. Мени је готово свеједно да ли ће проћи мој амандман или члан како је навела Влада.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 2. амандман су заједно поднели посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Здравко Станковић и Горан Богдановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман су заједно поднели посланици Радослав Милојичић, Дејан Николић и Верољуб Стевановић.

Хвала.

На члан 2. амандман су заједно поднели посланици Мариника Тепић, Соња Павловић, Александра Чабраја, Јован Јовановић и Зоран Живковић.

Реч има Мариника Тепић.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Захваљујем, председнице.

У члану 2. говори се о, рекла бих, неким општим местима које боје овај закон и које је министар Ружић у свом уводном образлагању дефинисао кроз коначни циљ намере овог закона о оснивању националне академије за јавну управу, а то је да се обезбеди компетентност и деполитизација јавне управе.

Стога нама изричито смета, мојим колегама из Клуба самосталних посланика као и мени, други став овог предлога, где се наводи да ова академија служи томе да спроведе процес учења, а између осталог, ради стицања знања, вредности и ставова. То је, по нама, апсолутно недопустиво, из простог разлога што ставови и вредности запослених нису предмет рада, већ искључиво њихових права.

Али управо у овим речима се крије та намера политизације и даље политизације, интензивирања политизације јавне управе, и новозапослених у јавној управи, јер ја бих рекла да обезбеђивање компетентности није ништа што би било упитно и рекла бих – браво министре, одлично је што се сетили то да назовете тим именом. Али, с друге стране, морам да вам кажем да пракса говори нешто потпуно другачије, а то је да из овог произлази да ви можете и универзитет да оснујете за јавну управу, али вам то неће помоћи да од лењих службеника направите вредне, да од криминалаца направите анђеле, да од људи који не знају свој посао направите вредне људе или да чак обезбедите сто и столицу за запослене који то немају, јер их страначки запошљавате тако што им обезбедите уговор о раду а онда се они и не појављују на послу.

Исто тако сте се дотакли тога да желите да учините љубазнијим службенике и да ће и ова намера усавршавања у томе помоћи јер ће они боље радити свој посао. Морам да вам кажем да тиме на неки начин вређате професионалце који годинама или деценијама раде у јавној управи и знају свој посао, а не узимате у обзир ове страначки запослене људе који немају појма о чему се ради, који немају ни стручне компетенције ни образовне нивое довољне за послове које треба да обављају, али зато, понижавајући оне који већ раде свој посао а не љуљају врата као што раде страначки запослени, ви њих дискредитујете.

Бојим се да ће ово унапређење да се заснује на томе ко ће боље, брже и јаче да улази у аутобусе да иде на страначке митинге СНС-а и коалиције. Бојим се да ће јавне управе и службеници да не буду на својим радним местима у радно време када су митинзи СНС-а, као што се то дешавало. Ја увек дајем пример мога града Панчева, где, када су митинзи у кампањи, у 12.00 сати јавна управа више не ради, јер су сви, од начелника

па надаље, дужни да улазе у аутобусе наших јавних превозника и да обилазе митинге владајуће коалиције. Томе служи ова назовиреформа јавне управе, да се у томе усавршавају будући запослени у јавној управи.

Немојте ви да бринете за стручна знања оних који имају добрано искуство, искористите их на најбољи могући начин, а деполитизацију треба да кренете почев од вашег министарства и целе Владе и да успоставите конкурсе за све, па тако и полагање државног стручног испита за министре и чланове Владе, јер ваша претходница која је тренутно и председница Владе Републике Србије још увек није научила шта значи подела власти. Да је полагала државни и стручни испит, сигурно би знала. Знала би мало више о Уставу, о радном праву, о подели власти, а не да јавно објављује информације да Влада доноси законе.

Тако да ви треба да порадите мало на себи и да, ако већ успостављате ову академију, ви будете први полазници ове академије, а не професионалци који носе то бreme или да ово буде протежирани начин да даље унапређујете путнике по аутобусима на митинге СНС-а. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народни посланик Михаило Јокић.

МИХАИЛО ЈОКИЋ: Молим вас да радите по Пословнику. Требало је да претходној говорници одузмете реч, јер она је већ у старту одступила од теме. Нека грађани Србије виде ко почиње да развлачи, ко почиње да вређа, ко уноси неред и нерад у Скупштину Србије.

Значи, оно што је госпођа или госпођица све време причала никакве везе нема са овом темом. Страначки аутобуси, одласци, доласци итд. Онда ће да крену реплике и онда ће Скупштина да се претвори у циркус, на шта указује опозиција. Значи, опозиција почиње данашњу седницу да унеређује, да прави оно што не треба да буде и ја вас молим да свима онима који одступе од теме аутоматски одузимате реч. Хвала.

(Мариника Тепић: Реплика.)

ПРЕДСЕДНИК: Нема реплике на повреду Пословника.

Да ли желите да гласамо о повреди Пословника? (Не.) Хвала.

(Зоран Красић: Није рекао који члан.)

Рекао је, члан 27.

Реч има Александар Марковић.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем, председавајућа.

Врло ћу кратко. Пре тога желим да кажем да се потпуно слажем са колегом Јокићем у оценама малопређашње дискусије.

Предлажем да се одбије овај амандман на члан 2, из три разлога. То ћу врло кратко образложити. Први разлог је што предлагач амандмана није покушала апсолутно ни на који начин да образложи сам предлог

амандмана, ни на који начин, осим што је вређала државне службенике, али то је на њену част или на њену срамоту. Оцењивала је државне службенике као лење, непрофесионалне, чак и реч „криминалци“ мислим да је употребила. Опет кажем, то је на њену срамоту.

Други разлог зашто треба одбити овај амандман је исказан у Мишљењу Владе Републике Србије које смо сви добили, надам се да смо сви и прочитали. Ја сам потпуно сагласан са таквим ставом Владе Републике Србије.

Трећи разлог је тај што смо у начелној расправи апсолутно изнели све могуће аргументе зашто је овај закон добар, а ако је предлагач амандмана слушао начелну расправу, упркос опструкцијама, притисцима, могао је да закључи због чега овај закон треба прихватити а због чега треба одбити управо овај амандман.

Имам само још једну реченицу. Позвао бих предлагача амандмана, могу и у паузи, ја сам се потрудио па сам одштампао са Википедије, овде је биографија чувене српске сликарке Надежде Петровић и биографија чувеног српског сликара Уроша Предића, па може да умножи, није то нарочито скупо, да фотокопира и подели својим присталицама. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Ђорђе Комленски.

Изволите.

ЂОРЂЕ КОМЛЕНСКИ: Немам обичај, уважене колеге, да предлажем да се неки амандман не усвоји, али овај амандман заиста не треба усвојити, јер су Влада и надлежно министарство препознали потребу да оне који су 2000. године на јуриш отимали радна места у органима управе, доносили столице од куће и избацивали раднике, никада нису стекли квалификацију, са собом нису донели ни домаће васпитање нити изграђене ставове о томе како ради управа, треба преваспитати, треба им пружити могућност после ових 17 година, за које време нису успели да то стекну, да стекну радне навике, да раде у корист грађана, а не могу да добију отказ јер је то јако компликовано.

Из тог разлога мислим да овај амандман не треба подржати. О страначком запошљавању најмање треба да причају они који су ветеринарске техничаре убацивали на места где раде дипломирани правници, где су нешколовани избацивали школоване 2000. године и до данашњег дана нису научили ништа. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Милија Милетић.

МИЛИЈА МИЛЕТИЋ: Захваљујем.

Као и моје претходне колеге, исто бих предложио да не прихватимо амандман, јер су и колега Ђорђе и Александар већ рекли пуно ствари које су биле веома лоше у претходном периоду.

Подржавам предлог и овог закона и овај члан јер мислим да закон даје могућност људима који раде у управама да раде, да се усавршавају. То могу да кажем јер долазим из Сврљига, чија општинска управа има мањак броја запослених. Због тога кажем, тим људима треба дати предност, тим људима треба дати могућност.

Стварно подржавам и Владу и надлежно министарство јер са овим новитетима и са овим новим законом може се много више помоћи људима да се усавршавају, да раде, да прате прописе и, нормално, ово све радимо због наших грађана, да сви грађани имају иста права, да могу да добију боље услуге, а на тај начин имаћемо све боље услове живота.

Још једном предлажем да се не прихвати овај амандман, зато што мислим да је оно што говори колегиница лоше, да пуно ствари које су рађене до 2012. године су биле ствари које ми не желимо да радимо. Због тога подржавам закон у потпуности.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Љиљана Малушић, изволите.

ЉИЉАНА МАЛУШИЋ: Захваљујем, поштована.

Није тешко бити фин, култура је начин живота. Хајде да у понедељак кренемо на једном високом нивоу да разговарамо аргументовано, а не да причамо о партократији.

Моја уважена колегиница рече – ово се тиче партократије и запошљавања. Па то напосто није тачно. Да је прочитала закон, видела би да се Национална академија пуно разликује од високошколских установа. Значи, потпуно је дијаметрално супротно. Ово је само једна врста едукације; научите то, едукације. Некад су се дозволе добијале за три године, сад се добијају за три месеца, са тенденцијом за десет дана.

А што се тиче наше поштоване председнице, она је врстан правник и врстан адвокат. Немојте више вређати људе.

Амандман треба одбити. Хвала најлепше.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има Мариника Тепић.

Изволите.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Захваљујем.

Амандман је врло јасан у својој намери да се ставови и вредности запослених који о њима треба да уче на основу ових обука избришу. Ако сте толико темељно читали закон и амандмане о којима одлучујете и изјашњавате се о њима, онда бисте и то прочитали.

С друге стране, потпуно разумем да је вама непријатно, незгодно и да не знате како да се пред јавношћу Србије оправдате над узурпацијом јавне управе и потпуно је тачно све што сам рекла. Цела Србија зна да је

јавна управа главна машинерија за злоупотребу власти Вучића и СНС-а тако што упреже комплетну јавну управу, све државне службенике да раде кампање. Није то никаква тајна, толико је милиона сведока у целој Србији, тачно колико има и становника.

А сви би они били и љубазнији и професионалнији и бољи да их владајућа коалиција не уцењује за радна места, да им не прети. Неки имају угрожену чак и слободу кретања због таквог понашања, односно због непристајања да постану чланови СНС-а или владајуће коалиције.

Ви можете да причате овде шта год хоћете и мене да вређате, то је најпросто тачно и то сви знају, као што сви знају да је у време кампање јавна управа у општинама и градовима празна већ од раних преподневних сати, када се сви упрежу у аутобусе и иду широм Србије да кличу вођи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Ђорђе Милићевић): Повреда Пословника, народна посланица Маја Гојковић.

Изволите.

МАЈА ГОЈКОВИЋ: Захваљујем, посланиче.

Не говори се о томе, уважена посланице, да ли је неко слагао или није, говори се о томе шта ми морамо да радимо кад дођемо овде. Морамо да покажемо грађанима Србије, у складу са чланом који сам цитирала, како треба да се понаша човек који дође на свој посао. Да ради оно што му је задатак тога дана, а то је да говори о амандманима на закон. Иначе треба да укинемо категорију подношења амандмана и расправе о амандманима и да све сведемо на некакву начелну расправу која неће имати никаквих додирних тачака са законом који тог дана имамо.

Када говоримо у начелној расправи, што је било пре неколико дана, нисмо говорили ни онда о томе, хајде да се узме у обзир некакво разматрање и ширина па да се политички овде поведе дебата, иако је дуго није било, да ли је закон добар или није добар и у ком смислу би опозиција урадила нешто другачије. Али када су у питању амандмани, онда Пословник говори нешто друго. Ми морамо да говоримо какав смо амандман поднели – да, по Пословнику – а са друге стране да кажемо чиме тај амандман поправља садржину члана на који се односи тај амандман.

И да прекинемо са том праксом да се јаве подносиоци амандмана и да им буде дозвољено да кажу шта год има падне на памет јер, боже мој, они су из опозиције и, чим им скренете пажњу на повреду Пословника или на поштовање Пословника, почну да вичу на вас и врше терор над посланицима који знају шта је данашњи наш задатак.

Хвала вам, и у напред кажем, не желим да се гласа али желим да јавност Србије зна како седнице изгледају код нас и ко врши опструкцију тиме што не желе да се придржавају овог Пословника.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем. Слажем се у потпуности са вама.
(Мариника Тепић: Пословник!)

Видео сам вас, добићете реч свакако, а и у електронском сте систему.

Дефинитивно имамо различите задатке и циљеве када почне радни дан и, у потпуности сам сагласан са вашом констатацијом; начелна расправа је била пре неколико дана, данас водимо расправу о појединостима, по амандманима, и молим да наставимо у том тону данашњу седницу.

Колико сам схватио, колегинице Гојковић, не желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника. Захваљујем.

Повреда Пословника, народна посланица Мариника Тепић.

Изволите.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Захваљујем, председавајући.

Сматрам да сте повредили члан 107, односно достојанство Народне скупштине, тиме што сте дозволили да се малициозно, нарушавајући моје достојанство као народне посланице говори, односно претходна говорница представља мене у неком аматерском или нерадном смислу.

Ако неком треба спочитавати да не ради свој посао, да не учествује конструктивно у расправи, било да се политички то некоме допада или не, то свакако нисам ја. Штавише, мислим да су и колеге из позиционе већине тога свесни и то напосто треба признати без обзира на наше политичке стрелице – оправдане, наравно, јер смо на различитим, супротним половима и то уопште није упитно.

А ја сам апсолутно оправдано говорила на овај начин и дозволите да објасним само због чега, не улазећи у реплику. Дакле, зато што се члан о којем ја говорим и на који имам амандман зове – појам јавне управе и појам стручног усавршавања.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегинице Тепић, нећу вам дозволити да реплицирате кроз указану повреду Пословника.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Не улазим у реплику. Не, не улазим, ја сам само прочитала о чему причамо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Не, управо сте то покушали.

Молим вас само да се обраћате мени као председавајућем и да укажете у чему сам повредио Пословник.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Ево, управо вам то говорим – зато што треба да пратите ток седнице и да знате да причамо о појму јавне управе и о појму стручног усавршавања и да, када ја говорим о томе које је моје виђење јавне управе и какав би појам она требало да понесе или не, не може

ми се спочитавати, а ви нисте на то реаговали, да не пишем амандмане, да не учествујем у расправи, да ми је циљ да минирам и опструишем рад ове Скупштине.

Тако да вас само молим да узмете у заштиту, ако већ узимате позиционе посланике, једнако и опозиционе посланике, јер то што ви седите мало више не значи да седите на трону.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Тепић.

Много пута до сада сам рекао да не постоје двоструки стандарди и двоструки аршини у вођењу седница Народне скупштине Републике Србије. Оно што је у малопређашњем говору истакла колегиница Гојковић био је један уопштен став и Посланичке групе СНС и морам рећи да делим мишљење колегинице Гојковић, а говорила је о задацима и циљевима које треба да испоштују и који би требало да буду задаци и циљеви народних посланика. Није се обраћала вама конкретно, обраћала се мени као председавајућем и ни на један начин се није увредљиво изразила и конкретно говорила о вама.

Тако да не мислим да сам учинио ни на један начин повреду Пословника, нарочито не члана на који сте ви указали. Вас питам – да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника?

(Мариника Тепић: Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Душан Павловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици, заједно, Зоран Красић, Љиљана Михајловић и Ружица Николић и, заједно, Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Марија Јањушевић, др Драган Весовић, мр Иван Костић, Зоран Радојичић и проф. др Миладин Шеварлић.

Реч има народна посланица Ружица Николић.

Изволите.

РУЖИЦА НИКОЛИЋ: Овим амандманом предложили смо да се члан 3. Предлога закона о Националној академији за јавну управу брише и сматрамо да и сам закон не треба да се донесе.

Брисање члана 3. тражимо јер сте и ви као предлагач увидели низ проблема. У оквиру оснивања избора организационе форме јављају се следећи проблеми. То је непостојање јединствене евиденције органа и других субјеката по било ком критеријуму. Имајући у виду непостојање евиденције органа, не постоји ни јединствена евиденција запослених у јавној управи.

Затим, послови и задаци нису стандардизовани, што отежава сагледавање и поређење сличних и повезаних послова, што је услов за

квалитетан одговор на питање потребе оснивања и избора организационе форме утврђивање делокруга органа и организација јавне управе. Затим, не постоји јасна и конзистентна типологија организационих облика, односно субјеката којима је прописима поверено вршење управних јавних овлашћења. Затим, не постоје јасни критеријуми о томе које од типова организационих форми јавне управе треба користити, и у којим случајевима, да би се изабрала најефикаснија форма у конкретном случају.

Основани су органи и организације са неодговарајућим називима који не одражавају њихове реалне организационе форме. Не постоје очигледне разлике у надзорном механизму коме су подложни органи исте врсте. Постоје правне празнине у погледу регулаторних тела, као и читав низ проблема које сте и сами навели.

Ако све ово тврдите, а цитирала сам вас, како онда мислите да овим предлогом закона можете да решите ове проблеме које и сами идентификујете?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Николић.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Душан Павловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици проф. др Марко Атлагић и Маријан Ристичевић.

Реч има народни посланик Марко Атлагић.

Изволите.

МАРКО АТЛАГИЋ: Поштовани потпредседниче, узимајући у обзир догађања претходних дана у овом високом дому изазвана од стране неких народних посланика минорних опозиционих група и штедећи време у жељи за рационализацијом нашег рада, одустајем од даљњег образлагања амандмана.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Атлагићу.

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, амандман је предложен као жеља да се потврди жеља Владе да се овим чланом дефинише неутрална национална институција која треба да помогне да наши јавни службеници имају што више знања. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман су заједно поднели народни посланици Мариника Тепић, Соња Павловић, Александра Чабраја, Јован Јовановић и Зоран Живковић.

Реч има народна посланица Мариника Тепић.

Изволите.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Захваљујем.

У члану 3. се статусни положај Националне академије за јавну управу дефинише тако да је она централна институција система стручног усавршавања у јавној управи Републике Србије, а потом и да се она образује као посебна организација и да надзор над радом Националне академије врши Министарство.

Ни са чим се од тога не слажем, као и моје колеге из Клуба самосталних посланика. Образложићу, наравно, одмах зашто. Зато што ви дефинишете Националну академију као централну институцију. Потпуно разумем да ви желите да је подигнете на пиједестал или на ниво институције, што је врло не оправдано.

Ми смо малопре чули од једне колегинице из посланичке групе већине да се овде врше едукације. Дакле, не знам зашто бисте подизали на ниво институције, а као што сам такође рекла, можете и универзитет да направите, то вам неће помоћи да од партократије спасите оно што сте закували и ми сматрамо да она треба, ако евентуално треба да постоји, да буде централни орган или организација, никако институција. Немојте је китити перјем које јој не приличи.

Друго, овде наводите да надзор над радом Националне академије врши Министарство. Зашто врши Министарство ако се овим актом успоставља Национална академија, односно конституише је практично Народна скупштина овим законом? Онда Национална академија, по једноставној логици ствари, треба да буде одговорна Народној скупштини или, у најмању руку, ресорном одбору, ако већ неће извештај о раду да подноси пред посланицима, што је такође већ појавна ствар, јер Влада стално избегава да се појави пред посланицима оног последњег четвртка у месецу. Али ако ми као народни посланици, ова Скупштина јесте оснивач овим законом Националне академије, онда ми треба и да вршимо надзор над њеним радом, односно нама да полаже рачун, а не после Министарство као извршни орган да надзире и да све остане опет у сенци партократије и злоупотребе, наравно, што, коначно, одликује ову власт.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има народна посланица Александра Томић.

Изволите.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Захваљујем, председавајући.

За десет година 34.000 едукација је прошло. Служба за управљање кадровима је вршила ову едукацију. До 2012. године 20.000 едукација је извршено у пет канцеларија које се налазе у Палати Србија. Отприлике

годишње 3.300 едукација прође сваки државни службеник у укупном броју, кад говорим о укупној суми.

И кад говоримо о стручном усавршавању, не говоримо о образовању, не говоримо о томе да ли је неко завршио одређену струку, одређену средњу школу, факултет за одређено радно место, већ говоримо о усавршавању на основу искуства колега који су већ јако пуно прошли када говоримо о каријерном кретању унутар државне управе.

Једино тако можете да добијете ефикасну државну управу са којом треба сутра да носите све промене у друштву, које неће бити само ствар Србије и земаља у региону, већ и ЕУ, и Истока и Запада. Према томе, ово је један начин на који раде и Француска и Немачка и друге развијене државе и не видим уопште проблем зашто је толики отпор ка томе кад једна Француска има националну школу за јавну управу, кад једна Немачка има савезну академију за јавну управу.

Према томе, ако се ми угледамо на најбоље, онда заиста треба и најбоље концепте и решења овде да предлажемо, да усвајамо. Самим тим ми ћемо олакшати Служби за управљање кадровима, да овај део едукације не буде искључиво примарни посао СУК-а, већ да они онај део који се односи на управљање кадровима обављају на свој адекватан начин, а да се сам део усавршавања, значи овај део кад причамо о едукацији, обавља у посебној институцији која се назива академија.

Стога мислим да амандман који укида уопште концепт академије није добар и не треба га прихватити. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Томић.

На члан 3. амандман су заједно поднели народни посланици Горица Гајић, Дејан Шулкић и Милан Лапчевић.

Реч има народна посланица Горица Гајић.

Изволите.

ГОРИЦА ГАЈИЋ: Хвала, господине председавајући.

Поштовани господине министре са сарадницима, чули смо ових дана дискусију о овом новом предлогу закона о оснивању Националне академије за јавну управу. Значи, ми ипак овде у Народној скупштини треба да усвојимо овај закон којим се оснива једно потпуно самостално правно лице, једна потпуно нова образовна институција како бисмо систематски и у континуитету вршили стручну обуку запослених у јавној управи.

Ја могу донекле да се сложим с тим да је наша јавна управа и прегломазна и нефункционална и донекле нестручна, али да ли је баш потребно оснивати једну потпуно нову образовну институцију, то је, верујте ми, велико питање.

Свакако да је наша јавна управа, таква каква јесте, годинама, и то смо сви овде рекли, или је већина рекла, била уточиште за збрињавање партијског кадра, јер је то оно највредније и најмотивисаније чланство које ради сутра кампању. Међутим, исто тако треба да се сложимо, сада је колегиница Томић рекла да је било преко 20.000 разних стручних обука везано за јавну управу.

Ја бих сада рекла да је на овај начин у ствари институционализовано и стављено под једну капу стручно усавршавање, односно та јако уносна предавања стручних кадрова из јавне управе који су вршили ову обуку и поред плате добијали и те како јако добре хонораре. Сада ћемо кроз ову институцију поново имати нове људе, које ћемо извући из неких партијских кадрова.

Али ја прво морам да поставим једно питање – да ли смо ми, господине министре, коначно пребројали колико имамо запослених у јавној управи, да ли је то 450.000, 500.000, колико је нови закон о забрани запошљавања у јавном сектору дао ефекте и који ће број бити у неком наредном периоду које ћемо ми морати стручно да усавршавамо не бисмо ли добили и ефикаснију и обученију јавну управу?

Друго питање, о коме свакако треба овде да расправљамо, јесте – колико ће све ово да кошта наше грађане? Овде у математици коју сте ви извели у Образложењу стоји да ћемо ми морати већ у 2017. години, тј. да су се издвојила већ средства за седморо запослених преузетих из службе за јавну управу и да то износи неких четири милиона динара, да морамо да запослимо још нових петоро, то је седам милиона и осам стотина динара, да морамо да набавимо софтвер за три и по милиона динара, да морамо да обезбедимо средства за континуитет у функционисању службе за јавну управу док се национална академија не успостави, све скупа 20 милиона динара. Плус 186 и по милиона динара за главни пројекат, за обезбеђење простора, за опрему и за стручни програм. Све скупа треба нам, 250 милиона динара ће коштати, односно биће издвојено до 2019. године у буџету Републике Србије. Толико о овој штедњи о којој се већ месецима уназад прича, како ћемо много да штедимо у буџету.

Сада да се вратим на предлог амандмана на члан 3. Ја нисам правник али читајући овај предлог закона стиче се утисак да је непотпун, нефункционалан, нецелисходан и да много тога још треба да се доради у овом предлогу закона. Рецимо, у члану 3. Предлога закона регулисан је статус и положај Националне академије и кажемо да је то централна институција, образује се као посебно правно лице и надзор над њим врши ресорно министарство, тј. Министарство за државну управу и локалну самоуправу.

Овде у Предлогу закона, ако смо већ дошли са овим у Скупштину, сматрамо да треба да постоји и који је организациони акт, да ли је то статут, како се регулише унутрашња организација, који су органи ове националне академије. Зашто не бисмо применили аналогно у овом закону предлоге како стоји у Закону о високом образовању? И ово је једна високообразовна институција, својство правног лица, самостална, дајте да прецизирамо који су то органи и који је то оснивачки акт код ове националне институције.

Ми додајемо нови став, који гласи – тим актом о оснивању Националне академије уредили би се статус установе у погледу права иступања у правном промету и пословању, располагање материјалним ресурсима, управљање, одлучивање, као и друга питања која су битна за рад Националне академије.

Сматрамо да је ово неопходно. Ипак је ово институција. Ви сте образложили да је то само један орган у државној управи који има нешто већу самосталност и зато не треба да постоји ни оснивачки акт, нити органи руковођења, пословођења и стручни колегијуми и стручни савети. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Гајић.

Амандман, са исправком, којим се додају нови наслови и нови чл. 3а, 3б. и 3в. заједно су поднели народни посланици Горица Гајић, Дејан Шулкић и Милан Лапчевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народна посланица Горица Гајић.

Изволите.

ГОРИЦА ГАЈИЋ: Поштовани председавајући, пошто смо код члана 3. направили амандман да треба да постоји оснивачки акт, ми смо и после овог члана 3. предложили амандманом, значи посланици Демократске странке Србије, да се дода нови наслов који ће гласити: „Органи Националне академије“, да то прецизирамо, и члан 3а, који ће гласити: „Органи Националне академије уређују се статутом установе, у складу са овим законом. Сагласност на статут даје Министарство за државну управу и локалну самоуправу.“

Даље смо прецизирали да Национална академија има орган управљања, орган пословођења и посебна стручна тела.

После члана 3. додали смо нови наслов, који би прецизирао сада органе управљања, и ту смо ставили да је орган управљања Академије Савет. Просто смо применили аналогију као код високог образовања, јер је у питању једна образовна институција, која је, још једном подвлачим, правно лице. И члан 3б – број чланова Савета, поступак предлагања, избора и разрешења чланова, начин рада и одлучивања уређује се статутом академије.

Мислим да посланици, ако већ расправљају о овом закону, ако већ оснивамо посебну националну институцију, за шта још увек сматрам да је потпуно непотребна, да ће бити само уточиште за неки стручни, или „стручни“ кадар који је близак власти, сматрамо да треба да прецизирамо који су органи руковођења, који су органи пословођења и који су стручни савети. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 4. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици: заједно Вјерица Радета, Александар Шешељ и Петар Јојић и заједно Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Марија Јањушевић, др Драган Весовић, мр Иван Костић, Зоран Радојичић и проф. др Миладин Шеварлић.

Реч има народна посланица Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Члан 4, чије брисање предлагемо, говори о органима за успостављање Националне академије за јавну управу, против које смо ми... Када се виде и чланови који следе и надлежности које сте предвидели за Управни одбор и за Савет, онда се заиста потврђује оно што ми од почетка тврдимо, да је ово заиста потпуно беспредметно, да ово апсолутно ништа не значи, да ће та Национална академија за јавну управу представљати опет нека нова ухлебљења.

Да, министре, смешкате се али је тако. Овај закон ми делује као да сте га као најповољнијег узели на тендеру. А чак и ако је најповољнији, требало је гледати да буде најбољи.

Говорите овде о неким едукацијама, радионицама. Заиста не знам како не примећујете да то вређа озбиљне државне службенике. Какве едукације, какве радионице, о чему ви причате? Зар неко ко је регуларно завршио одређену школу, факултет, средњу школу, зависно шта је потребно на том месту, ако је озбиљан, поштује своје радно место, па сам се ваљда едукује. Зар можете да замислите правника који не прати промену законских прописа и који своје знање не употпуњује на тај начин? То просто није могуће. Као што није могуће бити лекар специјалиста а не пратити одређене напретке у медицини итд.

Верујте, ово је апсолутно непотребно. Дајте државним службеницима да се баве својим послом, дајте им задатке, наравно у складу са оним што јесте ваша политика. Јер државни службеници јесу системски радници, то јесте чињеница, али је важно да их не доводите у ситуацију да морају да раде нешто што није у складу са законом, да не морају да иду у кол-центре у току радног времена. Дакле само их пустите да раде, обезбедите им боље плате и обезбедите коначно оно што је још Кори Удовички обећала, па после Брнабићка, од господина Ружића то још нисам

чула али претпостављам да и он има намеру да уведе платне разреде у државну службу, али стварно да уведе, а не као ови пре њега. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 4. амандман су заједно поднеле народне посланице Бранка Стаменковић и Татјана Мацура.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народна посланица Бранка Стаменковић.

Изволите.

БРАНКА СТАМЕНКОВИЋ: Хвала. Ово је први од неколико мојих амандмана којима сам гледала да се у овом предлогу закона доследно брише било какво помињање „коуча“ и „коучинга“. Постоје два разлога због којих сам то предложила, један је лингвистичке а други суштинске природе.

Ми смо чули од министра током расправе у начелу да је реч „коуч“, „коучинг“ потекла у 15. веку из мађарског језика. Уз малу исправку да није у 15. него у 16. веку, то јесте донекле тачно и ми већ имамо усвојену туђицу од те мађарске речи у нашем језику – кочијаш и кочијашење. Ако смо већ хтели да се држимо порекла речи, најстаријега, онда смо могли ово да зовемо кочијашењем уместо што смо узели англицизам па увели још једну туђицу преко оне које смо већ одавно усвојили. Али то је примедба мање тежине, лингвистичке.

Суштинска примедба коју имам је – шта ће „коучинг“ на Националној академији? То је алтернативна метода за самоспознају. Као што имамо медицину па имамо алтернативну медицину, као што имамо психологију па имамо популарну психологију. Значи, кочијашење или „коучинг“ је, у ствари, део популарне психологије.

Да ме погрешно не схвати предлагач закона, од свих 250 посланика овде сигурна сам да ћу ја прва најснажније бранити корисност алтернативних метода, али поставља се питање зашто кочијашење а не трансцендентална медитација, зашто кочијашење а не психолошка астрологија, зашто кочијашење а не Силва метод?

Све те дисциплине своде се на исто – помоћ у самоспознаји путем неких алтернативних метода, које су настале и које могу бити врло корисне, јер људи често према званичним методама имају отклон. То кочијашење или „коучинг“ практично је алтернатива психотерапији. Многи људи ће да зазиру од одласка на психотерапију, али ће пре да оду на „коучинг“ и, ако им то помаже, у реду, али шта ће то унутар Националне академије?

Шта ће нам спомињање „коуча“ и „коучинга“ у закону? Мислим да их не треба спомињати. Чак и ако их будемо ангажовали на Академији, не

постоји апсолутно никаква потреба да се они спомињу у самом закону. Довољно је да причамо о предавачима и тренерима.

Не видим потребу да једној алтернативној методи самоспознаје дајемо било какву предност над свим осталим методама самоспознаје, нарочито ако се узме у обзир, па, рецимо, да би неко био психотерапеут, треба да има преко три хиљаде сати искуства у раду са клијентима, а коуч се постаје након 136 сати. Значи, ако већ мислимо да су нам резултати које коучи постижу битни за обуку државних службеника, хајдемо онда да се мало вратимо на званичне методе.

И, наравно, ви знате да је основна примедба Посланичке групе Доста је било што се уопште оснива ова академија. Ми сматрамо да је обука државних службеника, њихово стручно усавршавање требало да се организује унутар факултета, унутар званичних образовних установа уместо што правимо нови трошак и организујемо једну потпуно нову институцију и нову структуру кроз коју ће се то радити. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 4. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици проф. др Марко Атлагић и Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Марко Атлагић.

Изволите.

МАРКО АТЛАГИЋ: Узимајући у обзир догађања претходних дана у овом високом дому изазвана недоличним понашањем од стране неких народних посланика минорних опозиционих група, а штедећи време у сврху рационализације нашег рада, ја одустајем од образложења амандмана.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Атлагићу.

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, овај члан 4. говори шта Национална академија чини. Ја нисам разумео претходне говорнике који су говорили о кочијашењу. Ја сам разумео само да та посланичка група псује као кочијаши. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 4. амандман је поднео народни посланик Душан Павловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Здравко Станковић и Горан Богдановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман су заједно поднели народни посланици Мариника Тепић, Соња Павловић, Александра Чабраја, Јован Јовановић и Зоран Живковић.

Реч има народна посланица Мариника Тепић.

Изволите.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Захваљујем, председавајући.

У овом члану, који дефинише делокруг рада Националне академије за јавну управу, мени такође, као и мојој колегиници Стаменковић, изузетно смета, и не само у овом члану него у још неколико наврата, убацивање ових термина „коуч“ и „коучинг“.

Без обзира на то што смо чули од министра у уводном излагању једну симпатичну причу о уврежености овог термина и постанку практично још од 15. века у неком малом мађарском селу, причу у коју чак ни он сам не верује, јер се нескривено смешкао све време док је то читао, али океј, напунио је стенографске белешке за неко време, ја сматрам, из додатних разлога, зашто је ово непримерено.

Најпре, ми смо протекле недеље имали изузетно активну расправу о два образовна закона и сатима је била расправа о мом амандману који је тражио да српско латиничко писмо буде препознато у овим законима, који се, иначе, односе на употребу српског језика у јавној управи. Била сам оптужена од колеге Србислава Филиповића овде пред свима за геноцидне намере, за мржњу против српског народа и српске државе зато што српско латиничко писмо желим да видим једнако у јавној употреби.

Ми овде имамо питање службене употребе где ви несрпске речи потпуно једнако третирате, препознајете, без икаквих опаски позиционе већине да је то против српског народа и против српске државе, и то не у јавној употреби него у службеној употреби, што је још горе, зато што се ради о закону и процедури у Народној скупштини Републике Србије.

Сматрамо да ови термини треба да се бришу, као што сматрамо да последњи став треба да се брише за овај орган, који треба да оснује Народна скупштина а ком ви додељујете могућност да обавља комерцијалне услуге, што је потпуно недопустиво за ову Националну академију. И немојте легитимисати овим последњим ставом начин да се пројекти, званични али и они незванични, партијски пројекти, кроз комерцијалне садржаје сведу на оно што бисмо звали сутра „прање пара“.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 4. амандмане су заједно поднели народни посланици Радослав Милојичић, Дејан Николић и Верољуб Стевановић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Радослав Милојичић.

Изволите.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Хвала.

Није суштинска замерка, али такође мислим да реч „коуча“ треба да се замени речју „тренера“. Немам проблем са том терминологијом, поготово што сам неко ко је цео живот провео у фудбалу и у спорту, тако да ми то није страно, али мислим да пре свега у законима које доноси ова Народна скупштина треба да стоји реч „тренер“.

Други је суштински предлог, не замерка, министре Ружићу, имам неколико предлога за вас, пре свега питање – ко ће бити тренери који ће обучавати наше службенике?

Ако ви и ваше министарство немате довољно капацитета да одредите потребе система и ако немате довољно едукованих људи који могу да буду коучи, како сте ви рекли, или тренери, како ми предлажемо, ја имам неколико асова из СНС-а, који су се доказали вођењем локалне самоуправе и вођењем јавних система, које могу да вам препоручим.

Ево, на пример, председник Општине Пожега, Милан Божић. То је велики стручњак који је рекао, нажалост, да мајке треба да удаве своју неспособну децу. Можда СНС жели такве људе да именује.

(Председавајући: Колега Милојичићу, хајде да се вратимо на амандман на члан 4.)

Враћам се на амандман и образлажем амандман. Молим вас да ме не прекидате.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Изволите.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Или можете градоначелника Суботице да предложите, да он обучава службенике, јер је он искусан у томе...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Милојичићу, још једном вас питам – да ли желите да образложите амандман на члан 4? У члану 4. став 1. тачка 8) реч „коуча“ замењује се речју „тренера“.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Господине Милићевићу, по чему ви видите да ја не образлажем свој амандман?

Ја сам конкретно рекао да желимо да се реч „коуча“ замени речју „тренера“ и образлажем и желим да помогнем Министарству локалне самоуправе. Питао сам министра да ми одговори ко су тренери, који људи ће обучавати 450.000 запослених у јавном сектору, и ако нема довољних капацитета, ево, предлажем звезде из СНС-а које су се исказале, који свакога дана наносе штету и нама и нашој држави у целини.

Не разумем зашто ме прекидате. Имам право да образложим свој амандман.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Имате право да говорите о амандману на члан 4. и то право нико не жели да вам одузме.

Ја вам понављам, у члану 4. став 1. тачка 8) реч „коуча“ замењује се речју „тренера“. Изволите, говорите о том амандману.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Тачно. Управо сам питао министра да ми образложи ко ће едуковати, ко ће бити ти тренери који ће обучавати службенике широм Србије, којих има тренутно 450.000.

Мени је жао што вама Мартиновић суфлира да ми одузмете реч зато што износим оно што раде неспособни председници општина из СНС-а, али на крају крајева, то није до мене, то је до вас. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Милојичићу, ни последња констатација нема апсолутно никаквих додирних тачака с амандманом који сте поднели на члан 4.

Реч има народни посланик Владимир Орлић, реплика, помињање СНС у више наврата.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Због оне опаске о, како је речено, неспособним кадровима СНС-а на локалу.

Ако је мерило способности апсолутна девастација оне средине која ти је поверена на управљање, онда чак можемо да се сложимо. Такву способност какву је показало „жуто предузеће“, способност да апсолутно детаљно и прецизно, потпуно педантно уништи све што им је поверено, ми заиста никада нисмо показивали нити нам је стало да ту способност посебно развијамо, између осталог, способност онога ко је овде наступио врло храбро. Ал' већ је чувен. Практично је у причу у Србији ушао по томе да је за четири милијарде успео да задужи свој град, да је тај град за време његовог тзв. управљања и те чувене способности био и без струје и без воде, да је за њега марио много мање колико за локалне угоститељске објекте и већ чувене цехове. Ако није ушао у Гинисову књигу рекорда са стотинама пивских боца за ноћ, ја не знам по чему ће.

Подједнако успешно као и онај Параћин, који често помињу ових дана, из истог предузећа, а где се опет кадрирало од стране онога који је овде подједнако гласан и способан. Његов кадар тамо успео је да од места које је било међу најбољима у Србији што се тиче незапослености направи место где је незапосленост данас процењена на око 40%. Алал вера за те тако добре резултате.

Које не може да види инвеститора једног, зато што то неко тамо намерно систематски и плански не дозвољава, које симулира неку привредну активност. Тако способно и тако добро како само они умеју, а како ми никада нисмо желели да радимо, јер нас нешто друго занима. То је друго је корист грађана Србије.

Можда је најснажнији контраст између тог њиховог способног и овог нашег како јесте, је ли, њихових милијарду и двеста милиона евра дуга

у Београду и наш резултат који је тај резултат преполовио. Да данас они не умеју даље од тога ни боље од тога говоре сами. Да ли можда онда када кажу да им је тајкун Драган Ђилас лепо име?

(Председавајући: Захваљујем, колега.)

Са тиме завршавам, господине председавајући. Или онда када сами кажу, а то данас кажу, да није Ђилас ту девастацију направио сам, радило је то цело „жуто предузеће“.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Орлићу.

(Радослав Милојичић: Реплика.)

Имате основа за реплику, само да ли се за реплику јавља господин Горан Ђирић испред посланичке групе? (Да.)

Изволите, господине Ђирићу.

ГОРАН ЂИРИЋ: По ко зна који пут поменути подаци који апсолутно не одговарају истини. Та прича, да кренемо од дугова Града Београда, прича о милијарду и двеста милиона евра је нешто што можемо да прочитамо и анализирамо оног тренутка када ставите на дневни ред и анализу Извештаја Фискалног савета.

Дакле, често се позивате на Фискални савет и, када погледате анализу Фискалног савета и стања финансија и у Граду Београду и у Крагујевцу и у Нишу и у Новом Саду, видећете да тај износ нико нигде не помиње, макар нико од стручних и одговорних, компетентних лица. Помиње се износ од 420.000.000 евра, а о дуговима Града Београда и свих јавних предузећа у њему ћемо тек видети извештаје.

Извештај о Крагујевцу и неким великим градовима и стању буџета у Крагујевцу, о коме се говори у смислу врло брзог или блиског могућег банкрутства, нажалост... Не призивамо тако нешто, али знамо да су многим одлукама и вођењем тих градова некомпетентни људи доводили локалне средине у веома велике проблеме. И о томе говори Извештај Фискалног савета, говорим о званичним подацима, не говорим о нагађањима и о причи рекла-казала.

Сам министар државне управе и локалне самоуправе ће имати велике изазове у многим општинама и градовима, то је апсолутно јасно, али велики део одговорности носимо и ми овде у Скупштини, посебно скупштинска већина, која је изгласавала законе, серију закона који су Србију водили ка све већој централизацији, све мањем приходу локалних самоуправа, све мањим трансферима, а очигледно и неспособни кадрови својим управљањем доводе до таквог стања финансија, пре свега у највећим градовима је то највидљивије.

Још једном, говорите о званичним подацима, не о причама рекла-казала и опомињањима неких градоначелника који су овде оставили велики траг.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега.

Колега Орлићу, ви сте у систему. Желите реплику? (Да.)

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала лепо.

Хвала и на својеврсној потврди да је за њих и даље, како су сами казали пре неки дан, тајкун Драган Ђилас лепо име, као и на потврди оних речи, такође придошлих из њихових редова ових дана, да то што је направио, тако како је направио, а можемо о томе да причамо детаљније, никаквих проблема нема, Драган Ђилас није направио сам, у томе је учествовало комплетно „жуто предузеће“. То су њихове речи, објављене у „Недељнику“, који је њима близак. Дакле, ја немам ни један једини разлог да сумњам у веродостојност те изјаве.

Што се тиче тих феноменалних резултата и, још једном, њихове способности да девастирају, то што помињу у Извештају Фискалног савета а односи се, на пример, и на Крагујевац и на Смедеревску Паланку и на Параћин, па и на Београд, све су редом резултати постигнути за време способних кадрова „жутог предузећа“. Дакле, све је то оно што су постигли сами. Ако се тиме диче, ништа спорно није. Само нек то кажу лепо, гласно и јасно.

Што се тиче Фискалног савета и податка за милијарду и двеста милиона, сам је Фискални савет рекао – не, није у тај број ушао ни дуг јавних предузећа, није ушао ни дуг општина, не, нису ушле камате. А сад само да неко одговори на питање – да ли то значи да сви ти дугови не постоје? Да ли то све заједно значи да, ако није ушло у тај њихов збир, тај новац не треба да се плати? Да ли то све заједно значи да Београђани нису оптерећени у том износу само зато што није записано у тој суми?

Или можда има смисла и неке логике рећи а колики су тачно резултати кад се све те лепе способности, појединачно и по разним основама, тајкуна Драгана Ђиласа и тог „жутог предузећа“ које је, како само каже, заједно са њим уништавало Београд, кад се све лепо израчуна и види колико су направили?

Очигледно је да има смисла рачунати све лепо, збирно, сумарно, па подвући црту. Кад се та црта подвуче, резултат су Београђани већ једном рекли – од штеточина, не, хвала, ништа добро се не очекује, није било ни пре неку годину, неће бити ни ове, ни следеће, кад год да их будете питали следећи пут. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Колега Ћирићу, реплику желите? (Да.)

Изволите.

ГОРАН ЋИРИЋ: Дакле, говорите о дуговима јавних предузећа, о радовима који су се радили у Београду у време Демократске странке, и не само Драгана Ћиласа него и Неше Богдановића и градоначелника који су оставили трагове и учинили град Београд бољим од онога каквим су га затекли, сигурно, посебно после 1999/2000. године. И остају и мостови као трагови, остају и ефикасно урађени пројекти, и улице, и булевари, али оно што је још важније од тог бетона, од тог асфалта, јесте однос према људима, према социјално најугроженијима, према онима који примају пензије – а овде су имали ту врсту подршке и нисмо имали смањење пензија 10% како то имамо у последњих пет година.

Е, то је однос одговорних људи у граду, то је однос према људима пре свега, а не према бетону и према неефикасним пројектима, какве нажалост можемо да видимо данас у Београду.

Да ли сте ви поносни на ово што се данас дешава у Београду, на начин на који он функционише и на начин на који се воде пројекти који су започети? Свако нормалан ће се радувати сваком новом пројекту, свакој новој улици, свакој новој фонтани која има своју логику и која буде урађена на ефикасан и рационалан начин, довољно јефтин, онако како је прихватљив за људе. Али начин на који се воде ови пројекти у Београду у овом тренутку говори о томе да ни на који начин не размишљају о људима, о њиховим потребама и њиховој могућности да се крећу по граду и обављају нормално своје функције и свој живот.

Дакле, суштина вођења града нису само бетон и мостови, само школе и обданишта. Јесте и то, а посебно су се градили у то време када је ДС носила највећу одговорност, али пре свега су одговорност према људима, заштита њиховог социјалног статуса и услови у којима ће и деца и сви немоћни боравити и напредовати.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реплика, народни посланик Владимир Орлић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Брига за социјално угрожене и за оне којима је помоћ потребна – сјајно, само фраза. Да није остало на нивоу само фразе и дуговања свега тога што је требало да буде обезбеђено тим људима, дуговања управо од стране тог Драгана Ћиласа, тајкуна, и њему подређеног „жутог предузећа“, у граду Београду, можда би имало смисла причати о томе. Кад се тај новац није исплаћивао, нема смисла никаквог да причамо даље, него добри и корисни пројекти и подршка свему ономе што се у Београду данас ствара и зида а добро је и корисно, је л' тако?

На пример, „Београд на води за Менхетн на Балкану“ – у време када и чије? Да није случајно баш тог поменутог Драгана Ђиласа, који је задужио Београд за милијарду и двеста милиона евра? Погледа човек датум; пази, стварно јесте. Само, у чему је ствар? Тада је то била добра идеја зато што се неко њом хвалио и китио, неспособан да је реализује и оствари. Данас, када се то заиста дешава, када свако својим очима види да се „Београд на води појављује“, да ниче, сваку тачку у Београду да маркирате, можете са ње да видите како напредује то градилиште. Е, данас то не ваља, данас је то катастрофа, данас је тим неким због њихове сопствене неспособности да ураде оно о чему су само причали то катастрофа, то је лоше. Шта су рекли данас, и неко праће пара? А била је прича и да од тога неће бити ништа. Е, данас је оно стедиште нехигијене, наркомана, пацова, ђубрета боље него ово што се дешава. Толико о одговорном односу према корисним пројектима инфраструктуре.

Фонтана, како беше, добра, корисна, функционална и довољно јефтина? Овако је изгледала и овако је била замишљена, овако се поред њене слике фотографисао баш тај Драган Ђилас са и даље актуелним председником градске организације „жутог предузећа“. Онда су је хвалили и њом се рекламирали, међутим шта?, нису били способни да је ураде. Данас, када је направљена, а причаћемо ми, видим, о овоме још увек, шта је проблем? Што је коштала колико је коштала, а не као што су они најавили, три пута више него што је стварно урађено. Сада не ваља?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Орлићу.

(Народни посланик Зоран Красић гласно негодује.)

Слажем се, колега Красићу, у потпуности са вама и управо настављамо по амандманима.

Реч по амандману има народни посланик Александар Марковић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министри, представници Министарства, даме и господо народни посланици, морам да кажем, прво, да сам врло пажљиво слушао образложење предлагача амандмана, али морам да признам и да ништа нисам схватио из тог образложења. А разлог за то је што предлагач амандмана није ни покушао да образложи. С друге стране, Влада је врло јасно дала образложење зашто не треба прихватити овај амандман.

Али ја имам разумевање за предлагача амандмана и у том смислу желим да искористим прилику да му честитам принову у његовој породици, један леп догађај јуче. Желим и даћу себи слободу да кажем и у име посланичке групе СНС да му пожелим пуно здравља и среће. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По амандману реч има народни посланик Марко Атлагић.

Изволите.

МАРКО АТЛАГИЋ: Уважени потпредседниче Народне скупштине, господине Милићевићу, предлажем да се амандман предлагача одбије јер је бесмислен, посебно образложење овог његовог амандмана, јер у њему је говорио о некаквим тренерима СНС-а.

Ових дана сам посетио једну општину у смислу истраживања корупције државних службеника и наишао сам на један графит, који најбоље говори о понашању председника Општине Смедеревска Паланка а данас народног посланика који се налази насупрот мене.

Цитираћу графит који ће ући у анале и историју:

„Истина је жива, у Паланку нема пива,

Остала је пена, попио га жути Кена,

А пиво је било скупо, ем га пио, ем се купђ ...“

(Председавајући: Колега Атлагићу, молим вас, ипак о амандману.)

„... Шта пије кафана, буџет плаћа све,

Ја сам жути Кенац из Глибовац, бре.“

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Атлагићу, морам да вас прекинем. Молим вас да се вратимо на амандман на члан 4.

МАРКО АТЛАГИЋ: О амандману. О корупцији и о тренерима најбоље показују општински службеници који су попили по 500-600 литара вина као предлагач амандмана. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народна посланица Бранка Стаменковић, повреда Пословника.

Изволите.

БРАНКА СТАМЕНКОВИЋ: Хвала, председавајући.

Повреда Пословника, члан 106. став 1 – говорник може да говори само о тачки дневног реда о којој се води претрес.

Јутрос смо почели ово заседање освртом на догађаје током расправе у начелу и дошли до тога да од повреда Пословника и реплика не причамо о самој теми. Предлажем нешто револуционарно, а то је да сваки пут када неко почне да крши Пословник, да му искључите микрофон, да га прекинете, да му не дозволите да прекрши, па да се онда неко јави.

Покушали сте да га зауставите, ценим то, али тако што му нисте искључили микрофон и он је наставио. Једноставно вас игнорише. Значи, искључите му микрофон и кажите – колега, молим вас, немојте, хајде да пробамо поново. Па ако опет, ви му опет искључите микрофон. То је једини начин, верујте ми. У супротном, опет ће да оде дискусија у потпуно

нежељеном правцу. Сами знате да онда губимо време уместо да причамо о суштини. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Стаменковић.

Сматрам да нисам повредио Пословник, конкретно члан 106. став 1, из једног простог разлога, јер сам покушао да сугеришем колеги Атлагићу оног тренутка када се удаљио и када није говорио о ономе што јесте предлог амандмана на члан 4.

У потпуности се слажем са вама да треба да се вратимо на оно што је тема и што је тачка дневног реда, а то је расправа у појединостима на један веома важан законски предлог.

С тим у вези, на члан 4. амандман су заједно поднели народни посланици Дејан Шулкић, Горица Гајић и Милан Лапчевић.

Реч има народни посланик Дејан Шулкић.

ДЕЈАН ШУЛКИЋ: Захваљујем.

Предлог закона о Националној академији обилује неодговарајућом терминологијом и амандманом сам желео да извршим прилагођавање термина у складу са њиховом употребом у комуникацији. Доста тога је речено и од стране других колега, неке колеге су предлагале да се предвиди реч „тренер“ итд., али потпуно свеједно, ако будемо ушли у истраживање порекла сваке речи, мислим да ћемо бити у безизлазној ситуацији. У сваком случају, мислим да је овај предлог прихватљив и да је можда најприкладнији за закон.

У образложењу којим је одбијен амандман је речено да се не обезбеђује усклађеност са решењем предложеним у Предлогу закона о изменама и допунама Закона о државним службеницима. То не би смело да има икакве везе, расправа је обједињена; на крају крајева, и на тај предлог закона дали смо амандман на члан где је то било потребно.

И сада, свеједно да ли ће едукацију или усавршавање, како се предвиђа законом о Националној академији, вршити коучи, инструктори или тренери, некако, чини ми се да се потребом доношења овог закона и организацијом стручног усавршавања на начин како се то предвиђа протежира, као основни разлог, постојеће стање у јавној управи.

Дакле, ми нисмо разрешили питање квантитета, односно броја службеника, извршили рационализацију да бисмо после на број који остане, дакле на оне чиновнике који остану да раде издвајали одређени новац и улагали у усавршавање или едукацију, како већ предвиђате. На овај начин, ако овако остане, едукација и усавршавање ће обухватити и оне кадрове који су безизлазни случајеви; дакле заиста никаква едукација, спроводили је коучи, тренери или инспектори, неће имати никаквог значаја.

Подсетићу вас да су не тако давно, пре неколико година, министарства организовала саветовања. Дакле нису то биле ни едукације ни усавршавања, била су саветовања у вези са применом неких нових прописа. Доношена су и упутства. Позиване су на саветовања стручне службе у зависности од врсте посла, да ли су дужне да се баве буџетским пословањем, да ли друштвеним делатностима итд., и на тим саветовањима је заиста могло да се постави и питање и могле су да се отклоне дилеме које су постојале у погледу примене нових закона.

На овакав начин издвојићемо велики новац, улагаћемо у едукацију људи који ће бити такође обухваћени процесом а да од њих нећемо имати никакве вајде. Примера ради, у Великој Плани ће помоћник председника Општине за развој привреде или предузетништва, који нема ни знања ни звања нити способности за тај посао, као постављено лице које је позиционирано у актуелној систематизацији у општинској управи такође бити обухваћено. Заиста, ни на који начин неће моћи да се допринесе било каквом усавршавању таквих кадрова.

Тако да вас молим, пошто ће сигурно усвајањем овог закона Национална академија бити конституисана, да у примени овог закона претходно разрешимо питање обима јавне управе. Не желим да учествујем у разграничавању одговорности било које претходне власти за тенденције које постоје, али у сваком случају, она се ни на који начин у последњих пет година није променила, штавише, и продубила се.

Имам право то да кажем можда и зато што сам као председник Општине водио о томе рачуна и Велика Плана је у тренутку када сам предао дужност имала 51 запосленог мање од дозвољеног броја. Тако да је могуће другачије организовати управу и у људе који су каријерни чиновници улагати саветовањима, усавршавањима и едукацијама. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Шулкићу.

На члан 4. амандман су заједно поднели народни посланици Горан Ћирић, Балша Божовић, мр Александра Јерков, Маја Виденовић, Томислав Жигманов, Горан Јешић, Весна Марјановић и Наташа Вучковић.

Реч има народни посланик Горан Ћирић.

Изволите.

ГОРАН ЋИРИЋ: У Предлогу закона о Националној академији за јавну управу, у члану 4. став 2 – брише се.

Дакле, законско регулисање права на припремање и спровођење комерцијалних програма стручног усавршавања, односно припрема и спровођење наведених програма за кориснике, правна и физичка лица изван система јавне управе није потребно, по нама, имајући у виду комплексност области и рада Националне академије за јавну управу, обим послова који се

предлажу овим предлогом закона и преузимање послова које је раније обављала Служба за управљање кадровима.

Ви сте у образложењу за одбијање овог нашег амандмана рекли да је то један од значајних извора финансирања да би Национална академија била одржива. Мислимо да је потребно прихватити овај амандман из више разлога, и у јавној расправи смо то више пута поменули.

Дакле, Служба за управљање кадровима, пре свега, сваке јавне управе, сваке локалне самоуправе је дужна да успостави критеријуме и заиста да прилику оним најспособнијим, који су завршавајући факултете и стручне школе стекли довољно знања да пруже добар и квалитетан рад.

Друго о чему смо говорили и где имамо и врло озбиљне сугестије Агенције за борбу против корупције јесте да, пре свега, треба инсистирати на тој селекцији и у учењу етике и успостављању интегритета сваког јавног службеника, јер то је предуслов за ефикасну јавну службу, којој ће грађани Србије веровати, у коју ће имати поверења и то је услов за успешно обављање посла.

Дакле, што се финансирања тиче, локалне самоуправе и Аутономна Покрајина су ионако обавезане да финансирају рад Националне академије и мислим да то финансијско обавезивање у сваком случају даје и потребу да саме локалне самоуправе и АП имају и већи утицај на формирање и програма и својих потреба за новим знањима. Због тога смо предложили да фокус интересовања Националне академије свакако не буде комерцијални и да то треба избацити, да је потребно само фокусирати се на оно што су кључни изазови јавне управе, а то је, пре свега, пракса. Никаква теоретска знања, јер теоретска знања треба донети са стандардним образовањем.

Треба реаговати на то колико, прво, имамо људи са лажним дипломама у јавној управи и треба то санкционисати. Ти људи који су били спремни да слажу и да кажу да имају одређена стручна знања и одређене дипломе или лажне докторате, треба да трпе консеквенце, али је пре свега потребно да се успостави добра пракса размене тих искустава, јер тиме успостављамо равноправност свих грађана којима треба пружити услугу јавне управе.

Јер, шта се дешава у пракси? У пракси је врло често да се исти закони на локалном нивоу на различите начине примењују, што значи да на такав начин стављамо грађане у различит и неравноправан положај, а томе треба да служи Национална академија и мислим да треба прихватити овај амандман и одустати од комерцијалних програма јер ће то усмерити енергију на један погрешан смер.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Ћирићу.

На члан 5. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици: заједно Зоран Красић, Миљан Дамјановић и Александра Белачић и заједно Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Марија Јањушевић, др Драган Весовић, мр Иван Костић, Зоран Радојичић и проф. др Миладин Шеварлић.

Реч има народни посланик Зоран Красић.

Изволите.

ЗОРАН КРАСИЋ: Ми амандманом тражимо да се брише члан 5, који има наслов „Сарадња и континуирана стручна подршка“, зато што смо против уопште ове идеје око формирања ове назовинационалне академије.

Морам да скренем пажњу, ви сте замислили Националну академију као посебну организацију, значи управна организација која се бави стручним и пословима извршавања нечега што је извршна функција спровођења, извршавања неких одредби неког закона.

Међутим, када покушавате да дефинишете који су то стручни послови, видите да тих стручних послова у ствари нема, јер је Национална академија замишљена као посебна организација са статусом правног лица која је „проточни бојлер“ за средства. Подсећам ове мало старије посланике који су у овој згради били овде, ми смо четири или пет закона донели где смо ратификовали неке споразуме са разним банкама ЕУ, где је Србија обезбедила средства за трансформацију јавне управе, државне управе итд., итд. Овај закон се јавља, пре свега, као потреба страних инвеститора да уведу у ред трошење тих средстава. Али, истовремено, они инсистирају да се преко овог, ако могу тако да кажем, провизоријума, финансирају и њихови првоборци, то су невладине организације.

Господине Ружићу, ми смо поднели 19 амандмана и у сваком амандману смо дали образложење, оно што пише у Стратегији реформе државне управе. Ви сте јуначки одбацили све ове наше амандмане и практично сте негирали своју стратегију. У целокупној Стратегији реформе државне управе највише две реченице постоје о неком провизоријуму за едукацију државних службеника. Све друго су озбиљне примедбе да се не зна колико има јавних агенција, да се не знају ни називи организационих јединица и да не ређам даље шта се све не зна.

И морам да вам скренем пажњу. Ово ће људима који су са мало већим бројем година бити познато. Некада је усавршавање стручних људи уопште, да ли у привреди или у државној управи, вршено преко Савремене администрације, Привредног прегледа, јер и то су биле својеврсне тезге, где неколико професора или људи од искуства, или из суда, или из државне управе, направе неколико приказа како треба тумачити поједине одредбе

неких нових закона. И онда се организује саветовање на Копаонику, на Златибору, то плаћају фирме, то је плаћала државна управа.

Е, сада то треба да замени ова Национална академија и она треба да буде практично раскрсница, где би опет, као некада давно – ви мора да знате, ми смо писање нацрта закона плаћали Хиберу, Гаши Кнежевићу, Оливеру Антићу, оном Ђурђевићу; значи, то је једна екипа лешинара која може да узме паре које долазе из иностранства. Сад то треба да се стави у институцију, јер ЕУ не верује како се троше те паре.

Малопре сам вам рекао, већ сада постоји тај систем. Тај систем је заживео пре него што је господин Ружић дошао. Он је само наставио оно што је претходни министар радио. Видећете, ту се појављују врло сликовити стручњаци. Малопре сам вам рекао ко су ти стручњаци, рецимо, Удружење Народни парламент, Центар за истраживање у политици Аргумент, затим Група 484, Траг фондација, Центар за европске политике, Европски покрет у Србији. Европски покрет у Србији треба да образује наше јавне службенике! Одакле вам та идеја? Ко су они? И, на шта се своди? Наметнуће се обавеза и јавним службама, и Аутономној Покрајини и јединицама локалне самоуправе у будућности да они обезбеђују средства да би њихови ишли на те кауче, коуче, чикосе итд., итд.

О чему се ради? Докле долазе паре из ЕУ, ово ће некако, што би рекли млади, да шљака. Кад нема тих пара или када те паре покупе предавачи из иностранства, шта ћемо онда?

Која су то знања која треба да се стекну? Још једна фундаментална грешка која се провлачи годинама кроз наше прописе. Замислите, не може бити директор у јавној служби уколико није завршио курс за директора. По закону, услови за заснивање радног односа и за избор неких послова јесу школска спрема, радно искуство. Ове интерне квалификације, потврде да је био присутан на неком предавању, на неком семинару, то не може да добије државну афирмацију и државну обавезност.

Ово је најобичнији провизоријум, који ће много да кошта. У овом тренутку кошта до последњег евра пореског обвезника ЕУ, али онда има да се пребаци и на пореске обвезнике Републике Србије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Красићу.

Реч има народни посланик Бошко Обрадовић.

Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Поштовани председавајући, поштовани грађани Србије, без обзира на то што су већ искључена два народна посланика из Посланичке групе Двери, ми настављамо своју борбу да укажемо на све штеточинске и лоше активности актуелне Владе и

настављамо, наравно, борбу да указујемо грађанима на све ваше предизборне лажи, преваре и подвале.

Један од ових закона који имамо на дневном реду, односно баш овај који тренутно разматрамо амандмански, јесте заправо симбол још једног од ваших предизборних лажних обећања. То је разлог зашто уосталом и у овом и у другим члановима закона тражимо да се бришу ови чланови – како овај закон уопште не би ни ступио на снагу.

Ви сте у своје време, када сте обмашивали и лагали грађане Србије да ћете нешто променити у овој држави, обећали да ћете укинути све непотребне државне агенције и да ћете тиме смањити огромну државну бирократију и страначко запошљавање које се врши заправо преко тих агенција. Не само да нисте укинули ниједну од агенција, које заправо служе за запошљавање ваших партијских кадрова, него уводите нове, каква је, рецимо, ова Национална академија за државну управу.

Већ сам рекао и поновићу, није ово никаква национална академија за државну праву, већ партијска академија Српске напредне странке и Социјалистичке партије Србије, које ће преко ње само да даље раде са својим партијским кадровима, али овога пута о државном трошку.

Дакле, ви сада желите да на буџет државе Србије ставите вашу партијску академију за запошљавање у државној управи. Ви желите да грађани Србије финансирају усавршавање ваших партијских кадрова у државној управи. Ви желите, као господин Бранко Ружић са својим најближим сарадницима овде пред нама у Скупштини Србије, да све из СПС-а стави у државну управу. Поред њега седи један бивши народни посланик СПС-а, ту је председник омладине СПС-а, дакле СПС је населио читаву државну управу. Ево чак и јавно овде можемо да видимо како ће изгледати будућа Национална академија за државну управу – овако како изгледа тим министра Бранка Ружића који је данас овде пред нама, све сами партијски војници који седе у државном министарству.

Дакле, што се тиче овог члана 5. који овде тражимо да се брише и евиденције државних службеника, па ви је већ имате, и СНС и СПС имају евиденцију својих чланова који су запослени у државној управи по партијској линији. Нема потребе да се прави додатна евиденција, само нам дајте ваше спискове кога сте све досада запослили; кога сте ви напредњаци запослили, кога сте ви СПС-овци запослили и колико ваших чланова ради у државној управи.

Сада се министар Ружић досетио да отвори још једну агенцију и запосли још СПС-оваца у државној служби, пошто им никад није довољно, пошто увек траже нови простор у државној управи да би запошљавали своје партијске војнике. И то јесте оно што ми сматрамо главним проблемом у

овом закону, због чега заправо тражимо да се овај и сви други чланови бришу.

Ево да вам врло сликовито образложим како ће да изгледа функционисање Националне академије за државну управу. Министар партијски човек, високи функционер СПС-а. И читаво министарство; поред њега седе функционери СПС-а, што значи да је ово феудално министарство које је додељено по подели партијског плена након избора СПС-у. Значи, по дубини читавог министарства они имају право да запошљавају своје партијске војнике. Затим ће тај министар да постави директора Националне академије за државну управу, а директор Националне академије за државну управу поставиће чланове Програмског савета. Ту ће дозволити и осталим коалиционим партнерима из власти да свако запосли по још једног свог члана или да још неког од својих партијских војника стави на државну плату или државни хонорар.

Шта се онда дешава? Имамо потпуну партијску акредитацију, на челу Националне академије за државну управу стоје све партијски људи. И ви као државни службеник долазите да се стручно усавршавате – добар дан, добар дан, господине Ружићу, могу ли ја, с обзиром на то да нисам члан СПС-а, да се стручно усавршавам? Нисте члан СПС-а? Па ви нема шта да се стручно усавршавате. Идемо следећи – добар дан, господине Ружићу, ја сам члан СПС-а, могу ли ја да се стручно усавршавам? Како да не, изволите, ви ћете да напредујете у државној управи, а ви који нисте чланови странака у државној управи, ви ћете мало да идете у други план.

Наравно, како ће да изгледа Национална академија за државну управу? Тако што ће стручно усавршавање, акредитацију и даље напредовање у служби моћи да добију само чланови СНС-а и СПС-а и евентуално на кашичицу још неки из власти којима је додељена квота колико партијског плена су они добили након доласка на власт. Јер читава српска политика се претворила на поделу партијског плена. Као гусари када освоје неки брод па онда деле благо које су ту опљачкали, тако и ви, кад освојите власт у Србији, делите државне функције, јавна предузећа, министарства, јавне установе, тендере и све друго чиме располаже ова држава – према вашој партијској подели власти.

И сада ви мислите да ће неко вама у Србији да поверује да ви правите националну академију за државну управу? Па сви знају у Србији да ви правите партијску академију за даље усавршавање и напредовање у државној служби ваших партијских кадрова, Социјалистичке партије и Српске напредне странке. То је наш проблем са овим законом.

Да не постоји страначко-паразитски систем, који је канцер нашега друштва, и те како би имало смисла донети један овакав закон и требало би

да постоји стручно усавршавање оних који су запослени у државној управи. Али какву ситуацију ви сада имате? Имате ситуацију да они који нису партијски људи, они данас држе државу Србију. Они раде вредно, стручно, поштено. Ваши партијски војници не долазе на посао а примају плату. Или, ако су са купљеним дипломама, они и не знају ништа да раде.

Зато ја вас питам, господине Ружићу, а ви сте ми остали дужни тај одговор, избегавате тај одговор – где вам је овде члан да се испитају све купљене дипломе у државној управи? Где вам је овде члан да се избаце из државне управе сви који су партијски запослени? Где вам је овде члан да они који су заправо најбољи у државној управи напредују и буду награђени, они који вредно раде годинама и деценијама за мале плате, они којима ви не дозвољавате да спроводе закон зато што би спровођењем закона дошли до неког вашег партијског војника који треба да заврши у затвору?

Они које ви заправо држите да не раде свој посао да бисте ви могли да пљачкате државну управу и користите је за ваше партијске сврхе. Не само у изборној кампањи, него и на разне друге начине, тако што намештате тендере за ваше партијске, буразерске и кумовске фирме. Свеједно је сад ком куму Александар Вучић намешта тендер на државним пословима, пошто има више кумова и сад они воде рат између себе ко ће да добије посао у државној фирми.

Дакле, у том смислу, да се разумемо нешто, није СПС ништа бољи од СНС-а. То је подједнако једна партијска, интересна, паразитска структура која изједа ово друштво и државу. Од 27 година вишестранацја, СПС је 25 година на власти и 25 година једе ово друштво и државу.

(Народни посланик додајује: То је знање.)

То није знање, то је лоповлук, господине колега који сте ме прекинули.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Обрадовићу...

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Боље да прекинете колегу који је мене прекинуо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Ваш политички говор смо саслушали. Нисам желео да вас прекидам, али нећу вам дозволити да некога квалификујете да је лопов.

(Бошко Обрадовић: За кога сам рекао да је лопов?)

Малочас сте рекли – то је лоповлук. Ви онда не знате о чему сте говорили. Малочас сте рекли – то је лоповлук.

(Бошко Обрадовић: А није лоповлук?)

Ви знате како се долази на власт, господине Обрадовићу, демократски, на изборима.

(Бошко Обрадовић: Опет ћете да ми одузмете реч и искључите микрофон?)

Не, напротив, ја вам сугеришем само да не можете износити такве квалификације о Народној скупштини. Видели сте да смо помно пратили ваше излагање. Одређени број посланика се јавио да говори по овом амандману. Омогућићу и вама да наставите, али не можете да износите такве квалификације.

Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Господине председавајући, ја сам вас у више наврата замолио да следећи пут када нисте задовољни мојим говором напишете мој говор да бих ја прочитао оно што ви мислите и да не бих говорио сопствене мисли, јер не знам како другачије вама да изађем у сусрет. Ви очекујете да ја шта? Да хвалим Владу из опозиције? Да поздравим министра Ружића и кажем...? Ја сам чак честитао господину Ружићу. Рекао сам му – господине министре, свака част, ви сте смислили најбољи партијски програм СПС-а досада, да о државном трошку даље школујете ваше партијске војнике који седе поред вас и које сте запослили у државној управи. Па је л' довољно то? Шта хоћете још? И хвалио сам вашег министра.

Ви заиста умете да злоупотребљавате државну управу у ваше партијске сврхе, ви то радите 25 година. Да ли сте за нешто одговарали? Да ли је некада завршен неки судски процес за неког од ваших партијских војника? Да ли је због толиких крађа и свега што је уништено у овој држави неко данас лежи у затвору? О томе сам лоповлуку ја говорио, господине председавајући. Не може господин Мартиновић или господин Орлић да устане и да напада бивши режим а да не помене СПС! То је неморално и то је нелогично, јер је СПС 25 година на власти.

Ако хоћете, господо напредњаци, да се обрачунате са бившим режимима, па обрачунајте се коначно са СПС-ом који вам седи у Влади, који 25 година пљачка овај народ и ову државу. Искључите ме поново, наравно.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Опет говорите да неко пљачка државу, господине Обрадовићу, и врло директно.

(Бошко Обрадовић: Не директно, ја тако говорим.)

Тако говорите? Изричем вам опомену, господине Обрадовићу, због таквог говора. Зато што сам вас најпре упозорио да не можете тако да говорите у Народној скупштини и не можете некога да квалификујете да је лопов и да пљачка. То раде надлежне институције и надлежни органи. Србија је правна и уређена држава. Ви можете да говорите о амандману на члан 5, уколико желите.

Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Господине председавајући, ви сте мени сада дали опомену.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Наравно.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Зато што сам ја рекао нешто што зна читава јавност. Да смо ми у претходних 27 година као народ и држава опљачкани, да је неко уништио наше велике фирме...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Не неко, врло сте конкретни били.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: ... Да је неко приватизовао државу, да је неко узео ко зна шта од ове државе а да за то није одговарао.

Дакле, шта сам ја ту рекао што није истина? Где је борба против криминала и корупције? Где су политичари и тајкуни у затвору? Где је истина о свим аферама иза којих стоји СПС? Нисам их ја измислио. То су афере које постоје у јавности, које никада нису процесуиране, где су заправо сви ти предмети завршили у фиокама полиције, тужилаштва и судства. Зашто? Зато што сте у власти, господине председавајући. Ја вам о томе говорим.

Неко вас ослобађа одговорности. Потребни сте Српској напредној странци да би имала владајућу већину. Она каже – добро, узећемо СПС, иако је СПС бивши режим. Уместо да СПС заврши, односно одређени људи у СПС-у који су били на одређеним функцијама, иза чега стоје одређене афере, да то буде судски процесуирано и кривично завршено...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Ви врло сликовито говорите и даље. Хоћете ли да говорите о амандману на члан 5?

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Реците ми шта сам ја ту увредио било кога.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Рекли сте врло директно.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Да ли сам се ја састајао са Дарко Шарићем и његовим људима или лидер ваше странке? Да ли сам ја некога тиме увредио што говорим оно што је истина и што зна цела јавност? Опет сте ме искључили.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Обратили сте се врло конкретно мојим уваженим колегама из СПС-а. Без обзира на то што ја припадам тој посланичкој групи, одреаговао бих на овакав начин да је реч о било којој другој посланичкој групи. Врло конкретно и директно сте рекли – покрадено, лопови, криминалци.

Најпре сам вас упозорио врло коректно и рекао вам да не можете износити такве квалификације у Народној скупштини Републике Србије и замолио вас да говорите о амандману на члан 5. Наставили сте да говорите и поновно изнели идентичне квалификације.

Значи, ви можете, наравно, на вама својствен начин, сликовито да говорите, али ја вас молим да то буде о амандману на члан 5, уколико желите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Господине председавајући, хвала вам заиста на могућности да уопште говорим у Народној скупштини Републике Србије. То је заиста велики домет српске демократије, да неко из опозиције може уопште да говори у Народној скупштини а да га ви шест пута не прекинете и не искључите му микрофон. То је невероватан искорак за српску демократију, да у овој Скупштини може да се говори.

Сада се враћам на оно што сам на више начина покушао да објасним а ви ме прекидате у томе. Зашто смо против Националне академије за државну управу? Зато што вам не верујемо ништа. Зато што вам не верујемо да ће ово бити заиста академија за стручно усавршавање запослених у државној управи. Да ли нам је забрањено да вам не верујемо ништа? Ви морате то да разумете. Ми вама на власти не верујемо ништа, зато што сте 25 година, конкретно ви из СПС-а, на власти и зато што је шест година, конкретно, СНС заједно са вама на власти. То је тај бивши режим о коме ви непрестано говорите, а ви сте највећи ДОС и врхунац ДОС-а од 5. октобра 2000. године, јер је данас са вама у власти све најгоре што је било у ДОС-у 5. октобра 2000. године.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Обрадовићу...

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Опет ме прекидате?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Прекидам вас и прекидаћу вас увек када не будете говорили о ономе што је тачка дневног реда, а тренутно говоримо о амандману на члан 5.

(Бошко Обрадовић: О Националној академији.)

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Не говорите, господине Обрадовићу, о Националној академији. Превише се удаљујете од теме.

Да ли желите да говорите о амандману на члан 5?

(Бошко Обрадовић: Наравно да желим.)

Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Дакле, господине председавајући, већ сте ме четири пута прекинули у само једном говору, што јасно говори да ви желите да спречите да се чује глас опозиције и другачије мишљење у Народној скупштини Републике Србије.

Дакле, да бисте основали Националну академију за државну управу, ви морате да имате за то кредибилитет. Ви га немате. Ја бих вама поверовао и први бих гласао за овај закон да овде постоји члан који ће најпре да отпусти оне који су партијски запослени а онда преиспита све дипломе оних који раде у државном сектору. Да је господин Бранко Ружић,

министар, предложио један такав закон где ће да се испитају све купљене дипломе а онда се направи Национална академија за државну управу која ће заиста стручно да усавршава оне који раде у државној управи, имали бисте наш глас за такав закон.

Без обзира на то што смо ми вама опозиција, ми нисмо опозиција Србији. Ми нисмо опозиција држави, све што је добро за државу има нашу подршку. Али ви нисте добро за државу, ви сте лоше за државу. Зато што владате већ толико дуго а иза себе остављате само афере, не поспешујете рад државне управе. Зато вама не може да се верује да ћете направити заиста Националну академију за државну управу, већ сви оправдано сумњамо да ћете направити партијску академију за даље запошљавање и напредовање ваших партијски запослених људи у државној управи.

Могу да разумем да ћете ме ви искључити још пет пута зато што не можете да поднесете када вам неко говори истину у лице, али нећу одустати од тога, моја је обавеза да вам говорим истину у лице, јер је то посао опозиције. Вама се не верује. Ви сте власт која предуго траје. СПС је 25 година на власти, напредњаци су шест година на власти.

Прекршили сте сва предизборна обећања. Где вам је укидање државних агенција? Јасно је да заправо покушавате на један нови начин да користите и злоупотребљавате државну управу за ваше партијске интересе. Сви знамо да је страначко-паразитски систем канцер овога друштва и сви знамо да то сигурно неће решити Бранко Ружић, један од виђенијих људи СПС-а. Па не може неко ко је део канцера да реши канцер. Не може неко ко је оболео, као оболело ткиво у једном организму, а то су ваше партије, да реши проблем партијског запошљавања, партијских директора, партијских министара, који заправо све време само раде у интересу партија а никада у интересу народа и државе.

Заправо, то је оно због чега смо ми у свим овим члановима ставили „брише се“ и због тога инсистирамо на томе да ово није национална државна академија за државну управу, него партијска академија СПС-а и СНС-а, који и даље настављају да уништавају овај народ и државу. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Видите да нисте прекинути, колега Обрадовићу.

(Иван Костић: Повреда Пословника.)

Видео сам вас, господине Костићу, али пре вас се јавио господин Ристичевић. Добићете реч и ви, наравно.

Повреда Пословника, народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, рекламирам чланове 106, 108, 109. и 110.

Господине председавајући, поздрављам то што сте изузетно либерални према опозицији. Не баш превише, јер сте осетили намеру да овде неко изиграва мученика и да по сваку цену тражи да добије меру удаљења са седнице. Молим вас да пребројите опомене које је претходни говорник добио. С тим у вези, колико ја знам, на овој седници је изречена трећа мера опомене, после две следећа иде мера одузимања речи.

Стога вас молим, ја нисам баш за то, с обзиром на то да говорник управо покушава то да извуче од председавајућег, зато вас молим да повучете ову трећу опомену и дозволите претходном говорнику да говори, јер све што говори најбоље говори о себи и то што он покушава овде себе да представи као мученика народ ће јасно проценити, као што је проценио на јучерашњем скупу где се одазвало, са руководством ДС-а, негде око 30 особа. Зато вас молим да пребројите ове опомене, да повучете последњу, уколико је то трећа, и да дозволимо нека се поједини говорници избламирају на начин на који су то већ чинили ових дана. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Колега Ристичевићу, видите да је немогуће успоставити равнотежу. Ви кажете да сам превише либералан, поједине опозиционе посланичке групе кажу да им не дозвољавам да говоре. Немогуће је постићи равнотежу, а немогуће је и предвидети о чему ће народни посланици да говоре. Трудим се, колико је могуће, да оног тренутка када сматрам да се неко од посланика удаљио од дневног реда да му сугеришем да се врати на оно што јесте актуелна тема скупштинског заседања и то чиним и када је реч о посланицима позиције и када је реч о посланицима опозиције. То сам малопре учинио и када је реч о уваженом професору Атлагићу.

Да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни? (Не.) Захваљујем.

Повреда Пословника, реч има народни посланик Иван Костић.

ИВАН КОСТИЋ: председавајући, повредили сте члан 27 – да сте дужни да се старате о Пословнику и о раду Скупштине.

Значи, ви ћете, наравно, да повучете ову опомену, јер нема никаквог разлога да му дате опомену зато што је рекао да је у протеклих 25 година СПС учествовао у пљачкању државе. Значи, то није никаква лаж, није никаква увреда. Постоје судски процеси против одређених појединаца и чланова СПС-а који су учествовали у пљачкању државних банка.

О чему се ради? Немојте прекидати.

Значи, то је истина, о томе зна јавност...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Костићу...

ИВАН КОСТИЋ: И ви са оваквим понашањем, константно, у току целе ове седнице, уводите ову Скупштину у једну тоталитарну диктатуру.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Диктатуру? Захваљујем, господине Костићу.

(Иван Костић: Молим вас, због чега сте ме искључили?)

Господине Костићу, у потпуности поштујем члан 27. и покушавам да се старам о реду на седници Народне Скупштине, да посланици на седници поштују углед и достојанство Народне скупштине Републике Србије. Због увредљивог излагања, врло директно усмереног ка колегама из посланичке групе СПС, једном сам сугерисао, након другог пута сам изрекао опомену.

Да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди?

(Иван Костић: Молим вас, а слобода говора?)

Схватићу да не желите.

Реплика, народни посланик Неђо Јовановић.

НЕЂО ЈОВАНОВИЋ: Захваљујем се, председавајући.

За Посланичку групу СПС ово није ништа ново, једино је можда ново за грађане што се овде ради о једној аутопројекцији, односно жалу што посланичка група којој припада говорник због кога реплицирам није успела да дође до власти и да ради управо оно што нама импутира. Нажалост, он неће никад ни моћи, нити ће успети, имајући у виду да га неће грађани.

Социјалистичка партија Србије је поносна на својих 27 година постојања, и постојаће и биће у власти тачно онолико колико то буду желели грађани Србије, али сам сигуран да посланичка група и цела странка говорника због кога реплицирам неће постојати после наредних избора. Неће због тога што шири деструкцију, неће због тога што је то најдеструктивнија политичка опција од настанка политичке сцене у држави Србији. Најдеструктивнија, из више разлога.

Деструкција која се шири у Изборној комисији кроз бесомучно нападање чланова РИК-а, кроз премлаћивање припадника медија, кроз уношење разног грађевинског материјала као што је камење итд., не знам у ком смислу и на који начин, и на крају, господине председавајући, најгрубљим видом деструкције у овом дому, понижавањем грађана када се чупа микрофон председници Скупштине, када се на један недоличан, некултуран, апсолутно нецивилизован начин припадници ове политичке групације понашају, не према овом дому него према грађанима Србије које на најгрубљи начин вређају.

Ако то није довољно да грађани Србије препознају да ова политичка групација више нема будућност, не знам шта би друго могло да буде. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Јовановићу.

Имате, господине Обрадовићу, основа за реплику. Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Хвала, господине председавајући; коректно са ваше стране.

Оно што је овде сада изречено, ми слушамо, наравно, већ много времена уназад и јасно је да, када власт нема аргументе, користи увреде, али то је за нас позитивно из простог разлога што значи да су наши аргументи јаки и тачни, јер председник Посланичке групе СПС би нешто рекао о ономе што сам ја рекао да има шта да каже супротно томе. Али с обзиром на то да нема шта да каже и да грађани Србије добро знају да сам ја рекао истину када сам говорио о партијском запошљавању од стране СПС-а и СНС-а, он је морао да окрене тему на другу страну.

Да вам искрено кажем, није овде толики проблем СПС; јер СПС не би био у власти да га није узео СНС, а СНС напада бивши режим у коме је био СПС а не тражи одговорност СПС-а нити испитује иједну криминалну аферу иза које стоје људи из СПС-а. Дакле, СНС је крив што је омогућио да СПС данас буде на власти. СНС је крив, зато што у фиокама стоје не само они који су учинили криминална дела а иза њих стоји СПС него и сви други који су учинили криминална дела а нико није процесуиран.

Дакле, кључ проблема је у СНС, која је сакрила у фиоке тужилаштва, полиције и судова истину о спрези између врха државе и врха криминала. Због тога је народни посланик Срђан Ного искључен са седнице, јер је поставио посланичко питање и покушао да укаже на спрегу врха ове државе на челу са Александром Вучићем и врха криминалних група у Србији. Наравно, СПС не бих из свега тога изоставио, јер 27 година, заправо, уз СПС функционише и паракриминална структура која, наравно, није досада уопште судски процесуирана. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реплика, народни посланик Неђо Јовановић.

Изволите. Молим вас да се поново пријавите.

НЕЂО ЈОВАНОВИЋ: Једном сам рекао и поново ћу рећи, најгоре је кад се неко јави да нешто каже а не каже ништа, а оно што каже је потпуно бесмислено и, што је најважније, апсолутно чињенично неутемељено.

Још нешто је битно да се понови – онолико колико грађани верују једној странци, толико странка опстаје. Двадесет седам година опстанка није мало. Ова посланичка група која нам импутира то што нам импутира никад то неће ни доживети, нарочито њихови представници у овом парламенту, за које сам сигуран да не само што немају политичку будућност него немају ни елементарну етику или етички кодекс. Јер да га имају, ни у ком случају, барем у овом парламенту и пред овим грађанима, не би износили неистине, не би обмањивали, ако никог другог онда оне који и те како добро знају шта је у овом дому урађено недавно. Пре

неколико дана је једна од народних посланица припадница ове политичке групације испољила понашање које не само што је непримерено, већ које ни у ком случају не сме да представља слику овог дома грађанима Србије.

Оно што се све време покушава, покушава се елаборирати за неуспех на изборима који су били недавно одржани, флагрантно кршење изборне воље грађана када је ова политичка групација ушла у овај парламент, јер је врло необичан начин. Да не говорим о томе шта се дешавало у Изборној комисији оне ноћи када се доносила одлука о уласку ове политичке групације у овај парламент. Грађани ће то препознати, и на следећим изборима их неће бити. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Јовановићу.

Повреда Пословника, народни посланик Драган Весовић.

Изволите.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала, господине председавајући.

И овог пута ћу да истакнем, заиста, када ви водите седницу, сматрам да је то начин који дозвољава и сучељавање ставова и мишљења, али овај пут сте, по мом мишљењу, прекршили члан 109. Пословника о раду Народне скупштине јер нисте изrekli опомену претходном говорнику, који је употребио увредљиве изразе.

Наиме, он је рекао да представници посланичке групе господина Бошка Обрадовића – ја сам представник посланичке групе Српског покрета Двери – немају елементарну етику и етички кодекс.

(Народни посланик додајује: Шта ту није тачно?)

Ево сада смо имали прилике да чујемо и колегу из СНС-а.

Ја бих волео, колега, да вам објасним у ходнику шта то није тачно; увек могу да причам.

Не знам на основу чега је уважени колега дошао до закључка да представници посланичке групе немају елементарну етику. Ево, ја бих волео и да ми колега Јовановић објасни, може и јавно, по чему ја немам елементарну етику и основни етички кодекс.

Стварно не знам докле ће да се иде са увредама које се изричу посланицима Српског покрета Двери а да за годину дана, колико ја дуго седим у овом здању, имамо изречену само једну једину опомену представницима власти. Преко 40-50 опомена представницима опозиције. Прихватићу да у тих 50 има 30 исправних, али толико сам увреда чуо на мој рачун, председавајући, јер ја сам члан те посланичке групе, ја се тога не стидим...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Весовићу.

Сматрам да нисам прекршио члан 109. Ви знате да ја вас веома уважавам и поштујем; жао ми је што нисте приметили, на речи које је у

уводном излагању користио господин Обрадовић ја нисам реаговао, али сам реаговао оног тренутка, то сам малочас образложио, када се директно обратио и покушао да сугеришем. Други пут се на идентичан начин обратио посланичкој групи СПС; онда сам одреаговао.

Скупштина је имала један нормалан ток док се није ушло у дискусију у којој се користиле речи „превара“, „подвала“, „лажи“, а онда смо кренули у једном тотално погрешном смеру.

Сматрам да нисам повредио члан 109, а вас питам – да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника? (Не.) Захваљујем.

Реплика, народни посланик Владимир Орлић, на помињање СНС од стране колеге Обрадовића.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: И странке, господине председавајући, и председника странке. Прво онако стидљиво, по систему надам се да ме нису чули, а онда све безобразније.

Није то никаква новост и, нажалост, ми смо већ навикли да то константно ради онај који је очигледно постао свестан своје политичке небитности па се нада да ће тиме што упорно помиње од себе сигурно боље, од себе сигурно паметније, од себе сигурно храбрије и способније он деловати нешто политички релевантније. Неће. Ако то досада није научио, неће научити никада.

Што се тиче питања етике, нећу ја то посебно да коментаришем. Онај ко не види проблем у томе да се песницом у лице нокаутира жена, њему не треба објашњавати ништа по питању етике. Њему никад и неће бити јасно шта је ту спорно и како треба да се ко понаша да би могао да се осврне на термин као што је етика. Они који, наравно, заслужују опомене тиме што недостатак те етике али и недостатак неког цивилизованог понашања уносе у Дом Народне скупштине, колико да не буде ништа спорно зашто је ко са ове седнице искључен.

Да ми одговарамо на питање страначког запошљавања врло је лако, али то мора неко да разуме и мора да чује да би разумео; кад није ту по цео дан, он не чује.

Од 2013. године 38.000 мање је запослених у јавној управи. Мање! Па где су онда ти силни кадрови, где је та чувена партократија? И што се тиме уопште бави онај коме је први посао у животу дао, по партијској политичкој линији, Велимир Илић – у библиотеци у њиховом заједничком родном граду? Што се бави тим питањем, одакле му идеја да се тиме бави? Да л' због тог Велимира Илића или можда због Драгана Ђиласа, који му је формирао удружење, који му је формирао кампању, који му је плаћао

материјале и давао новац? Да ли га то сврби па се бави политичким и сличним везама?

Ако жели да привуче пажњу, као што је покушавао за време кампање 2017. године, нек извуче поуке. Саветовали смо га тада; превише се нудио, па га нико није зарезивао два посто; данас ради то исто. Али, с овим ћу завршити, господине председавајући, ако то већ ради и ако се бави питањем, како је рекао, усавршавања својих кадрова, нек пита Драгана Ђиласа да свог кампањског певача упише на солфеђо, можда то буде резултат.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Орлићу.

Као што сам малочас рекао, мислим да смо се превише удаљили од теме. Ово је била реплика на малопређашње излагање господина Обрадовића.

Огроман број посланика се пријавио, видим да указују на повреду Пословника и инсистирају на репликама; искористићу своје право сходно члану 112 и направити паузу од два минута да бисмо се вратили на дневни ред.

(После паузе.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Ђорђе Милићевић): Даме и господо народни посланици, настављамо са радом.

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Душан Павловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици проф. др Марко Атлагић и Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Марко Атлагић.

Изволите.

МАРКО АТЛАГИЋ: Поштовани потпредседниче, узимајући у обзир последњих дана шта се дешавало у Народној скупштини од стране неких народних посланика из опозиције и узимајући у обзир рационализацију времена и коришћење времена у неке потребније ствари, ја одустајем од образлагања амандмана. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Атлагићу.

Реч има народни посланик Зоран Живковић, повреда Пословника.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Члан 108. Ово је расправа о амандманима и постоји могућност, мада доста ретка, да предлагач прихвати амандман. Пошто овде нема представника предлагача, а то је министар, морамо да прекинемо рад док се не врати. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Живковићу и слажем се у потпуности са вама. Направићемо паузу од пет минута, док се не појави представник предлагача, односно министар, господин Ружић.

(После паузе.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Ђорђе Милићевић): Даме и господо народни посланици, мислим да сада имамо услове да наставимо са радом.

По амандману на члан 5. реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо, овим чланом, па и овим амандманом, Национална академија жели да уведе у јавну службу и међу јавне службенике ред.

Наш народ воли преко реда, а преко реда нема реда и зато ја желим да овај члан 5. у амандману и у основном тексту остане на снази. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 5. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Здравко Станковић и Горан Богдановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман су заједно поднели народни посланици Мариника Тепић, Соња Павловић, Александра Чабраја, Јован Јовановић и Зоран Живковић.

Реч има народна посланица Мариника Тепић.

Изволите.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Овде се опет вртимо укруг, односно око увођења „коуча“ и „коучинга“ у српски језик у службеној употреби, што свакако подразумева овај акт, односно предлог закона који ће, по свој прилици, постати и закон у скорој будућности.

Ми из Клуба самосталних посланика сматрамо да то није примерено да се у једном законском штиву наводи. Предлажемо да се брише, јер брисање овог термина апсолутно не оштећује садржај и намеру овог става, односно тачке у закону, али доприноси томе на чему инсистира владајућа већина па би било лепо да се ово прихвати.

Да се негује српски језик. И да се у складу са тим и са прошлонедељном расправом када смо, понављам, ми били оптужени за мржњу према српском народу, овде присутни Србислав Филиповић је мене оптуживао да мрзим српски народ и државу и да имам геноцидне намере зато што сам предлагала да се у јавну употребу уведе, у образовним законима препозна српско латиничко писмо једнако као српско ћирилично писмо, што се није догодило.

Притом се, наравно, поставља питање и шта ће ти „коучи“ радити. Ми од почетка данашње расправе нисмо чули министра Ружића да је ишта рекао поводом било ког амандмана и ја бих волела да нам он то прецизира.

Чак и ако се сматра да је ово један од инструмената, ова национална академија, за додатна средства, с обзиром на то да видимо и комерцијалне услуге, нарочито да ће моћи да добије од Европске уније, односно Европске комисије, ја ћу само замолити господина Ружића да нам пренесе, на пример, утиске Ђорђа Станичића из Сталне конференције градова и општина о томе колико представнике Европске комисије боли глава и диже им се коса на глави због тога што до дана данашњег не постоје прецизни подаци колико је новца утрошено у реформу државне управе и никада се није дошло до тачног податка колико је средстава у Републици Србији уложено у оно што ви сада нама представљате као реформу, као нови почетак, као нешто што треба да буде прекретница и квалитативно унапређење државних службеника у даљем раду. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Тепић.

На члан 5. амандман су заједно поднеле народне посланице Бранка Стаменковић и Татјана Мацура.

Да ли се неко јавља за реч? (Не.)

На члан 6. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици: заједно Вјерица Радета, Наташа Јовановић и Дубравко Бојић и заједно Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Марија Јањушевић, др Драган Весовић, мр Иван Костић, Зоран Радојичић и проф. др Миладин Шеварлић.

Реч има народни посланик Наташа Сп. Јовановић.

Изволите.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Господине министре, ви сте ову идеју и овај закон наследили од Ане Брнабић, која је то најавила не само у експозеу, већ из Тиране у мају месецу, када је рекла да као други, у ствари трећи стуб у нашем друштву државна управа мора да се реформише, а помињала је и колегиница Радета, то су најављивали министри и пре вас и пре Ане Брнабић и од тога ништа.

Да је то могла да уради још ова досманлијска влада после 2000. године и, на крају крајева, и Влада у којој сте ви били у коалицији са Демократском странком, говори чињеница да смо ми увек имали, а сада имамо и нови, Закон о општем управном поступку, који нам даје могућност да државна управа функционише на основу позитивних правних прописа.

Још пре Другог светског рата Србија је имала изузетно развијену државну управу и школу за државну управу, а данас ми треба да измишљамо топлу воду, односно ви, и да оснивате некакву националну

академију, а сви закони који су на снази у Србији, ако бирате кадрове како треба, по знању, стручности и квалитету, могу да будући управни поступак, што је веома важно, спроводе а да све буде на корист грађанима.

Разна су истраживања спровођена по сегментима нашег друштва где су то грађани најнезадовољнији функционисањем државне управе. Немам времена да о томе више причам, али за то није потребно никакво ново изучавање, никакви курсеви, а поготово у овом члану 6, што сте предвидели – признатим организаторима активности образовања одраслих или реализатора обуке који имају најмање исти ниво и врсту образовања.

Знате шта? Ми смо се свачега нагледали у нашем друштву када су у питању разновразне невладине организације и појединци који су имали и дан-данас имају отворена врата овде у Народној скупштини Републике Србије да нам држе свакојака предавања. Чак су се неки усудили да народним посланицима, који су изабрани од стране грађана, држе „коучинге“, како ви то називате овде, тренинге, у Аранђеловцу, у једном хотелу, како треба да се понаша и коју улогу да има народни посланик.

Значи, полазите од тога да све наопако постављате у друштву. Уместо да људи које сте школовали у средњим школама, на факултетима, користе своје знање, позитивном селекцијом, ви правите овакве глупости.

На крају, ви се сећате, господине Ружићу, као и друге ваше колеге из Социјалистичке партије Србије, а и сви грађани који живе на територији општине Земун, начина на који функционише државна управа и како су се државни службеници показали у тој огледној општини. Од 1996. до 2000. године беспрекорно је све функционисало као сервис грађана и свуда где вршимо власт и где ћемо бити у прилици, а верујемо и после следећих избора у републичкој влади, учинићемо све да вршимо позитивну селекцију и да наши кадрови раде у интересу грађана Србије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 6. амандман је поднео народни посланик Душан Павловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 6. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици проф. др Марко Атлагић и Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Марко Атлагић.

Изволите.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Поштовани потпредседниче, имајући на уму догађања претходних дана у овом високом дому изазвана неодговорним понашањем неких народних посланика минорних опозиционих политичких група, а штедећи време у жељи за

рационализацијом нашега рада, поштовани потпредседниче, ја одустајем од образложења амандмана.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Атлагићу.

Реч има предлагач амандмана, народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо, овим чланом је регулисано спровођење програма. Наш народ воли поштено, али неки од њих би и преко везе. Преко везе није поштено и зато је добро да Национална академија утврди овај програм. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 6. амандман су заједно поднели народни посланици Горица Гајић, Дејан Шулкић и Милан Лапчевић.

Реч има народна посланица Горица Гајић.

Изволите.

ГОРИЦА ГАЈИЋ: Хвала, председавајући.

Чланом 6. Предлога закона дефинисана је сарадња са другим јавно признатим организаторима активности и заинтересованим лицима. Подвлачим ово „и заинтересованим лицима“, а рећи ћу после зашто.

Национална академија може самостално да изводи програме стручне обуке под условом да има довољан број стручних кадрова. У случају да их нема, овде се у Предлогу закона каже – може заједно са другим јавно признатим институцијама да спроводи програм, наравно, ако имају и лиценциране предаваче и ако испуњавају услове у погледу простора, опреме итд.

Ми смо овде интервенисали амандманом код става 3. где се каже – за спровођење програма обуке могу се акредитовати лица која испуне услове у погледу кадрова, опреме и простора.

Овде смо додали „правна лица“ зато што се просто прибојавамо – везујем се сада за ово „и заинтересованим лицима“ – да ће се овде код конкурисања за акредитацију јавити не само професори из високошколских установа који имају акредитацију, из научноистраживачких организација код којих исто тако акредитација није спорна, већ ће се јавити нека лица, бојим се ови овде оволико често спомињани „коучи“ – дивне српске речи – и који ће врло лако уговором закупити простор, опрему, ангажовати баш ове професоре, јер ће ти „коучи“, толико данас популарни и помодарски, бити можда у некој пречици да добију тај назовидржавни посао, јако добро плаћен.

Зато ми кажемо да овде треба да прецизирамо да то буду правна лица, по могућству са неким референцама, да не буде преко ноћи

организовани и тек се ујутру појаве нека лица која ће конкурисати за овај врло, врло уносан посао. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 6. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Здравко Станковић и Горан Богдановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 6. амандман су заједно поднели народни посланици Горан Ђирић, Балша Божовић, мр Александра Јерков, Маја Виденовић, Томислав Жигманов, Горан Јешић, Весна Марјановић и Наташа Вучковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 6. амандман су заједно поднели народни посланици Мариника Тепић, Соња Павловић, Александра Чабраја, Јован Јовановић и Зоран Живковић.

Реч има народни посланик Зоран Живковић.

Изволите.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: У начелној расправи смо већ рекли да сматрамо непотребним да се оснује оваква академија, да постоје научне институције, да постоје институције у високом образовању, средњем образовању које су довољно компетентне да образују кадрове за јавну управу, а ако постоји потреба за неким специјалистичким или специјалним образовањем из те области, то могу да раде исте те институције, значи средње школе за тај ниво и факултети за ниво који је потребан за високо образовање.

Нема никакве потребе да се прави параваспитна организација која, рекао сам, чим ми кажете национална, ја се уплашим, пошто то национално, када сте говорили ви предлагачи у 90-им годинама, то је увек била нека крађа или неки губитак, или смо нешто губили или је неко крао, што му дође на исто.

Дали смо неке амандмане да вам покажемо да је можда то могло да се уради и на један начин искрен, поштен, са намером да сте хтели да урадите нешто добро. Ово је један од тих амандмана.

У члану 6. тражимо да се брише реч „средства“, па да члан 6. став 4. тачка 3) гласи: „Опреди (намештај, рачунаре, пројекторе, табле за презентацију и друго) која је неопходна за реализацију програма.“ Зашто и „средства“? Шта су од овога што је наведено у загради – намештај, рачунари, пројектори, табле за презентацију – средства а шта је опрема? Волео бих да ми министар да објашњење за то која је разлика између опреме и средстава, и зашто је неопходно да се стави једно и друго?

Ако ме убедите у то, можда ћемо да помислимо да имате добре намере са оснивањем ове националне институције најновијег ранга и да помислимо да то неће бити вечерња школа за лоше кадрове које сте запослили заједно са коалиционим партнерима у последњих пет-шест година. Наравно да је таквог запошљавања било и раније, али то не значи да треба да се настави. Према томе, министре, кажите ми разлику између опреме и средстава.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Живковићу.

Амандман којим се после члана 6. додаје члан 6а поднео је народни посланик Владимир Ђурић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Амандман којим се после члана 6. додаје члан 6а поднели су заједно народни посланици Горан Ђирић, Балша Божовић, мр Александра Јерков, Маја Виденовић, Томислав Жигманов, Горан Јешић, Весна Марјановић и Наташа Вучковић.

Да ли неко жели речи? (Не.)

Амандман којим се после члана 6. додаје наслов и нови члан 7. заједно су поднели народни посланици др Санда Рашковић Ивић, др Дијана Вукомановић и Ђорђе Вукадиновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 7. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици заједно Зоран Красић, Божидар Делић и Никола Савић и заједно Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Марија Јањушевић, др Драган Весовић, мр Иван Костић, Зоран Радојчић и проф. др Миладин Шеварлић.

Реч има народни посланик Зоран Красић.

Изволите.

ЗОРАН КРАСИЋ: Овај члан се односи на посебна стручна тела. Ми смо амандманом тражили да се брише и овај члан, с обзиром на то да не прихватамо уопште овакав предлог закона и овај концепт. Ми смо дали у образложењу оно што је став предлагача поводом питања јавне управе уопште, тако да, не усвајајући овај наш амандман, они су практично негирали све ово што је написано у њиховој Стратегији за реформу државне управе и у Акционом плану за реформу државне управе.

Међутим, користим прилику да вам скренем пажњу на то да ми имамо велики број стручњака који су, хајде да кажем, основно завршили физику, машински инжењери су итд. и машу овде по Србији неким специјалним дипломама да су мајстори за реформу државне управе. Тако, рецимо, онај Јеремић, тако је, рецимо, код Шутановца; сви имају неку специјализацију везану за државну управу. Формално правно они испуњавају услове да буду коучи, значи чикоши. Могу и то да буду. Ви

можете и њих да ангажујете. Зашто? Зато што према већ постојећем правилнику... Морам да вам скренем пажњу, имате сада Правилник о критеријумима и условима за акредитацију реализатора програма стручног усавршавања службеника у јединицама, рецимо, локалне самоуправе...

Господине Ружићу, то је донето пре него што сте ви изабрани за министра. Претходни министар је то изабрао. У том правилнику постоје критеријуми за правна лица и имате критеријуме за физичка лица. Ево га критеријум – услови за акредитацију физичких лица јесу: да има најмање завршено средње образовање. Значи, овај нуклеарни физичар са Кембриџа који има супспецијализацију за државну управу, он би ту био турбо оспособљен. Ту су, наравно, и кадрови Соње Лихт; они су сви експерти за државну управу, знају то.

У ту групу долазе вам и ови менаџери. Менаџмент – имамо менаџмент у образовању, не би ме изненадило да се уведе менаџмент у управи. Имамо и менаџмент у болници, свуда имамо менаџмент, све менаџери. То је оно – скупе се, направе неку диплому и они могу да држе предавања. Наравно, држе предавања за паре, не држе предавања зато што воле ЕУ. Не раде они то цабе у име ЕУ, него ЕУ њима даје паре, она их упуту на Министарство, сада на Националну академију и онда то дође као онај бојлер – пустиш хладну воду, убаци ЕУ струју и они приме топлу воду.

И ви мене терате да ја гласам за закон о бојлеру са топлем водом. Наравно да ми српски радикали то не можемо да подржимо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има предлагач амандмана народни посланик Бошко Обрадовић. Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Хвала.

Двери остају при томе да Национална академија за државну управу неће бити ништа друго него најобичнији партијски сервис владајућих странака СНС и СПС, који ће користити све методе да државну управу ставе у функцију својих партијских интереса.

Тако и Програмски савет, који се овде предвиђа, није нешто што решава било који проблем ако вам у државној управи седе партијски запослени војници странака, ако седе они који су купили дипломе па су заузели место онима који су заиста студирали и имају праве дипломе.

Као што видимо, министар Ружић већ неколико дана избегава да одговори на било које питање Српског покрета Двери и јасно му је да нема одговор на питање када ће они са купљеним дипломама напустити државну управу. Колико је ту запослених који су чланови СПС-а, колико је чланова СНС-а? Они су, рекао бих, најбројнији са купљеним дипломама.

Јасно је да не можете да ударите сами на себе. Јасно је да не можете да гањате сопствене чланове које сте запослили у државној управи, а камоли да доводите у питање њихове купљене дипломе или докторате који су плагирани. Дакле, јасно је да ви не можете ништа да урадите у систему државне управе док је партијски страначко-паразитски систем на делу. То је оно о чему вам ми овде говоримо.

Можете да нам причате како имате уредбу о забрани запошљавања, а заправо све време запошљавате по уговорима о привременим и повременим пословима и сва јавна предузећа су пуна, чак нема више места да се седи у канцеларијама, јер сте свуда запослили своје партијске људе који су вам пре тога верно служили у изборним циклусима.

То је права истина о овом закону, господине министре, и ви, наравно, ћутите, јер знате добро да је ово што ја говорим истина. Да имате да кажете било шта супротно, ви бисте се ваљда јавили за реч. Јасно је да ви ћутите јер ја говорим оно што знају сви грађани Србије, да је канцер овог друштва партијско запошљавање, да млади људи одлазе из ове земље зато што не могу да се запосле са правом дипломом, зато што су ваши партијски кадрови са купљеним дипломама запосели комплетну државну управу, зато што су ваши министри, ваши градоначелници заправо исто тако купили дипломе или чак писали докторате које им је неко други написао, који су плагијати.

Ви не смете да откријете ниједну такву аферу, а ми да вам верујемо да ћете заиста направити националну академију за државну управу и да ће тамо све бити поштено и да ће часни, стручни и вредни људи, којих несумњиво има у државној управи, моћи да напредују у државној управи? Па никад неће моћи на напредују док државном управом владају ваши партијски паразити, док се ваши партијски људи налазе на свим одговорним функцијама.

Како да поред вас напредује било ко? Како да поред вас, где поред вас седи неколико водећих људи СПС-а, како да неко други напредује у вашем министарству, господине Ружићу? Објасните ми како, када сте се ви окружили партијским људима.

Да ли то значи да, да би се неко запослио у Србији, мора да има књижицу СПС-а, мора да има књижицу СНС-а? Да ли то значи да више не функционишу заводи за запошљавање него да оног тренутка када желите да се запослите морате да идете да се учланите у СНС или у СПС? Је ли то начин да се живи у Србији? Зар не може у Србији нико да живи другачије, нормално, изузев као члан СПС-а или СНС-а? Па какав је то живот? Зато вам млади људи одлазе из Србије, јер не могу да гледају тај ваш страначко-

паразитски систем, то ваше, да тако кажем, коришћење државних ресурса у ваше личне партијске сврхе.

И ви ћете опет да ћутите, зато што немате шта да кажете, зато што 25 година то радите. И ви знате да то радите 25 година. Знају то и напредњаци, који су вас узели у власт, и знају колико сте криви за претходни период када сте били део више бивших режима, али су вам све опростили да би сад били са вама у власти. Е тако функционише правда и борба против криминала и корупције из угла Александра Вучића и СНС-а. Ако сте са нама у власти, можете да крадете и да радите шта хоћете. Онда нисте бивши режим, онда сте један леп СПС и онда Бранко Ружић може да постане и министар, иако се пре тога сликао са навијачима који су викали: „Вучићу педеру!“

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Обрадовићу, хоћемо ли да се вратимо на амандман на члан 7?

Захваљујем, господине Обрадовићу.

По амандману, народни посланик Неђо Јовановић.

Изволите.

НЕЂО ЈОВАНОВИЋ: Хвала, председавајући.

За разлику од папагајске приче која се већ дефинитивно смучила грађанима Србије и која више није чак ни стереотип него крајње дегутантна прича, ја морам, због грађана Србије, да укажем на суштину. Суштина је дијаметрално различита од бесмислица које су изречене.

Суштина каже овако – превасходно Национална академија за државну управу није васпитна установа, не васпитнообразовна установа какву природу и правни карактер и статус имају васпитнообразовне установе као што су школе, факултети итд., итд. Ради се о једном специфичном програму стручног усавршавања и образовања.

Па ако националну академију за државну или јавну управу имају многе земље у Европи, чему на крају крајева и оправдано тежимо, због чега то не би имала Србија? Нарочито из оних оправданих разлога који су садржани у овом закону. Нарочито због тога што се спречава управо оно што се импутира – то је партократија и партијско запошљавање. Нарочито због тога што неће бити финансијских манипулација и малверзација имајући у виду да се стриктно проводе одредбе Закона о јавним набавкама. Нарочито због тога што ће кроз ту призму да се ангажују најкредибилнији, али не због стицања профита него због тога да би се на оне којима је то потребно пренело знање.

На крају крајева, у овим програмима учествују и они који су саставни део државне управе, односно јавне управе, па ако они учествују у томе, зар је тада битно, зар је тада важно да ли ће то они урадити на свом

радном месту или преко Националне академије за државну управу? Па јесте важно, због тога што преко свог радног места то досада нису могли да остваре. Због тога што досада нису могли да остваре онај степен едукације који је неопходно потребан.

На крају крајева, и најважније, како ћемо ми другачије да уједначимо управну праксу него преко Националне академије за државну управу? Како ћемо да спречимо различита поступања од града до града, од општине до општине? Како ћемо на другачији начин да спречимо дискриминацију грађана којима се сервисирају потребе од стране државне управе? Како ћемо то сервисирање потреба грађана да подигнемо на виши ниво? Управо овако.

Морам, господине председавајући, уважени народни посланици, драге моје колеге, да укажем на један пример који апсолутно девалвира све оно што је речено од предлагача амандмана, а то је Град Ужице. Тамо су на власти СНС и СПС заједно са својим коалиционим партнерима. Те две странке, као стожерне странке, задржале су у државној управи, у јавном сектору све оне који су претходно били у другим странкама, без обзира на то да ли су биле позиционе или опозиционе, што значи и из ДС, из СРС, из СПО, из свих странака које су претходиле пре доласка на власт СПС и СНС, свих тих 62 људи који седе у државној управи, у јавном сектору су ту уназад седам, осам, девет, десет година.

Да ли је СНС и СПС гледала припадност? Не. Гледала је њихово залагање, оцењивала је њихов рад, оцењивала је оно што подразумева квалитет у раду, квалитет у пружању услуга грађанима, сервисирање њихових потреба и зато су ти људи ту. Где је ту, уважени министре Ружићу, партократија? Где је ту оно што нам се тако грубо импутира, да радимо на некаквом партијском запошљавању? Напротив, не.

Оно што такође чини апсолутно недопустивим овај амандман јесте чињеница да се самом пуком реториком брисања доводи у бесмисао цео циљ закона. Због тога овај амандман у сваком случају не треба прихватити и због тога треба барем онај део народних посланика који препознаје превасходно интерес грађана да подржи текст закона онакав какав је већ дефинисан у овом предлогу који сте ви, уважени господине Ружићу, и предложили. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Јовановићу.

Повреда Пословника, народна посланица Мариника Тепић.

Изволите.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Захваљујем, председавајући.

Сматрам да сте повредили члан 107. Пословника тиме што нисте претходног колегу упозорили да не застрашује и у Дому Народне

скупштине грађане Републике Србије у односу на њихову партијску и политичку припадност.

У тренутку када је колега Јовановић почео да говори о позитивном, по његовом виђењу, примеру Града Ужица и како су тамо остали запослени чак и они државни службеници који су припадници ДС-а, он је послао претећу поруку свим нашим суграђанима да се води евиденција по јединицама локалне самоуправе о томе ко је у којој партијској организацији.

То не сме да се ради, нарочито да се та порука шаље са говорнице Народне скупштине. Ми знамо да се то ради, али немојте такве поруке без да трепнете шаљете из овог високог дома. И да још грађани треба да буду захвални што их нико није дирао и да дајете пример Ужица, да су остали у радном односу чак и ако су припадници неке друге политичке организације.

Молим вас, председавајући, да скренете пажњу колегама да се тако не смеју понашати у Народној скупштини, јер ја то доживљавам, као и грађани који су ме овде бирали, као претеће поруке. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Тепић.

Сматрам да нисам повредио члан 107. Колега Јовановић је кроз пример Ужица образлагао зашто не треба прихватити амандман на члан 7. и то нисам схватио као било какво застрашивање нити претње које је имао намеру да упути било коме.

Да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника? (Да.)

Захваљујем.

На члан 7. амандман је поднео народни посланик Душан Павловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 7. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици проф. др Марко Атлагић и Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Марко Атлагић.

МАРКО АТЛАГИЋ: Поштовани потпредседниче, имајући на уму недолично понашање неких народних посланика протеклих дана из једне минорне политичке групице, штедећи време, одустајем од образложења амандмана и уступавам време за њихово преваспитавање. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Атлагићу.

Реч има предлагач амандмана, народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господа народни посланици, стручна тела, Програмски савет итд. треба да омогуће да администрација не

гомила предмете да би тиме доказала да је потребна и неопходна грађанима. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Ристичевићу.

На члан 8. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици заједно Вјерица Радета, Томислав Љубеновић и Весна Николић Вукајловић и заједно народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Марија Јањушевић, др Драган Весовић, мр Иван Костић, Зоран Радојичић и проф. др Миладин Шеварлић.

Реч има народна посланица Весна Николић Вукајловић.

Изволите.

ВЕСНА НИКОЛИЋ ВУКАЈЛОВИЋ: Самим тим што је Министарство за локалну самоуправу дало на разматрање један овакав закон нама посланицима, нама даје за право да у ствари закључимо да Министарство за локалну самоуправу није схватило шта значи реформисати јавну управу.

Реформа јавне управе је сасвим нешто друго од онога што ви сада радите. Оно што ви сада радите тиме што желите да направите једну националну академију је у ствари један сасвим погрешан пут.

Оно што је требало вас да определи како да реформишете јавну управу јесте да добро видите шта је то што смета грађанима у овом тренутку у функционисању локалних органа власти и свих других државних органа. Нисте се тиме бавили, не знате праве проблеме грађана, не знате одакле потичу ти проблеми и не знате како да их решите.

Где је проблем? Проблем је у томе што ви немате добру намеру према грађанима, да од јавне управе направите јавни сервис грађана; јер грађани финансирају ову јавну управу, је л' тако?

Што се тиче локалних самоуправа, требало је само да одете испред зграде општине или градске службе итд. и да питате грађане шта је то што данас у градској управи нису могли да заврше, а пошли су; где су то имали проблема.

А оно што ја могу из искуства да кажем јесте да вам ниједно одељење у градским скупштинама није повезано са другим одељењима. То неће повезати национална академија, то ће повезати начелник градске управе – који како се бира? Бира се политички, нажалост. И како ради? По налогу градоначелника. А ко је градоначелник? Обично није правник. Ветеринар, лекар или тако нешто, неки инжењер, апотекар или шта већ.

И како ће сада један врстан дипломирани правник, који је обично начелник градске управе, да спроводи законска решења, норме и како ће он да повезује та одељења кад од градоначелника нема подршку? Зашто нема подршку? Зато што градоначелник није дошао да среди градску управу на

прави начин, да је учини приступачном грађанима и да то буде сервис грађана, већ је дошао... Шта мислите зашто је један градоначелник градоначелник? О томе смо све време говорили, значи да спроводи политичке инструкције које има од центара моћи.

Ви сте централизовали ову државу до те мере да је она у почетку била ко бајаги демократска, па је онда била партократска, па је онда била тајкунска држава и сада је правите на овај начин да то буде једна директорска држава. Директоре ће углавном да бира надлежно министарство, односно министар – тако је у просвети, у локалној самоуправи – министра ће да бира Влада, односно председник Владе, а председника Владе бира партија.

Ми смо сада потпуно централизовали све што имамо у овој држави. Ми више немамо права, ми више немамо слободе, више немамо никакве демократије. А директори шта раде? Они отпуштају и они бирају запослене. Па то је страшно.

Е сад да се вратимо на локалну самоуправу. Знате да се начелник градске управе бира политички, коалиционим договорима. И докле год се бира политички и коалиционим договорима, он не може ништа да уради у градској управи.

Молим вас да сви схватите да ова академија апсолутно није никакво решење за било какве проблеме које имамо на терену у нашој држави. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народна посланица Бранка Стаменковић, повреда Пословника.

Изволите.

БРАНКА СТАМЕНКОВИЋ: Хвала.

Повреда Пословника, члан 128 – народни посланици су дужни да идентификационе картице носе са собом при изласку из сале Народне скупштине; ако народни посланик напусти салу, служба Народне скупштине ће одмах ту картицу доставити генералном секретару Народне скупштине и картица ће бити враћена народном посланику по уласку у салу.

Молим вас, ја сам већ једном имала ову примедбу на другом заседању. Ево, можда би камере могле да забележе, због грађана... Када сам прошли пут интервенисала овим поводом, службеници нису купили ове картице него су их само извукли. Молим да, сходно Пословнику, доследно узму картице, однесу у Генерални секретаријат.

Молим вас, на Административни одбор долази пошта, људи воде радне спорове око тога да ли су били на заседањима или не, а као доказ се узима извод из електронског система. Значи, нема потребе ово да радимо.

Није тешко да отклонимо ову повреду Пословника и, ако је отклонимо, онда нема потребе да се гласа. Ако служба не покупи, онда ћу инсистирати да се гласа. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Стаменковић.

Прво ћемо поступити сходно члану 128, односно молим техничку службу да поступи сходно члану 128, онако како је јасно и прецизно дефинисао члан 128 Пословника – за посланике који нису у сали а картице им се налазе у електронском систему, молимо да их доставите генералном секретару Народне скупштине. Захваљујем.

Реч има предлагач амандмана на члан 8, народни посланик Драган Весовић.

Изволите.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала, господине председавајући.

Уважени господине министре са сарадницима, амандман је био да се обрише члан који говори о формирању Програмског савета.

Дакле, вероватно овај члан најбоље описује како ће функционисати оно о чему је непосредно пре мене, можда пре неких десет минута, говорио уважени колега који је рекао да се спречава партократија, да се спречава партократско запошљавање, а овај члан идеално говори како то изгледа да се не спречава партократија.

Рећи ћу вам да се, према Предлогу, Програмски савет сачињава тако што га чине председник и 14 чланова, а именује га и разрешава директор Националне академије. Директора Националне академије поставља Влада, односно на предлог надлежног министра. Министар је из СПС-а. Непосредни сарадници су, као што видимо, из СПС-а. Вероватно ће и тај директор бити из СПС-а, а то добија још једну нову димензију када кажемо нешто што је иначе исправно, да председник и чланови Програмског савета за свој рад имају право на надокнаде. То је предвиђено и треба да имају они који раде. Међутим, овде ће да буду постављени директно људи који су уско везани са члановима владајуће коалиције.

Пре мене је уважени колега навео као пример доброг рада Град Ужице. Пошто је господин министар Ружић министар за државну управу и локалну самоуправу, нећу га питати, јер поуздано добро знам да зна за Град Краљево и врло често долази у Краљево и у добрим је односима са руководством своје партије у граду Краљево.

Да ли знате, господине министре, да је сваки члан СПС-а у прошлом сазиву Града Краљева, значи као одборник, запослио себе или

блиског члана породице у неки орган управе или јавно предузеће које је основао Град? Како да вам верујем да је ово стоп партократији када видим оно што видим?

Дакле, зато је најбоље, не само овај члан него све чланове, обрисати и због тога смо ми то и предложили. Без обзира на све увреде које трпимо и без обзира на то што су нам два представника посланичке групе искључена са рада Скупштине и без обзира на то што ризикујемо да стално добијамо опомене, ми ћемо, наравно, наставити да постављамо питања без обзира на то што смо сигурни да ниједан одговор на сва ова питања која сам поставио нећемо добити.

Ви сте у закону, иначе, предвидели да запослите у најкраћем временском интервалу још пет постављених и запослених лица у складу са чланом 61. став 3. у 2017. години. У 2018. години предвиђате запошљавање још 30 лица у овој академији. Да ли ће то бити 30 заслужних лица који припадају СПС-у или старијем коалиционом партнеру СНС-у? Волео бих да добијем одговор бар на једно од ових постављених питања. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Весовићу.

Реч има представник предлагача, министар Бранко Ружић.

БРАНКО РУЖИЋ: Захваљујем, поштовани председавајући.

Уважено председништво, даме и господо народни посланици, мени је, наравно, жеља да, пре свега због јавности, укажем на неке ствари које се овде постављају без икаквог разлога и замолио бих и народне посланике из редова опозиције, који имају легитимно право да критикују, да се баве популизмом, да ипак присуствују и да не говоре неистине што се тиче одговора на питања која су поставили првог дана.

Скупштинска атмосфера и одговорност рада у Скупштини захтева да, уколико у томе учествујете, учествујете пуним капацитетом а не 10, 15 или 20 минута и након тога одете и не чујете шта је ресорни министар, у овом случају моја маленкост, одговорио. Али добро, то није толико важно.

Прва и основна ствар, због ових људи који седе овде поред мене, желим само да вас упутим у чињенице. Ресорно министарство има седам помоћника или помоћница министра, нити један од њих није члан било које странке, било СНС, СПС, Покрета Двери, ДС или неке пете, шесте или седме. То је такозвана институционална меморија људи који годинама у свим министарствима раде предано управо да би се реформа, па и реформа јавне управе, спровела у дело.

Што се тиче именованих лица, односно посебних у кабинету, па наравно да сваки министар има право да изабере те људе, не видим шта је у томе спорно. Што се тиче стручног усавршавања, ја бих волео да је, којим случајем, господин Обрадовић остао у тој библиотеци, и он би имао

прилику да се стручно усавршава као део те јавне управе. А мислим да је такође важно да укажете на то да ли ви поштујете вашег посланика, имајући у виду да, нажалост, који није присутан, искључен је због ...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Ружићу.

БРАНКО РУЖИЋ: Извињавам се, још само секунду.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Изволите.

БРАНКО РУЖИЋ: ... Који је искључен са седнице, а питајте га где је његов отац био, у којој партији, у тих претходних 25 година о којој сте говорили да је пљачкашка.

(Мариника Тепић: Пословник.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

По Пословнику, народна посланица Мариника Тепић.

Изволите.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Захваљујем, председавајући.

Управо сте, настављајући седницу и дајући мени реч по Пословнику не скренувши пажњу министру Ружићу, потврдили претходно кршење члана 107, односно достојанство Народне скупштине.

Молим вас, председавајући, да скренете пажњу министру да и у оно мало обраћања које овде извршава пред посланицима нема права да придикује народним посланицима колико времена говоримо или не, колико седимо овде или не. Народни посланици могу да прате заседање и када нису у сали, а све и да не прате, он није тај који треба да им придикује о томе, нарочито не да реплицира на овај начин. Нарочито посланицима који нису присутни.

Молим вас да му скренете пажњу или дате паузу од неколико минута да га обавестите, реобавестите, јер он није човек без искуства, да тако не може да се понаша према народним посланицима у Народној скупштини. А онда, када расправљамо о закону који би требало да буде ресорни, за који ћути од пола једанаест, значи први пут је узео реч након три сата, народним посланицима спочитава ко колико прича или не прича и да ли је ту или није.

Уредно седим све време и врло сам позвана да говорим о утрошку и начину утрошка времена у овој расправи. Молим вас, иако је ваш страначки колега, да министра Ружића опоменете да се тако не односи према народним посланицима.

Тражим да се Народна скупштина изјасни о овој повреди. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Тепић.

Повреда Пословника, народни посланик Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, поштовани председавајући, члан 103. став 7. и 8.

Ово је већ други пут да колегиница користи повреду Пословника као класичну реплику. У таквим ситуацијама је предвиђено да одбијете два минута од времена посланичке групе која на такав начин злоупотребљава Пословник. Ја и даље имам разумевања за ваш рад, за вашу толерантност према опозиционим групама, али ипак с времена на време треба да им укажете на кршење одредаба Пословника када они рекламирају повреду и да одбијете та два минута од времена посланичке групе, с обзиром на то да су те злоупотребе учестале. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Ристичевићу.

Да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника? (Не.) Захваљујем.

(Бошко Обрадовић: Реплика.)

Немате основа за реплику.

(Бошко Обрадовић: Прозивао је оца нашег колеге народног посланика.)

Нико се вама није обратио. Нико се није увредљиво изразио на ваш рачун да бисте имали основа да добијете реплику.

Господин Ружић, представник предлагача, говорио је о питањима која су постављена током данашњег заседања.

Реч има Јелена Жарић Ковачевић.

ЈЕЛЕНА ЖАРИЋ КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, поштовани председавајући.

Поштовани министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, јавила сам се по амандману који гласи – члан 8. Предлога закона брише се.

Овде, изгледа, поново имамо амандмане који су једнообразни, да не кажем поново *copy-paste* варијанте, једне исте, које се подносе на све чланове закона. Просто се питам како је замишљено од стране подносилаца оваквих амандмана да се избришу сви чланови Предлога и шта они подношењем оваквих амандмана мисле да постигну. Такође се питам докле ће се време које је предвиђено за образложење амандмана користити за прикупљање јефтиних политичких поена.

Задржала бих се, ако немате ништа против, поштовани председавајући, на образложењу амандмана које је дато од стране посланика којима је очигледно лакше да унесу камен у Скупштину него да дају добар амандман. Образложење амандмана се састоји углавном од напада на СНС, састоји се од оптужби које су упућене на рачун партијских кадрова и наводно купљених диплома. Јако сам задовољна што грађани могу да прате овај пренос и да виде шта би се десило када би неки од тих

посланика дошли на власт; када у овом високом дому своје колеге називају паразитима, шта би онда радили са грађанима.

На крају, чули смо у образложењу амандмана на које сам се ја сконцентрисала и да се није довољно чуо глас опозиције. Господо, глас опозиције се не може чути у та два минута, у образложењу амандмана, већ се чује на изборима.

Предлажем да се овај амандман одбије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 8. амандман је поднео народни посланик Душан Павловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 8. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици проф. др Марко Атлагић и Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Марко Атлагић.

Изволите.

МАРКО АТЛАГИЋ: Поштовани потпредседниче, имајући на уму недолично понашање неких народних посланика протеклих дана у овом високом дому, из једне минорне политичке групице, штедећи време, одустајем од образложења и време уступам за њихову едукацију како више не би изазивали скандале у овом високом дому.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, Програмски савет треба да утврди такву врсту програма да код чиновничке службе, код јавне службе када дође грађанин, не буде више оне славне – фали ти један папир. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 8. амандман су заједно поднеле народне посланице Бранка Стаменковић и Татјана Мацура.

Влада и Одбор за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу прихватили су амандман, Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије па констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народна посланица Бранка Стаменковић.

Изволите.

БРАНКА СТАМЕНКОВИЋ: Хвала.

Овим амандманом исправили смо једну омашку у Предлогу закона и ја сам задовољна што је предлагач закона прихватио амандман.

Наиме, због грађана, чисто да објасним о чему се ради. Када се пишу прописи, наша је обавеза да се држимо јединствених методолошких упутстава за израду прописа. Они, између осталог, налажу да се у тексту закона бројеви до броја 10 пишу речима, а преко тога цифрама. Претпостављам да је у брзини дошло до тога да у Предлогу закона до Народне скупштине стигне број 14 речима уместо цифрама и, у том смислу, то је била моја интервенција.

Међутим, ово није први пут да се овако нешто дешава, ово није први пут да ја имам амандмане који исправљају грешке које се праве у брзини, јер одбијам да поверујем да службеници – јер не верујем да министри пишу предлоге закона – не знају то, него мислим да су притиснути кратким роковима. Није ми јасно због чега све мора навратанос, преко ноћи, по хитном поступку да се преда у Скупштину, да онда ни ми у Скупштини немамо довољно времена да се квалитетно позабавимо тим предлозима закона него су нам остављени врло кратки рокови.

Овај предлог закона у Народну скупштину је стигао у недељу, 24. септембра, да би у уторак била заказана седница на којој ће се о њему расправљати. Замолила бих предлагаче закона, свих врста и свих министарстава, да убудуће доста раније шаљу предлоге, да не чекају последњи тренутак да то буде по хитном поступку и да обавезно прочитају неколико пута те предлоге. Не можемо ми нашу децу критиковати да су неписмена и да не воде рачуна о правопису ако ми у највишем законодавном телу Републике Србије о томе не водимо рачуна. Ми морамо децу подучавати примером. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Стаменковић.

На члан 8. амандман су заједно поднели народни посланици Радослав Милојичић, Дејан Николић и Верољуб Стевановић.

Реч има народни посланик Радослав Милојичић.

Изволите.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Хвала, уважени председавајући.

Шта нам показује овај закон? Овај закон нам показује потпуну отуђеност СНС-а од грађана Републике Србије. Овај закон нам показује да руководство СНС-а, од својих блиндираних аутомобила, од својих кабинета и кожних фотеља, не види суштинске проблеме грађана Републике Србије.

Предложеним законом о Националној академији за јавну управу СНС показује да не види да је свакога дана у Србији 50.000 деце гладно. Ви овим што желите још 14 чланова Програмског савета, чије ми смањење предлагемо, показујете потпуну отуђеност, не видите да грађани Србије немају ни довољно новца у новчанику, ни довољно горива у резервоару, ни довољно хране у фрижидеру. Предлажете Националну академију за јавну

управу која ће бројати 14 чланова Програмског савета, плус председника, плус директора, плус заменика, плус помоћника. Зато предлажем да усвојите овај амандман.

Демократска странка није априори против свега. Увек ћемо подржати оно што је у интересу Републике Србије. Тако смо предложили смањење чланова Програмског савета и није ми јасно зашто нисте прихватили овај амандман, сем уз образложење да вам је мало што сте запослили 50.000 својих ботова у јавној управи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По амандману, народни посланик Владимир Орлић.

Јесте ли хтели по амандману? Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Није битан основ, неће да буде дуже од десет секунди.

Позивам да се не прихвати, јер је толико бесмислено да не заслужује било какав дубљи коментар. Ако сам добро разумео предлагача, уколико са 14 ми сведемо ово на девет чланова, 50.000 деце ће постати сито. Је ли тако? Е, колико је то тачно и озбиљно, толико је и све остало што смо чули. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По амандману желите?

Реч има народни посланик Радослав Милојичић.

Изволите.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Наравно, господине председавајући, нисам ни очекивао да ико са супротне стране сале схвати нас са ове стране, немају они тих капацитета, али то није на мени.

Неће – господине председавајући, одговарам на питање али вама, не претходном говорнику јер није дозвољено директно обраћање; били сте дужни да опоменете претходног говорника – 50.000 деце која сваког дана немају ужину јер им родитељи не раде, ако смањимо на девет са 14, имати ту ужину, већ ће имати ужину тако што СНС треба да врати десет милијарди евра за колико је задужила грађане Србије и имали би ту ужину да СНС није угасила ФАП после 63 године постојања.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хајде да се вратимо на амандман.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хтели сте по амандману, опростите?

(Владимир Орлић: По основу за реплику.)

На помињање СНС-а хтели сте реплику?

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Добро, ако човек греша, треба му изаћи у сусрет.

Значи, како смо оно рекли – СНС је нешто овде силно позатварала, је ли тако? Претпостављам да се, између осталог, односи и на радна места.

Дакле, ми смо овде већ читали, и то званичан податак, податак који је измерен званичном статистиком, истом оном статистиком која тим људима, зато што им не иде у прилог, страшно смета, али која је управо од стране европских институција констатована као исправна, као она која поступа у складу са стандардима који управо у тој Европи важе. Е, та статистика, која је, дакле, неспорна људима који припадају европским институцијама, рекла је, измерила и приказала да је за вакта тих људи који се сад нешто овде страшно брину због затварања и губљења радних места, између осталог, више од пола милиона људи без посла остало.

Већ смо их позивали да се уозбиље мало и ставе прст на чело, ако су у стању. Ако причају о бризи за запослене, за њихову децу, само нек се сете две ствари. Не треба људе да штите од СНС, која је више од 130.000 нових радних места тим људима донела. Нека те људе, ако желе да их штите, штите од себе самих. Не треба да се заштитом баве данас, требало је да се том заштитом баве за време када су сами жарили и палили овом земљом па, између осталог, и тих 500.000 радних места изгубили. Дакле, да воде рачуна од кога штите и да воде рачуна о томе у које време штите.

Све остало, ако је начин да неко буде сам себи битан и важан, није спорно, нек изазове реплику још који пут, ми ћемо два минута умети да искористимо као што умемо. Ако у томе не препознају лични проблем или пориве који се могу свести на политички мазохизам, ја у мотиве нећу да улазим, али нек знају да неће због тога проћи боље и неће због тога њихов срам бити мањи. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По амандману, реч има народни посланик Крсто Јањушевић.

Изволите.

КРСТО ЈАЊУШЕВИЋ: Поштовани председавајући, даме и господо народни посланици, предлагач овог амандмана – за који, наравно, позивам да се не прихвати – може се описати као особа која се може најјаче дерати без знања о ономе о чему се дерња.

Дакле, можда не би било лоше да се држао амандмана а не тога да ли је ФАП угашен или није. Ја му са лица места могу рећи да ФАП тренутно производи 40 возила за Војску Србије и да у ФАП-у тренутно ради 250 људи, да је ФАП у процесу УППР-а и да ће ФАП ускоро бити део наменске индустрије.

Извините, ово је било зарад истине, поштовани председавајући.

Могао је мало боље да појасни улогу тренера, није добро појаснио кроз своје амандмане.

Дакле, он је успео у својој општини од свог фудбалског клуба да направи јавну установу. Замислите...

(Председавајући: Хајде да се вратимо на амандман.)

Извините, али ово је о амандману.

Ту јавну установу не може да води тренер, него је води директор. Замислите сусрет два фудбалска клуба где с једне стране води тактику тренер, а с друге директор. Замислите ви на шта личи тај фудбалски тим који је он водио кад вероватно директор дирекције центрира директору локалног комуналног, а онда он намешта пенал директору центра за социјални рад.

(Председавајући: Колега Јањушевићу...)

Дакле, ја не желим да икога вређам. Само хоћу, уз уважавање према свим тим људима које је на такав начин довео у ту ситуацију да преко фудбалског клуба исплаћује зараде тим предузећима...

(Председавајући: Колега Јањушевићу, ја вас молим да се вратите...)

... Да мало боље убудуће поведе рачуна о томе на који начин поставља тренере. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хајде да се вратимо на члан 8, колега Јањушевићу.

(Радослав Милојичић: Пословник.)

Видео сам, колега Милојичићу.

Колега Јањушевићу, молба. Молим вас, када се јавите, два-три пута сам сугерисао да се вратимо на тачку дневног реда и конкретно на члан 8. који јесте поднео колега Милојичић.

Реч има народни посланик Милојичић, по Пословнику.

Изволите.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Господине Милићевићу, рекламирам члан 108, да се о реду на седници стара председавајући. Као што сваког посланика ДС-а искључите на било коју помену СНС-а или нечег негативног, а све је негативно што су они урадили у последњих шест година своје власти, молим вас да имате исте аршине и за СНС.

Мене заиста не занима што вама Мартиновић и Орлић прете, што вам они одређују када ћете ком посланику одузети реч, али се надам да ћете показати достојанство и да нећете дозволити да вам они воде седницу, јер у овом тренутку то радите ви.

Не желим да одговарам на овакве глупости. Сви људи из локалне самоуправе су ту, и министар и његови помоћници или државни секретари. Па то што сте рекли је потпуно немогуће, ни законски ни на који други начин. Тако да заиста не бих да коментаришем оволики ниво глупости.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Само вас молим, обраћајте сте мени.

Захваљујем, колега Милојичићу.

Нисам чуо да је било ко упутио било какву претњу, не мени лично.

Што се тиче колеге који је малочас говорио, ја сам два-три пута сугерисао. То сам чинио и када говоре поједини опозициони посланици, јер сматрам да је заиста важно да се вратимо на тачку дневног реда, конкретно на члан 8. амандман који сте поднели ви заједно са вашим колегама посланицима Дејаном Николићем и Верољубом Стевановићем.

Да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни? (Да.) Захваљујем.

Повреда Пословника, народна посланица Соња Павловић.

Изволите.

СОЊА ПАВЛОВИЋ: Уважени председавајући, ја вас молим да више не повређујете члан 21, односно да се старате о примени овога Пословника, сем ако не постоји неко друго проширено издање, као што сам пре неки дан рекла, у које ми нисмо упућени.

Заиста овде не желим да слушам ни о жутом предузећу, ни о триколорном предузећу, ни о било ком предузећу, нити треба било ко да слуша о томе. Ми смо овде дошли да расправљамо о сету закона који су данас на дневном реду и желимо да чујемо о Предлогу закона о Националној академији за јавну управу.

Значи, расправљамо о тим амандманима и најлепше бих молила да више ни о једном предузећу не расправљамо и вас бих молила да се старате о примени Пословника на време, а не кад изговоре сви посланици оно што желе а није у складу са Пословником, ви онда реагујете. То све врло фино изгледа као да сте реаговали, а заправо нисте. Пост фестум не може да се реагује, мора у том тренутку. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Павловић.

На потпуно идентичан начин сте се обратили и пре неколико дана. Ја ћу вам дати слично образложење. Најпре, рећи ћу, нисам повредио члан 21. и не постоје двоструки аршини и двоструки стандарди. Не можете омогућити једној страни да постави питање а другој страни не дати могућност да да одговоре на постављена питања, или супротно.

Дакле, моја намера никако није да спречим отворену расправу и демократско сучељавање мишљења у Народној скупштини Републике Србије. То што народни посланици, ту могу да се сложим са вама, у одређеним тренуцима кроз, па ево и кроз расправу у појединостима, одступе од онога што је дневни ред, од онога што је садржај амандмана, ја као председавајући не могу да предвидим о чему ће народни посланици говорити.

Да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника?

(Соња Павловић: Да, желим.)

Захваљујем, колегинице Павловић.

На члан 8. амандман су заједно поднели народни посланици Ненад Чанак, Олена Папуга и Нада Лазић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 8. амандман су заједно поднели народни посланици др Санда Рашковић Ивић, др Дијана Вукомановић и Ђорђе Вукадиновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 8. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Здравко Станковић и Горан Богдановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 8. амандман, са исправком, заједно су поднели народни посланици Горан Ћирић, Балша Божовић, мр Александра Јерков, Маја Виденовић, Томислав Жигманов, Горан Јешић, Весна Марјановић и Наташа Вучковић.

Реч има народни посланик Горан Ћирић.

Изволите.

ГОРАН ЋИРИЋ: Малопре смо имали расправу на амандман на члан 8. и једноставан предлог, није компликован. Уместо Програмског савета који би требало да чине 14 чланова плус председник, дакле 15 чланова, ми овде имамо једноставан предлог да састав чине председник и осам чланова, смањити за шест чланова Програмски савет, из више разлога.

Један разлог је, свакако, ефикаснији рад, јер мислимо да мање тело може ефикасније да ради, са добром селекцијом и са правим условима, и стручним и организационим могућностима за све чланове Савета. Други важан разлог је, свакако, и боља заступљеност најзаинтересованијих институција које треба да буду заступљене у Програмском савету.

Прочитаћу вам како гласи амандман и не видим заиста ништа логично да се не прихвати овакав амандман. Смањење трошкова, ефикаснији рад и боља заступљеност институција које ће бити заинтересоване за рад овог програмског савета.

Амандман гласи: „Програмски савет чине председник и осам чланова, које именује и разрешава директор Националне академије.

Председник и три члана Програмског савета се именују из реда државних службеника који имају најмање девет година радног искуства у области релевантној за рад јавне управе, један члан се именује из реда чланова Савета за стручно усавршавање запослених у јединицама локалне

самоуправе, из реда чланова које предлаже Стална конференција градова и општина, два члана се именују из реда стручњака из области релевантне за рад јавне управе, а два члана се именују од стране представника удружења и других пословно стручних и непрофитних организација чији су циљеви или послови ради којих су основани у области релевантној за рад јавне управе.“

Дакле, поред ових циљева – смањење броја, повећање ефикасности рада Програмског савета, смањење финансијских трошкова, важан циљ је, пре свега, поштовање значаја и важности људи у локалним самоуправама, јер смо стално у овој расправи инсистирали на кључним темама које треба да ради Национална академија, а то су конкретни проблеми и проблеми у пракси које из добре праксе различитих локалних самоуправа треба решавати; због тога, боља заступљеност људи из локалних самоуправа.

Ту смо увели и предлог да једна важна институција у Србији која заиста већ дуго година ради важне послове, то је Стална конференција градова и општина, буде заступљена са својим предлогом, јер сигурно вишегодишње искуство, деценијско искуство, учешће у пројектима, познавање проблема, конкретних проблема локалних самоуправа и људи који живе на локалу, са dobrим праксама које могу да се примењују и са dobrим пројектима је нешто што је мени логично решење.

Дакле, позивам и министра и његове сараднике да прихвате овај амандман, јер мислимо да је логичан из ових разлога.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 8. амандман, са исправком, заједно су поднели народни посланици Мариника Тепић, Соња Павловић, Александра Чабраја, Јован Јовановић и Зоран Живковић.

Влада и Одбор за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу прихватили су амандман, Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије па констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народна посланица Мариника Тепић.

Изволите.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Захваљујем, председавајући.

Овај амандман Клуба самосталних посланика јесте прихваћен и постаје, наравно, саставни део закона, али имам потребу да кажем о чему се ради, јер је то, заправо, још један доказ моје у неколико наврата раније изречене молбе да се узме у обзир да највиши државни функционери, ту подразумевам и чланове Владе, нарочито председницу Владе, која је потписала предлог овог закона, треба да прођу први ову врсту обуке и,

нарочито, да положи државни стручни испит. Међу вама има и професионалаца који се тиме баве годинама, сигурно знају о чему говорим.

Наиме, ви сте у писању овог члана закона, који подразумева састав Програмског савета Националне академије за јавну управу, изоставили да наведете члана који би представљао државне службенике из аутономних покрајина. То не само што сматрамо супротним Закону о запосленима у аутономним покрајинама и јединицама локалне самоуправе већ и Уставу Републике Србије, који још увек, колико ја знам, препознаје АП Војводину и Косово и Метохију. Према томе, законописац је овде учинио не само озбиљан пропуст у непознавању прописа, већ очигледно у неконсултовању стручних лица, која би му на време указала пажњу.

Одлично је што сте прихватили овај амандман. Другачије би овај члан закона, па и сам закон био супротан Уставу, али ја још једном, ево сада вас лепо молим, без икаквог ауторитативног тона, колико год то може да се учини, да ево ви личним примером покажете да имате озбиљну намеру да се наша јавна управа, нарочито људи који се старају и који су старешине органа, и да први положите државни стручни испит, ако нисте, затим да будете први полазник ове или било које академије која се бави усавршавањем јавних функционера на највишем нивоу. Зато што је Влада донела предлог закона који је противан Уставу и законима које је она сама, такође, предлагала а ова Скупштина усвајала, а законописац у форми потписника Ане Брнабић, као председнице Владе, ни она чак о томе није знала. Иначе, претходно је водила управо министарство које сте ви наследили па некако није добра слика да се старешине баш овог министарства не разумеју у свој посао.

Молим вас, још једном, да личним примером промените ову праксу и покажете да министри, чланови Владе и председница Владе познају Устав и поделу власти. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 8. амандман су заједно поднели народни посланици Дејан Шулкић, Горица Гајић и Милан Лапчевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Дејан Шулкић.

Изволите.

ДЕЈАН ШУЛКИЋ: Захваљујем.

Члан 8. Предлога закона прописује надлежност, састав и начин формирања Програмског савета и у ставовима 2. и 3. прописује да председника и чланове именује и разрешава директор Националне академије и да директор Националне академије има потпуно дискреционо овлашћење, или право, да председника и седам чланова Програмског савета

именује из реда државних службеника који испуњавају одређене услове који се прописују законом.

Амандманом сам предложио да се за потребе формирања Програмског савета годишњим јавним позивом формира стална листа државних службеника који испуњавају услове прописане овим законом. Да се, такође, листа објављује на сајту Националне академије, као и акт о именовању државних службеника.

Као образложење наводимо да би се на тај начин, формирањем сталне листе државних службеника који испуњавају услов за чланство у Програмском савету на основу јавног позива који би се објављивао сваке године, свим заинтересованим државним службеницима који испуњавају тражене услове омогућило да са сталне листе буду именовани у Програмски савет. Такође, подстакла би се конкуренција, односно број заинтересованих, а испоштовало би се и начело јавности при избору државних службеника. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Хвала, колега Шулкићу.

На члан 9. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици заједно Зоран Красић, Марина Ристић и Срето Перић, и заједно Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Марија Јанушевић, др Драган Весовић, мр Иван Костић, Зоран Радојичић и проф. др Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Срето Перић.

Изволите.

СРЕТО ПЕРИЋ: Даме и господо народни посланици, господине министре, ми као чланови СРС-а и народни посланици лично смо се уверили да јавна управа има проблема. Кад је предложена реформа јавне управе, помислили смо да ће то бити добра интервенција и били смо спремни да се укључимо максимално да помогнемо да то из разних углова сагледамо. Међутим, гледајући овај закон преко којег ви то покушавате да урадите, ми видимо да је то заправо ништа. Претеча овако нечег можда је и закон о ограничењу броја запослених, верујем да се ви сећате, 2013. године, који је донет у децембру, и он је послужио само као, како би министар Недимовић рекао, алат режиму да контролише запошљавање.

Ова академија има такође то за циљ, али ја се не слажем са већином колега. Већина примедби је била можда из опозиционих странака па се стекао утисак да чланови политичких странака не смеју ни да се запошљавају. Треба људима рећи да то није тако и не сме да буде као што је једна госпођица, члан Српске напредне странке, рекла – ја сам се запослила захваљујући Српској напредној странци. Е, то је већ проблем. Значи,

квалитет онога ко треба да се запосли би требало да буде нешто што њега на најбољи начин препоручује.

Овде су предвиђена стручна тела. Значи, имамо менаџмент Академије, па касније уводимо стручна тела која би требало нешто да ураде, а из овог не видимо њихову суштину и не видимо да они могу нешто значајно да ураде.

Па је речено да ће бити 14 чланова Програмског савета, о томе смо већ доста говорили, а и сталне програмске комисије, па ће образовање те комисије бити у надлежности директора Националне академије а одлуку о накнади за њихово учешће у раду донеће Влада на предлог Националне академије. Кога – Националне академије као колективног органа или директора Националне академије као старешине тог органа који ће то предложити?

У чему је проблем? Проблем је у томе што се посебно у јединицама локалне самоуправе, а по угледу или можда уз огромну заштиту централног нивоa власти, спроводи негативна селекција, а они то виде и по узору на централни ниво власти примењују.

Видите, у једној предшколској установи – министре, ја намерно нећу да вам откријем место, потрудите се мало да сазнате – то је грех, отказ добије особа која има најбоље оцене, најбоље квалификације, после 12 година рада, да би био примљен неко ко је тек завршио потребну школу или факултет. Е, то је већ проблем.

То је оно што припадност странкама прави велики проблем. Уместо да се локална самоуправа бави уз помоћ надлежних министарстава да се створе добри услови за рад, за бољи живот у тој локалној самоуправи, они се надгорњавају ко ће у јавним службама запослити већи број припадника својих странака. За неколико година ни онај што је већ добио отказ, од 12 година, ни онај који је тек дипломирао, почео радити, неће имати посла, смањује се број рађања.

У одређеном броју локалних самоуправа постоји вишак запослених, и то је можда много лакше решити него у оним локалним самоуправама где истовремено постоји и вишак и мањак. Шта је ту мањак? Мањак су они кадрови који недостају локалним самоуправама да би квалитетно могли да обаве свој посао. И ми из Српске радикалне странке смо потпуно сигурни, зато и предлажемо овакве амандмане, да национална академија за образовање у јавној управи, или праћење образовања у јавној управи, ниједан од ових проблема не може да реши.

Зато би било добро да се амандман СРС-а на члан 9. прихвати и да се овај члан брише.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега.

Реч има народни посланик Бошко Обрадовић.

Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Поштовани председавајући, поштовани грађани Србије, више је него јасно зашто су Двери против доношења овог закона и зашто и код овог члана сматрамо да он треба да се брише и да овакав закон не треба донети. Разлог је једноставан – ово је партијски закон за потребе даљег удомљавања партијских кадрова у државну управу.

Ви сте већ чули од колеге Драгана Весовића пример из Краљева, како су сви одборници СПС-а у претходном мандату Скупштине града Краљева запослили или себе лично, што је посебан скандал јер су одборници, или најближе чланове својих породица у јавна, републичка и локална предузећа. Тако је шеф Одборничке групе СПС запослио себе, а касније и свог мужа, у „Електропривреди Србије“, а господин који води СПС у Краљеву и кога зову „Мали Ружић“, по министру Бранку Ружићу, у овом мандату, дакле последњих месеци запослио је већ своју рођену сестру и своју ћерку, једну у републичком а другу у локалном јавном предузећу.

Заиста, господине Ружићу, честитам и вама лично и „Малом Ружићу“ из Краљева. То су изузетни резултати у департизацији наше државне управе. Сигуран сам да ће и овај нови закон ићи у том правцу, да „Мали Ружићи“, а свуда их има у СПС-у широм Србије, наставе да запошљавају у државној управи. Наравно, нису изузетак у томе ни представници СНС-а. И они по уговорима о привременим и повременим пословима, посебно у „Телекому“, у „Електропривреди Србије“ и другим јавним предузећима и установама, такође запошљавају своје партијске кадрове.

То је разлог зашто се ми противимо једном оваквом закону. Вама се, једноставно, не може веровати. Ви сте се претворили у интересна партијска предузећа која брину о запошљавању својих кадрова а уопште не брину о државној управи и њеном развоју. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По Пословнику, народни посланик Неђо Јовановић.

Изволите.

НЕЂО ЈОВАНОВИЋ: Господине председавајући, наставља се степен толеранције који је испољио ваш претходник, господин Милићевић, иначе члан наше посланичке групе. Мислим да је крајње време да санкционишете, сходно Пословнику, грубо одступање од јавног реда.

Постаје већ не дегутантно, постаје превише грубо, грубо и за грађане Србије и вређање грађана Србије када се не говори о закону.

Народни посланик има своју основну дужност, дужност да, ако седи овде и учествује у расправи, расправља о оном што је тачка дневног реда. Популизам и политички маркетинг нека шири на било ком другом месту.

Ми данас расправљамо само о закону и, ако је амандман на члан 9, који се односи на сталне програмске комисије, „брише се“, онда је образложење због чега се брише, а не због партократије. На партократију се позива онај ко је лицемеран, ко је под хипокризијом, ко има сопствена искуства како се запослио, на који начин, преко кога и која му је странка то омогућила. Али ви то не смете да дозволите, морате да реагујете на то.

Ако се онај ко све време грубо крши овај Пословник позива на то да су му ускраћена демократска права и демократски принципи, онда је то још већи степен хипокризије и још већи степен лицемерја.

Ја вас молим да убудуће, када дође до повреде члана 106. Пословника, који рекламирам, реагујете тако што ћете народном посланику, ма ко то био, па био и Бошко Обрадовић, вечити великомученик, одузмете реч, јер је то ваше право по Пословнику. Ја вас молим да то право и вашу обавезу користите. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Уважавам вашу сугестију у складу са Пословником. У сваком случају, као и колега Милићевић, трудићу се да расправа буде демократска, али да буде у складу са темом, иако то није био случај у претходних неколико говора.

По амандману, народни посланик Соња Влаховић.

Изволите.

СОЊА ВЛАХОВИЋ: Хвала.

Поштовани председавајући, јављам се по амандману са текстом „брише се“. То је амандман који смо ми назвали овде, у претходном сазиву било је пуно оваквих амандмана, штетан амандман, који не доприноси баш никаквом бољитку закона.

Ми већ данима слушамо, и у данима када је била расправа у начелу и данас у појединостима, уопште ови подносиоци оваквих амандмана, наше колеге, причају више политичке говоре него о амандманима и предложеним законима. Чак су помињали и нашу странку, моју странку, СНС, у више наврата у политичким говорима, како није ништа испуњено од обећаног у предизборној кампањи наше странке. А баш везано за јавну управу, у самој јавној управи има преко 37.000 мање запослених. Више пута је ово речено, али ја, молим вас, имам право и желим да поново нагласим.

Дошла сам до једног интересантног плаката баш од подносиоца амандмана, који ја морам да покажем јер има везе са овим што пише. Подносиоци амандмана у претходној кампањи су имали плакат: „Ко сме,

тај може“. Слушамо већ данима о тим подносиоцима амандмана како поштују Устав, како штите породичне и традиционалне вредности, како брину и мисле о деци, брину се уопште о праву детета, о њиховом образовању, а притом им вређају мајке, сестре, тетке, колегинице, комшинице. Вређају и физички нападају. Ко сме, тај и може – да унесе, наравно, камен у зграду Скупштине. Самим тим, говорећи да је то камен са Косова и Метохије, повредио је и мене. Јер ја сам рођена у срцу Метохије, али одавно смо схватили и знамо да колега није више центлмен.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице, али немојте реплику. Говорите о амандману. Хвала.

СОЊА ВЛАХОВИЋ: Враћам се на амандман.

По свему овоме што сам изнела, колеге смеју и могу да поднесу амандмане са текстом „брише се“ и самим тим у дану за гласање ја нећу гласати за овакве амандмане. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

По амандману, народни посланик Милимир Вујадиновић.

Изволите.

МИЛИМИР ВУЈАДИНОВИЋ: Хвала, председавајући.

Наравно, на почетку да кажем да предлагем да амандман буде одбијен. Наиме, обесмислио би се читав закон. Закон предвиђа јасно евидентирање и сам по себи је модернизација и оптимизација јавне управе.

У целокупној расправи досада од предлагача смо чули, рекао бих, једну тачну тезу, а то је да владајућа коалиција води евиденцију о запосленима у јавној управи. То јесте тачно, али евиденција гласи овако: 80.000 запослених мање, како у јавној управи тако и у јавним предузећима, у јавним установама, а смањена укупна незапосленост у Србији. И то јесте евиденција.

Поставило се питање етике. Е сад јесте питање етике од кога долазе овакви предлози, јер брисањем овог члана и поништавањем овог оваквог закона нестала би евиденција коју води предлагач.

Наиме, замислите колико је то неетично, неморално, ако ви тражите и говорите о запошљавању у јавном сектору... Наиме, ево само да вам кажем како гласи њихова евиденција, не улазећи у оно што је било пре 70 година и ко је за какве службе радио и ко је за какве управе радио. Предлагач ради у државној управи, његов отац, грађевински инспектор, у јавној управи, његов брат у градској управи, у сектору за урбанизам. Мало било, па онда дошла и снајка, и она у јавној установи. Е сад замислите степен неморала и степен неетичности у свим тим чињеницама.

Али можда то само по себи не би било проблем да сви ови људи раде само у служби ове државе. Постоје у том покрету и људи који раде за

службе неких других држава. Па је тако, на пример, директор политичког савета предлагача...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Вујадиновићу, молим вас, није ово тема. Тема је амандман, јавили сте се по амандману. Желим да наставимо расправу по овом амандману. Молим вас, немојте да... Изволите.

МИЛИМИР ВУЈАДИНОВИЋ: Поштовани председавајући, тема је рад у државној управи, односно у јавној управи. Није проблем када људи раде у јавној управи ове земље, били они чланови ма које партије у овој држави, и мислим да то само по себи не треба да буде ограничавајући фактор, али јесте проблем када радите за управу неке друге државе. Сада имате предлагача који критикује људе који раде у јавној управи ове државе, а с друге стране њихови чланови раде за неке друге управе.

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Вујадиновићу.

Бошко Обрадовић.

Јавили сте се за реч по амандману?

(Бошко Обрадовић: Реплика.)

Вероватно на излагање колегинице Влаховић, али нисте поменути ви лично, није поменут Српски покрет Двери, тако да можете добити реч само по амандману.

(Бошко Обрадовић: Поменут сам.)

Не, нисте поменути, стварно. Ја сам колегу искључио управо због тога да се не би...

(Бошко Обрадовић: Добро, јављам се по амандману.)

Хвала. По амандману, изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Хвала, председавајући.

Слажем се са паролем нашег прослављеног војводе Живојина Мишића да „ко сме, тај може“.

С обзиром на то да нисмо могли да предложимо закон којим бисмо избрисали ових шест година погубне власти Српске напредне странке, можемо само да предложимо да се избрише члан закона који је лош.

Могу још једном, наравно, да поновим зашто је овај закон лош и зашто смо предложили да се сви чланови овога закона бришу – да не би наступиле штетне последице по грађане Србије и државу Србију.

Ми већ имамо веома штетне последице владавине Социјалистичке партије Србије и Српске напредне странке у претходним годинама, али ако формирамо Националну академију за државну управу, погоршаће се те штетне последице и биће још горе по грађане Србије, зато што ће само они који су запослени у државној управи од стране СПС-а и СНС-а моћи да се стручно усавршавају и даље напредују.

Ја сам о томе говорио. Ако министар постави директора Националне академије, ако директор Националне академије, што се тиче овог члана 9, постави чланове и Програмског савета и других сталних стручних комисија, ако они акредитују и стручно усавршавају запослене у државној управи, па да ли било ко у Србији има сумњу да ће моћи да напредују само они који су чланови њихових странака а да ће сви други морати да стану у напредовању? То је дилема коју ја овде излажем пред вас и то је разлог зашто се ми противимо доношењу овога закона.

Наравно да у државној управи има изузетно честитих, поштених, вредних, стручних и радних људи. Они најчешће и нису чланови политичких странака, али имају проблем у своме раду зато што нису чланови политичких странака, посебно оних владајућих.

Ви сте на недавним изборима уцењивали све запослене у јавној управи да морају да скупе 20 гласова за Александра Вучића да не би добили отказ. Дакле, људи имају проблем када раде у државној управи а нису ваши сигурни гласачи. Замислите ако тај човек који није члан СПС-а или СНС-а мора да дође на акредитацију код вашег директора Националне академије, код вашег Програмског савета, код ваших сталних стручних комисија? Како ће он да прође то стручно усавршавање? Како да добије акредитацију ако не скуп 20 сигурних гласова за ваше странке на следећим изборима?

Дакле, то вам омогућава Национална академија за државну управу, да наставите терор над запосленима у државној управи, да их даље уцењујете, да их даље условљавате напредовањем или уопште службом, ако они за то морају да вам узврате сигурним гласом за ваше изборне кандидате. То је онај проблем о коме ми овде говоримо.

Једноставно, ми немамо поверења у вас. Превише сте дуго на власти. Обећавали сте, нисте урадили. Рекли сте да ћете укинути државне агенције, а оснивате нову. Дакле вама се, једноставно, више не може веровати. То када ви кажете да ова Национална академија служи да би се усавршила државна управа у Србији, нико вам не верује, јер сви знају да су се ваше странке претвориле у заводе за запошљавање и да данас у Србији не можеш да се запослиш док не одеш да се учланиш у СНС или СПС.

Зато ја имам, господине министре, за крај овог свог излагања један конкретан предлог, а то је да Национална академија за државну управу понесе име ветерана наше државне управе Маје Гојковић „Прелетачевић“, која је толико пута досада доказала... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Обрадовићу, стварно не желим да дозволим, нити ћу икад дозволити, да вређате са говорнице колегиницу посланицу, председницу Народне скупштине.

(Бошко Обрадовић: Шта сам рекао што није тачно?)

Нема смисла. Пустимо расправу да тече, пустимо да причате о амандману и онда ви на крају кренете са вређањем, са старом праксом. Покушамо некако да направимо баланс, али очигледно ви не дозвољавате људима који председавају, ни мени ни колеги Милићевићу да то урадимо. Молим вас да се не вређамо међусобно. Хвала.

Реч има министар Бранко Ружић.

Изволите.

БРАНКО РУЖИЋ: Захваљујем.

Заиста ћу само кратко. И у расправи у начелу смо изнели јасно шта је интенција овог закона, шта у закону стоји. Желим само да укажем на то да се овде не ради о некој агенцији. Ради се о органу државне управе. Ради се о томе да се директор бира на конкурс. Уколико то некоме смета и уколико то није управо начин да се не спроводе, не дај боже, неке тенденције о којима одређени, поједини посланици говоре, ја просто не схватам како онда да промовишемо један закон који управо служи за то да се уведе ред у систем и да се обави то стручно усавршавање.

Што се тиче Програмског савета, чињеницом да се ради о органу државне управе, наравно да ће директор бити тај који је властан да, консултујући се и са осталим ресорима о структури чланова Програмског савета, определи оне који ће се тиме бавити, којима је практично посао којим се баве уско везан за стручно усавршавање. Дакле нема партократије, нема ни потребе за тим, а усавршавати наше људе који раде у државној управи мислим да је нешто што је сасвим пожељно, потребно, плодотворно и компатибилно реформи јавне управе на коју смо се обавезали као Влада Републике Србије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре.

Реч има народни посланик Владимир Орлић, право на реплику.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Није спорно само помињање СНС-а, наших чланова и представника на сваки могући амандман и у свакој могућој прилици. Проблем је кад се то дешава на овако силеџијски начин као што смо то чули поново и малопре.

Две ствари треба навести овде, даме и господо. Прво да, очигледно, онај који је једном установио моделе понашања класичног силеџије, изгледа, није у стању да функционише другачије. Не знам како другачије ово да схватим. Дакле, на све досада речено он је нашао за сходно да одговори тако што ће поново вербално да нападне жену, која притом уопште није ту, која се њим није бавила целог божјег дана. Одакле му тај чудан порив, одакле му такав закључак апсолутно не схватам, осим на начин који сам управо исказао. Човек има константну потребу да се

обрачунава са женама, да показује на њима колико је јак и битан. И ономад када је физички насртао у Републичкој изборној комисији...

Тако је, тако је. Чудите се? И ја се чудим, сви се чудимо због оваквог понашања.

И онда када се такође вербално иживљавао над женама овде, укључујући и председницу Народне скупштине; учинио је то и данас. И ономад када је организовао 200 хулигана па се њихово славно окупљање завршило – како? Нокаутирањем жене, песницом у лице до потреса мозга. Те врсте понашања неки очигледно никад неће моћи да превазиђу и надмаше.

Друга ствар, да на овај начин привлачи пажњу очигледно је резултат само тога што су га откачили и они од којих се нечему надао за наредне изборе у Београду. То је мој закључак на основу овог понашања и оваквог поступања. Њега су, изгледа, заборавили сви.

Још једна поука за све који ово гледају могла би бити да виде на примеру овога који је ово малочас урадио како завршава политичка старлета којој се није исплатио долазак у Београд, коју су откачили спонзори. Завршавам тиме, господине председавајући. Она мора да заврши као хостеса у Мотелу „Златиборац“.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има народни посланик Неђо Јовановић, право на реплику.

НЕЂО ЈОВАНОВИЋ: Захваљујем се, председавајући.

Ја се више нећу јављати на овај начин, како бих одговарао на бесомучне бесмислице и папагајске приче које трају од почетка данашње расправе, али морам да укажем на нешто што све време лебди, а то је поверење. Социјалистичка партија Србије ни у ком случају не очекује да јој верују они и онакви који тоном којим данас говоре износе само увреде и вређају СПС и њене чланове и присталице и грађане Србије.

Нама је важно да нам верују они који гласају за СПС, Владу Републике Србије и ову владајућу коалицију. И због тога смо ту где јесмо 27 година. Двадесет седам година, које сигурно групација коју представља Бошко Обрадовић никада неће дочекати. Далеко од тога, дабогда дочекају и следеће изборе.

Али оно што ми се све време чини неопходно потребним да се каже грађанима Републике Србије и где се поново позивам на лични етички кодекс јесте због чега председник тзв. српског покрета Двери не објасни грађанима како се он запослио у библиотеци у Чачку; да ли је то искључиво захваљујући струци, знању, вештинама и свему ономе што треба да га кредибилише да ради у библиотеци или је то нешто друго, а ако је друго, да знамо о чему се ради. Е тада би тај лични етички кодекс дошао до изражаја,

тада би тај лични етички кодекс могао да се прихвати као аутентични лични етички кодекс. Све до тада грађани Србије ће остати у недоумици због чега неко ко стално прича о поштењу ради непоштено.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић, повреда Пословника.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господа народни посланици, ја сам прво рекламирао, али нема везе; дали сте колеги Јовановићу реч.

Достојанство Народне скупштине – члан 106, члан 107.

Прво, говорник мора да се држи дневног реда, што ови који су унели камен од купуса свакако нису чинили све време.

Ја поштујем, председавајући, што ви и даље толеришете то, али се десио и мала повреда достојанства Народне скупштине због пароле „ко сме, тај може“. Дакле, неко се ту побунио желећи да докаже да је та парола његова. Живојин Мишић, чувени војвода, свакако је имао право, пуно право својом биографијом да каже – „ко сме, тај може“. То може да каже Војвода Мишић, али мишић из чачанске библиотеке на то нема право. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.)

Право на реплику, народни посланик Бошко Обрадовић.

Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Хвала, председавајући.

Заиста разумем да је непријатно представницима владајућег режима када их неко из опозиције суочи са чињеницама. Ја нисам чуо одговор ни од министра ни од шефа Посланичке групе СПС да ли је тачно да су сви одборници СПС-а у Скупштини града Краљева запослили или себе или чланове најуже фамилије, да је „Мали Ружић“ у Краљеву запослио и сестру и ћерку, да је шеф Одборничке групе СПС запослио и себе и мужа. Дакле ништа од тога нисмо чули као одговор, већ слушамо ону демагогију која је за СПС карактеристична свих ових 25 година на власти.

Знам многе људе који су чланови СПС-а, знам да нису гласали за Александра Вучића за председника Србије и знам да се не слажу са оним што се дешава у врху СПС-а, који је увек спреман да прода интересе СПС-а зарад неколико фотеља. Мислим да је ту и господин министар Бранко Ружић један добар пример. Био је највећи опозиционар у редовима власти, сликао се са онима који су викали: „Вучићу, педеру!“, а онда су га купили једним министарским местом и од тада је лојалан члан овог владиног

кабинета и један од највећих који славе Александра Вучића као највећег сина свих наших народа и народности.

Па шта би, господине Ружићу, са вашим противљењем Александру Вучићу? Некако је избледело последњих месеци.

Шта би, господо напредњаци, са вашим сукобом са господином Ружићем? Некако вам је сад постао прихватљив откада је постао министар у Влади Републике Србије на ваш предлог.

Дакле, то је лицемерје, господине Јовановићу. То је лицемерје вас који, када кажете „бивши режим“, не мислите на СПС а добро знате да је најодговорнији за лоше ствари које су се дешавале у Србији претходних 25 година управо бивши режим у коме је била Социјалистичка партија Србије и то је оно о чему ви громогласно ћутите.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 9. амандман је поднео народни посланик Душан Павловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 9. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици проф. др Марко Атлагић и Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик проф. др Марко Атлагић.

Изволите.

МАРКО АТЛАГИЋ: Поштовани потпредседниче, с обзиром на то да су протеклих дана одређени народни посланици једне минорне политичке групе у овом високом дому Народне скупштине председници Народне скупштине, Маји Гојковић, ишчупали микрофон, одустајем од образложења амандмана и уступам им време за њихову едукацију како се више не би дешавали скандали у овом високом дому.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, професоре Атлагићу.

Повреда Пословника, Бранка Стаменковић.

Изволите.

БРАНКА СТАМЕНКОВИЋ: Хвала.

Члан 106. став 1, говорник може да прича само о теми дневног реда.

Колега Атлагић се јавио по амандману и почео да прича о нечему што везе са животом нема. Ја видим да се ви трудите, председавајући, ценим напоре, али апеловала бих да, ако хоћете с ауторитетом да од посланика опозиције захтевате да се држе теме, морате прво да то спроведете међу посланицима владајуће већине. Када код њих то постигнете, онда ће то имати одјека и међу опозиционим посланицима.

Ја вас молим следећи пут да их прекинете, као што сте прекидали и неке посланике опозиције. Морате више њих да прекидате него посланике

опозиције. Само тако можете с ауторитетом очекивати од опозиционих посланика да се држе истог правила. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање?

БРАНКА СТАМЕНКОВИЋ: Не мора, ако почнете то да спроводите.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Стаменковић.

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Као прво, даме и господо народни посланици, ради се о програмским комисијама. Надам се да ћемо избећи понашање убудуће у јавним управама као што је једна јавна управа „у Паланку“, пивског типа, која је све те јавне управе сместила у Фудбалски клуб „Јасеница“, образовала јавне установе тако што запосли 30 људи у просторији која има две столице.

Верујем да ће програмске комисије то избећи, као што ће и избећи понашање разних комисија типа „Хидроградња“, то је чувена комунистичка породица са својим пријатељима, са мојим познаником Велимиром Илићем, да ћемо избећи да нам потомци породице која се школовала негде у Кумровцу као последња генерација овде држе предавање о партократији. Надам се ће те програмске комисије избећи такву врсту понашања. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Ристичевићу.

На члан 9. амандман су заједно поднели народни посланици др Санда Рашковић Ивић, др Дијана Вукомановић и Ђорђе Вукадиновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 9. амандман су заједно поднели народни посланици Радослав Милојичић, Дејан Николић и Верољуб Стевановић.

Реч има народни посланик Радослав Милојичић.

Изволите.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Хвала, господине председавајући.

У члану 9. став 2. поставља се суштинско питање – ко то може бити у саставу сталне програмске комисије и под којим условима; да ли је то предлог који предлагете ви, тј. предлаже Влада, да су то људи, прочитаћу, у ставу 3, „са значајним и признатим искуством претежно из реда јавне управе“. Можете ли само да ми одговорите – шта то значи значајно искуство и од кога признато искуство“.

Тако да ми предлажемо да се ове речи замене речима: „ако имају најмање девет година радног искуства у области релевантној за рад јавне управе“, јер можемо добити неког Гашића на челу овога, не дај боже.

Оно што је поражавајуће за све грађане Србије, који немају свом детету да обезбеде новац за школу, који немају свом детету да обезбеде

књиге за школу, то је чињеница да се 186.000.000 динара издваја за опремање просторија, канцеларија за јавну управу, 100.000.000 динара за опремање канцеларија бившег председника Томислава Николића и 50.000.000 динара, колико смо чули да је експерт из безбедности Братислав Гашић потрошио за опремање својих канцеларија у Безбедносно-информативној агенцији.

Шта можете са 250 милиона да урадите у јавној управи? Можете ...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Милојичићу, ја се извињавам. Ово што говорите стварно нема никакве везе, овај други део са амандманом и са Програмским саветом и дефини....

(Радослав Милојичић: Могу ли да наставим?)

Само немојте вређати људе. Изволите.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Можете ли да ми одговорите кога сам увредио?

(Председавајући: Само изволите, иде вам време, молим вас. Хвала.)

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Имам и време посланичке групе, тако да, када немате ниједан аргумент, када не знате како да се суочите са чињеницама, када се помене неко ко је недодирљив у СНС-у, ви посланицима ДС-а одузмете реч.

Јасно сам говорио о амандману и изнео сам пример да владајућа гарнитура са СНС-ом на челу за опремање просторија троши 186.000.000 динара и не видим шта је у томе спорно сем што вама опет господа из СНС-а, двојац без кормилара, Орлић и Мартиновић добацују. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Повреда Пословника, др Александар Мартиновић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Захваљујем се, господине Маринковићу. Указујем на повреду члана 27.

Ја вас молим, господине Маринковићу, да ову седницу водите у складу са Пословником, да се старате о примени Пословника и да не дозволите да, кад год неко са супротне стране добије реч по амандману, прича шта му падне на памет.

Ми смо се данас – ево ја сам се као председник посланичке групе данас у 14.30 први пут јавио за реч – наслушали свега и свачега што благе везе нема са дневним редом. У њихово време, када су они владали, то не да није могло, него смо добијали опомене после три секунде након што нам се укључи ова црвена боја да нам је укључен микрофон. Наравно, не тражим да ви то радите, али дајте, молим вас, да престанемо да говоримо о нечему што нема никакве везе са дневним редом.

У супротном, ја ћу вам читати цео дан данас, и нећете моћи да ме спречите, пресуду која је донета поводом Драгана Шутановца од стране Првог основног суда у Београду и тражићу да ми релевантни државни органи из образложења ове пресуде наведу како је могуће да неко ко је министар одбране стекне оволику имовину која је наведена у образложењу пресуде Првог основног суда у Београду. Ти исти који нам држе предавања о моралу, о поштењу, о томе да не треба вршити две функције истовремено и тако даље.

Дакле, или ћете ви ову седницу да уведете у дневни ред, јер тема ове седнице није Српска напредна странка, или ћемо читати пресуду од почетка до краја, а они су је сакрили, нису хтели да је објаве, објавили су само диспозитив, образложење су сакрили од грађана Србије да се не би видело колика је имовина Драгана Шутановца, који је, наводно, преко својих посланика, толико забринут за гладну децу, за децу која немају за кифле и тако даље.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

По Пословнику, Радослав Милојичић.

Изволите.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Господине Милићевићу (Маринковићу), грађани Србије јасно виде шта се овде дешава и надам се да ћете бити објективни, да ћете и мени дозволити да говорим о повреди Пословника. Иначе, рекламирам члан 108, да се о реду на седници стара председник Народне скупштине или његов заменик, тј. ви. Да ћете ми дозволити да говорим о повреди Пословника као што сте то дозволили мом претходнику, тј. шефу Посланичке групе СНС, који је говорио о свему, износио највеће неистине, тако да вас молим да будете парламентарни и да ми дозволите.

Ја не желим да вам претим, као што вам је претио господин Мартиновић да нећете моћи да га ућуткате. Не знам ко је господин Мартиновић па да тако говори са председавајућим, овде постоји јасан законски показатељ по чему и по којим основама се ради, а то је по Пословнику, тако да вас молим да реагујете на то што је изговорио претходник. И ја онда желим да тражим да видимо како је господин Вулин купио стан. (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Милојичићу...

(Радослав Милојичић: Зашто сте ми искључили микрофон?)

Зато што... Прво, немојте да добацујете.

(Радослав Милојичић: Како је говорио претходни говорник?)

Претходни говорник је и те како говорио по Пословнику и указао мени на повреду Пословника.

А само ћу вас подсетити да ви, када је у питању амандман, апсолутно нисте говорили о амандману. Тако да ћу морати да вам одузmem од времена посланичке групе уколико будете злоупотребљавали.

Значи, наставићемо седницу у складу са Пословником и молим вас све да говоримо о теми. Молим вас да не вређамо једни друге и да наставимо нормално да радимо. И да не додацујемо. Ето за почетак, ако је то могуће.

Ево даћемо прилику Бранки Стаменковић да укаже на повреду Пословника.

Изволите.

БРАНКА СТАМЕНКОВИЋ: Хвала.

Повреда Пословника, члан 103. ст. 7. и 8 – злоупотреба јављања по Пословнику.

Посланик Мартиновић се јавио по Пословнику и до један минут и 21 секунде стварно је причао о повреди Пословника. Међутим, онда је кренуо у нешто што везе нема са повредом Пословника и, пошто га ви нисте ту зауставили а требало је да га зауставите, стварно не знам зашто га нисте зауставили, јер сте након тога зауставили посланика опозиције који је покушао да уради исто, враћамо се на оно што сам рекла малопре кад сам се јављала по повреди Пословника.

Ако очекујете од посланика опозиције – и ово се не односи само на вас него на све председавајуће, пошто се повремено смењујете – да не злоупотребљавају повреду Пословника, морате пре свега то да зауставите код посланика владајуће већине.

Молим вас да, сходно члану 103, одузмете Посланичкој групи СНС два минута због злоупотребе јављања по Пословнику, коју је начинио посланик Мартиновић. Понављам, до једног минута и 21 секунде причао је о повреди Пословника, након тога злоупотребио је ту повреду, а ви сте повредили Пословник зато што га нисте зауставили у томе. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Стаменковић.

Само ћу вас подсетити – наравно, дужан сам да вам дам и образложење – да нисте реаговали када су у склопу дискусије о амандману помињани бивши председник Томислав Николић, Братислав Гашић, неки новац, што потпуно није имало везе са амандманом...

(Бранка Стаменковић: Ви треба да реагујете.)

Ја сам то пустио и ви нисте...

(Бранка Стаменковић: Ви треба...)

Немојте молим вас. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Да.)

Реч има народни посланик Александар Мартиновић, по амандману.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Даме и господо народни посланици, као што је добро рекао мој уважени колега Владимир Орлић, господа која нам цео дан добацују и држе предавања о моралу, о поштењу, о томе како се они брину за децу која су сиромашна, требало је то да раде онда када су вршили власт у Србији. А шта су радили када су вршили власт у Србији, пише у образложењу пресуде Првог основног суда у Београду.

Увидом у извештај о имовини и приходима од 8. августа 2012. године, који је заведен под бројем 4600765/10, Суд је утврдио да је Драган Шутановац извршио редовно пријављивање имовине приликом престанка јавне функције, те да из истог произлази да Драган Шутановац, пазите сад ово, саберите цифре и проверите да ли се из ових цифара може стећи имовина која је наведена у образложењу пресуде Првог основног суда.

(Народни посланици гласно негодују.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Само немојте добацивати.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Дакле, да као народни посланик Драган Шутановац остварује приход од 105.000 динара, а коју функцију обавља од 28. јула 2012. године. Пазите ово, да је као министар Владе Републике Србије остваривао приход од 103.000 динара, а коју функцију је обављао од 7. јула 2008. до 27. јула 2012. године, те да је као члан Управног одбора Директората цивилног ваздухопловства Републике Србије остваривао приход од 671.835 динара.

Толико о томе да не можете да вршите две функције. Значи, човек је био и министар одбране и члан УО Директората цивилног ваздухопловства. Данас нам цео дан држе људи предавања о томе колико треба да броји чланова Програмски савет.

Дакле, остваривао је приход од 671.835 динара од 7. јула 2008. до 27. јула 2012. године.

(Народни посланици гласно негодују.)

Даље је утврђено...

Не знам чему оволика нервоза. Кажу – дајте нам пресуде, судови треба да раде свој посао. Кад суд обави свој посао, не сме човек да прочита шта пише у пресуди.

Па пресуде се, господо, доносе у име народа. Свака пресуда коју донесе било који суд у Републици Србији, погледајте шта пише – у име народа. Што народ не сме да зна шта поседује Драган Шутановац? Шта је ту спорно? Да ли се пресуда доноси у име народа? Доноси се.

(Аплауз.)

Е па народе, сад ћеш да видиш...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Само се, молим вас, вратите на амандман.

АЛЕКСАНДАР MARTИНОВИЋ: Враћам се. Полако, враћам се.

Сад ћеш, народе, да чујеш и да видиш како је могуће да, кад си министар и народни посланик а имаш плату ту негде стотинак хиљада динара, стекнеш имовину која је, сад ћу да вам кажем колика. Читаћу само део који се односи на Драгана Шутановца; његова супруга с овим нема никакве везе, а и таст нема никакве везе, мада му је, каже, нешто дао, оставио, поклонио, али нећу њега сад да спомињем.

Дакле, да Драган Шутановац на рачуну код Комерцијалне банке на дан 8. јул 2012. године поседује 177.168 динара; на рачуну код Комерцијалне банке на дан 8. јула 2012. године 5.654 евра; на рачуну код Комерцијалне банке на дан 8. јула 2012. године 6.122 америчка долара. Пазите, има човек у истој банци много рачуна, као што можете да приметите. На рачуну код Комерцијалне банке на дан 8. јул 2012. године 56.000 евра. Да супруга поседује на рачуну код Хипо Алпе Адрија банке 90.000 евра. Да Драган Шутановац има орочени штедни улог код Банке Интеза у износу од 260.856 евра, а да Марија Шутановац, у готовини, на рачуну код Банке Интеза поседује 175.000 евра.

(Народни посланици: Ау, одакле им те паре?!)

Е сад, ви који бринете за кифле, за децу која не могу себи да купе ужину, ајде ви сад мени лепо објасните како је могуће да тај исти човек по пресуди суда, каже – даље је утврђено да исти поседује уметничке слике – неке су вероватно одавде из Народне скупштине од 5. октобра – онда поседује накит, сатове, оружје итд.

Е сад долазимо до оног фамозног, сећате се, причали су – ма шта ови напредњаци ту лажу, петљају око стана на Врачару, око зграде, то ништа није тачно. Е сад да видите шта каже суд на ту тему. Ево, има доста да се чита, хвала богу времена имамо, не журимо, народ треба да зна како се зида у Србији. Каже – суд је утврдио да су Шутановац Драган и Шутановац супруга овластили Петрић Драгана да у њихово име и за њихов рачун предузима све радње и води све поступке поводом изградње новог објекта на катастарској парцели 1846/2, Катастарска општина Врачар, односно да, између осталог, поднесу захтев за издавање одобрења или измене одобрења за изградњу, преузме решење и одрекне се права на жалбу на исто, поднесе захтев за издавање потврде о пријави почетка извођења радова и преузме исто, да наручи и изради главни пројекат, да изгради објекат по наведеној документацији и у оквиру тога закључује уговоре и анексе уговора са извођачима и подизвођачима радова, прати извршење обавезе по њима и врши плаћања, поднесе захтев за вршење техничког пријема новоизграђеног објекта, захтев за издавање употребне дозволе, преузме решење и одрекне се права жалбе на исто итд., итд. Све то пред

Секретаријатом за урбанизам и грађевинске послове, Службом за Катастар непокретности, Пореском управом, Дирекцијом за грађевинско земљиште, јавнокомуналним предузећима и другим органима, а све у циљу изградње новог објекта – то је оно што смо ми слагали, обмањивали јавност, причали да није тачно, јадан Драган Шутановац, напада га и мрзи СНС – на КП 1846/2, КО Врачар, Улица Скерлићева бр. 20, Београд.

Такође је утврђено да је именовани овлашћен да у име Драгана Шутановца преузима обавезе и одређује услове, укључујући одређивање идеалног дела за куповину и износ купопродајне цене, те сходно позитивним прописима закључи и судски овери уговор и анекс уговора у купопродаји у својству купца – дакле у својству купца – и то све за куповину идеалног дела стана 3, десно од улаза, број посебног дела објекта 1-2, по структури двособног, површине 63м², у приземљу породичне и стамбене зграде – дакле породичне и стамбене зграде – у Улици Скерлићева број 20, а који објекат се налази на КП 1846/2, КО Врачар, а све уписано у Лист непокретности 3507 Катастарска општина Врачар. Наведени уговор потписан је од стране властодавца, Шутановац Драгана.

Има једна позитивна ствар, господине Маринковићу. Суд каже, тако је макар било на дан изрицања пресуде, не знам да ли се у међувремену нешто променило – увидом у извештај из казнене евиденције за окривљеног Драгана Шутановца Суд је утврдио да исти није осуђиван. Е, то је једина добра и позитивна ствар из целе ове пресуде.

Оно што није докраја јасно то је да, то је да... Сад ћу да нађем, само полако.

(Маријан Ристичевић: Фале квадрати.)

Јеси ли, Маријане, ти сабрао ове квадрате? Јеси сабрао ове цифре?

(Маријан Ристичевић: Јесам цифре, али квадрата још фали.)

А, фали квадрата? Сад ћемо да их нађемо. Велика је пресуда, има скоро 30 страница.

(Радослав Милојичић: Маринковићу, да ли имаш грам морала?)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Вратите се на амандман, молим вас.

(Народни посланици гласно негодују.)

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Ево, враћам се, нашао сам. Е, нашао сам. Нашао сам.

Маријане, нашао сам квадрате. Е, нашао сам квадрате.

(Радослав Милојичић: Девет минута не прича о амандману. Девет минута човек реч није рекао о амандману. Како вас није срамота?)

Нашао сам квадрате, на страници 22 пресуде. Ево их квадрати. Увидом у извештај о имовини и приходима од 31. јануара 2012. године,

који је заведен под бројем 46-00765/1, Суд је утврдио да је Драган Шутановац извршио ...

(Радослав Милојичић: Девет минута не прича о амандману. На шта ово личи?)

А што...? Таман сам нашао квадрате.

Маријане, бележи.

Те да је констатовано да поседује на име куповине ...

(Народни посланик: Ајде опомену.)

(Председавајући: Молим вас да не добацујете.)

... Двособан стан површине...

(Народни посланици гласно негодују.)

Маријане, пиши – 48 квадрата у улици Булевар деспота Стефана у Београду.

(Радослав Милојичић: Како те није срамота?)

Да Драган Шутановац поседује петособну кућу површине 157,5 м2. И пријавио је, иначе, стан. Поред свих...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Милојичићу, изричем вам опомену.

(Аплауз.)

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Пазите те грамзивости, пазите те бахатости. Поред све ове имовине...

(Председавајући: Али, колега Мартиновићу...)

... Дакле поред све ове имовине... Па објашњавам народу, у чије име је донета ова пресуда, зашто имамо проблеме које данас имамо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Океј. Молим вас, завршите то. По амандману... Хвала.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Е сад на све то, на све те куће, Маријане, станове, породичне, стамбене итд., господин Драган Шутановац је тражио од државе стан за службене потребе, и добио га, на адреси Јеврема Грујића бр. 14, површине, пазите, 180 м2, као и службено возило.

(Народни посланици: Ово је незапамћено! Које ђубре!)

(Радослав Милојичић: На шта ово личи, господине Маринковићу?)

Знате ли ви, знаш ли ти, Србо, пошто сам тебе задужио у оквиру посланичке групе, колико кифли може да се купи за оволике станове, сатове, уметничке слике, њиве, куће итд? Много.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Повреда Пословника, Горан Ћирић.

ГОРАН ЋИРИЋ: Повредили сте Пословник, члан 106. и 107, који кажу да говорник може да говори само о тачки дневног реда о којој се води претрес и да не може да користи увредљиве изразе, као ни изношење

чињеница и оцена које се односе на приватни живот других лица. Десет или 11 минута искључиво о томе, о приватном животу других лица, и ни речи о теми, о амандману. Ви сте га толерисали и јасно је и вама и свима нама у Скупштини да сте прекршили Пословник. Мислим да бисте могли да направите тај искорак у историји парламентаризма и да признате да сте прекршили тај пословник, знате и ви сами.

Захваљујем колеги посланику да је прочитао ослобађајућу пресуду за Драгана Шутановца. Пет година тортуре, њега лично, његове породице, која се и данас помиње кроз читање ове пресуде, лажи, клеветања и свега онога што је читава породица могла да преживи је нешто што, наравно, нити је етички нити треба да буде манир ове скупштине, сваког од нас појединачно, ни са ове стране ни са ваше стране.

То је нешто што ми слушамо, ево, већ пет или шест година, од 2012. године наовамо. Десет пута смо данас чули и помињање Драгана Ћиласа, тајкуна, који је био мета свих вас, а и таблоида и медија у време док је био председник Демократске странке. Оног тренутка када више није председник Демократске странке и када се неће кандидовати, онда више није мета и постао је врло поштован члан овог друштва. Сада то радите и Драгану Шутановцу, очигледно.

Ја вас позивам на то да признате и да вратите интегритет и дигнитет овом дому тиме што ћете признати да сте прекршили Пословник, што је очигледно за све нас.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Господине Ћирићу, хвала на сугестији и на указивању на повреду Пословника. Оваква расправа је буквално од јутрос; и господин Милићевић и ја смо покушавали на све начине да је вратимо у неки нормалан ток и у расправу о теми, тако да ћу сад то у сваком случају морати да урадим.

(Радослав Милојичић: По амандману!)

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни?

(Горан Ћирић: Да.)

Желите.

Идемо даље. Нећу дозволити више овакве расправе и свађе.

(Радослав Милојичић: По амандману!)

(Ненад Божић: По Пословнику!)

На члан 9. амандман су заједно поднели народни посланици Горан Ћирић, Балша Божовић, Александра Јерков, Маја Виденовић, Томислав Жигманов, Горан Јешић, Маја Виденовић, Томислав Жигманов, Горан Јешић, Весна Марјановић и Наташа Вучковић.

(Ненад Божић: По Пословнику!!!)

Колега Божићу, изричем вам опомену.

(Ненад Божић: Зашто ми нисте дали реч по Пословнику?)

Ко се јавља на члан 9?

(Ненад Божић: Десет минута слушамо глупости овде, а мени не дате реч по Пословнику!)

Колега Божићу, друга опомена.

(Ненад Божић: Зашто ми нисте дали реч? Срам те било!)

Колега Божићу, трећа опомена.

(Ненад Божић: Срам те било!)

Ко се јавља по амандману?

(Ненад Божић: Јављам се по Пословнику! Срам те било! Срам те било!)

Колега Божићу, одузимавам вам реч на седници.

(Ненад Божић: Срам те било!)

Ја вас молим да се мало смирите, да не будете нервозни, како не би казна била драстичнија.

Јако сте љубазни и јако сте културни. Хвала на томе.

Ко се јавља по овом амандману?

Дакле, по члану 27. председавајући руководи седницом.

Ко се јавља по амандману на члан 9?

Александра Јерков?

Изволите, колегинице Јерков. Идемо даље.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Једно десет пута сте избрисали листу говорника из непознатих разлога, вероватно да колегама које имају предност не бисте дали реч.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На амандману смо, изволите.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Знам да смо на амандману, очигледно једина... Само да питам је л' прошао део седнице кад се читају пресуде или и ми можемо тако понеку пресуду да прочитамо, зато што ми имамо, рецимо, не знам да ли знате, колегиница Гојковић, наша председница, постоји правоснажна пресуда против ње, Врховног касационог суда из 2013. године, која констатује да је без видљивог интереса преузела обавезу да у целости измести међумесни и међународни саобраћај ... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегинице Јерков, ја сам рекао да нећу дозволити апсолутно више овакве расправе. Значи, ако желите, наставите. Љубазно вас молим, ако можемо центлменски да се договоримо, а ако не можемо, идемо даље на амандмане, уопште нећу обраћати пажњу. Изволите, пријавите се поново.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Извињавам се што се смејем, слатко сам се насмејала. Вероватно нећете више апсолутно док се не јави Мартиновић, па ћете онда опет.

Дакле, ради се о члану 9, где се ставом 3. прописује састав Програмског савета и ту има једна нејасна одредба, којој је ова Влада веома склона, а то смо видели када смо имали Закон о образовању, где се каже да се „именују стручњаци из релевантне тематске области и представници, односно запослени у Националној академији, са значајним и признатим искуством, претежно из реда јавне управе“. Дакле, чак не и са искуством у области јавне управе, тако да, рецимо, спремачица која је запослена у Националној академији, према овоме како овде стоји, може сутра да буде изабрана у Програмски савет Националне академије.

Не знам због чега ви не желите да прихватите да поставимо минимум минимума услова у виду школске спреме, радног искуства, било чега што особе, да би биле именоване у Програмски савет, морају да испуне. Говорите да је ово закон којим ће се омогућити да они који су најбољи напредују, да се успостави некаква меритократија у државној управи па да се према заслугама напредује, а истовремено остављате овде простор да они који воде Академију бирају како год им падне на памет ко ће бити у Програмском савету, да за то добијају накнаде и да још одлучују о другима.

Ми предлажемо – неуспешно, зато што нам је то био покушај кад смо имали Закон о високом образовању, Закон о основама система образовања и васпитања – да се уведе минимум неких критеријума школске спреме, области у којима морају имати искуства, године искуства, шта год, али вама очигледно не одговара да било какви критеријуми постоје, зато што је намера, очигледна, да једини критеријум буде то да ли је неко припадник странке на власти и да ли има одговарајућу страначку књижицу.

Овај члан подрива оно што ви кажете да је суштина овог закона. Ако тврдите да је супротно, прихватите амандман да се уведе макар неки услов у виду стручне спреме за те људе, јер ово овако како стоји значи да ће се бирати искључиво страначки кадрови а не они који су стручни, који су најбољи и који знају да раде свој посао.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала најлепше, колегинице Јерков.

Реч има Радослав Милојичић, по амандману.

Изволите.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Хвала, господине председавајући.

Исто по амандману на члан 9 као што је о том амандману говорио господин Мартиновић, што су грађани Србије могли да виде, што није његова брука и срамота него ваша.

Ако ми одузмете реч, то значи да чак ни у Скупштини не смете да чујете чињенице и аргументе већ испричате нешто и онда свим посланицима одузмете реч како грађани Србије не би чули и видели.

Једино што је истинито господин Мартиновић рекао икад у животу, везано наравно... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Милојичићу.

(Радослав Милојичић: Како можете да ми одузмете реч?)

Амандман којим се после члана 9. додаје назив и нови члан 9а заједно су поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Здравко Станковић и Горан Богдановић.

Да ли неко жели реч по овом амандману? (Не.)

(Мариника Тепић: Пословник!)

(Радослав Милојичић: Пословник!)

На члан 10. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици заједно Вјерица Радета, Марина Ристић и Момчило Мандић, заједно Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Здравко Станковић и Горан Богдановић и заједно Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Марија Јањушевић, др Драган Весовић, мр Иван Костић, Зоран Радосавић и проф. др Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч?

(Радослав Милојичић: Пословник!)

(Мариника Тепић: Ја желим реч по Пословнику!)

Реч има Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Поодавно сте се, министре, обраћали посланицима који су подносили амандмане и обратили сте се опозицији и говорили сте о популизму итд. Ја бих само волела да – нисте ви давно били у овим клупама – када се обраћате народним посланицима и када помињете ту неку опозицију, која то углавном није, издвојите посланике Српске радикалне странке. Ми нисмо у тој причи. Ми смо поднели амандмане зато што имамо другачији концепт, другачије виђење уређења државне управе у односу на вас који сте власт и што имамо потпуно дијаметрално другачији однос према уласку Србије у ЕУ. Сви осим нас у СРС под неким условима или на неки начин желе Србију у ЕУ, а ми не желимо и зато не желимо ни законе који вам на тај начин намећу.

Ви сте у овом образложењу због чега не прихватате наш амандман – министре, ово је школски пример, обрада овог нашег амандмана је школски пример да су вам ово радили добри службеници, којима не требају никаква допунска предавања, којима не треба никаква национална академија, да им држе предавања ови или они. Дакле, лепо је неко узео, упоредио, рекао због

чега не прихватате члан 4, везао га за члан 5, за члан 10. итд.; врло озбиљан приступ, што иначе није случај када су у питању одговори Владе Републике Србије на амандмане које подносимо.

Намерно сам ово издвојила да бих вам на вашем примеру показала да је ово што радите апсолутно непотребно, да је то ем додатни трошак, ем, што је још горе, уводите на мала врата у министарства, односно у државну управу, невладине организације. Мада, имате их ви већ колико хоћете по министарствима, то је већ уобичајено, имате и којекаквих странаца, тако да је најмање оних који би заиста ту требало да раде.

Али постоји један проблем у неразумевању амандмана које подносе народни посланици, и то од стране посланика из власти. Мени су биле интересантне две колегинице, које су их ишчитале у своја два минута и онда су онако самозадовољно, гледам их одавде, примале поруке; очигледно су тетке и стрине биле задовољне наступом, али оне заиста нису разумеле ништа.

Како једна рече, амандмани да се брише неки члан – није то никакав *copy-paste* и она не зна шта се жели постићи тим амандманом. Па жао ми је што не зна, али, иако смо против ове националне академије, изгледа да би заиста можда неки посланици или могли барем да науче од колега који нешто знају или да не говоре само да би говорили. Дакле, врло конкретно говорим о два народна посланика, две даме из владајуће коалиције. То што она не зна шта се жели постићи оваквим амандманима, ево, ја ћу да објасним грађанима Србије, који, верујем, знају.

Дакле, ако једна посланичка група, у овом случају СРС, сматра да у правном систему државе Србије не треба да постоји неки закон, онда нема другог начина да као посланичка група и као народни посланици то објаснимо члан по члан него управо да предложимо брисање сваког члана. И драгој колегиници бих да кажем – ако један закон има 19 чланова и ако се предлаже брисање сваког члана, онда се, девојко, жели постићи да тај закон не постоји у правном систему.

Ова друга каже да наши амандмани не доприносе бољитку закона. Шта значи „бољитак закона“? Требало би да закони које усваја скупштинска већина допринесу бољитку живота у Србији, а бољитак закона, то је нешто што сам заиста први пут чула.

Дакле, молим вас да, када говорите о амандманима које подноси Српска радикална странка, водите рачуна о томе да разговарате са озбиљним народним посланицима; нити се свађамо нити вређамо. Заиста морате да водите рачуна, или да нам се на тај начин не обраћате или да научите како да се обраћате.

Ви, колега председавајући, пошто ја такође треба да помажем председнику, будите мало флексибилнији; ово што сте малопре урадили не иде вам на част. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 10. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици проф. др Марко Атлагић и Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч?

Реч има проф. др Марко Атлагић.

Изволите.

МАРКО АТЛАГИЋ: Поштовани потпредседниче, одмах на почетку да вам кажем, вама лично, господине Маринковићу, али да пренесете једној колегиници народној посланици, да је моје право као народног посланика који предлаже амандман образложење амандмана; да ли ћу га образлагати и да ли ћу га повући, али да сам дужан дати образложење.

У том смислу, нећу образлагати овај амандман и уступам време колегиници из посланичке групе „Никад им доста није било“ да научи Пословник како се не би дешавало да упозорава народне посланике на Пословник и да не би испадала смешна.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Атлагићу.

То је њено право, има право да укаже.

Реч има Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо, члан 10. говори о Централној евиденцији. Дакле, Централна евиденција која се води... А колега Мартиновић је погрешно, каже да има галерију од 160 квадрата; толико износи одбојкашко игралиште, то је оно што сте ви заборавили.

И друга централна евиденција о јавној управи каже следеће – да је поштар из бившег режима за три месеца купио стан од 200 квадратних метара у центру Београда. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала вама.

На члан 10. амандман је поднео народни посланик Душан Павловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 10. амандман су заједно поднели народни посланици Мариника Тепић, Соња Павловић, Александра Чабраја, Јован Јовановић и Зоран Живковић.

Реч има Мариника Тепић.

Изволите.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Захваљујем, председавајући.

Члан 10. говори о Централној евиденцији и ми нашим амандманом сматрамо да ставови 2. и 3. треба да се бришу. Изражавамо дубоку сумњу

да би ова централна евиденција могла да буде злоупотребљена, да се улази у озбиљан ризик од кршења Устава, који гарантује заштиту података о личности, али све и да је била добра намера законописца, ми имамо оправдану сумњу да ће сви подаци о запосленима који буду полазници овог нечега што треба да се зове Национална академија за јавну управу бити злоупотребљени.

Зашто то кажем? Зато што сам управо док траје расправа имала низ позива мојих суграђана, и из Панчева и из Новог Сада, нарочито из јужног Баната, који су нам скренули пажњу на то да ово заправо највише иде на руку политичким комесарима СНС-а који, задужени свако за свој регион, злоупотребљавају јавне податке како би запосленима у општинама и градовима претили, уцењивали их, принуђивали да раде за СНС и у том смислу постоји озбиљан ризик да ће се то сада кроз закон легитимисати, да постане практично и законом дозвољено.

Добила сам име извесног човека који се зове Бранко Маловић, који је, кажу људи, неки координатор СНС-а за Панчево и за цео јужни Банат, који управо злоупотребљава податке о личности о запосленима у Градској управи Панчева и свим осталим општинама и градовима како би вршио политички притисак на запослене који нису чланови СНС-а да то постану уколико желе да остану запослени у органима државне управе.

Стога сматрамо да ће овако прописани ставови о Централној евиденцији бити злоупотребљени. Све и да можда постоји добра намера колеге Ружића, његов имењак Маловић сигурно нема ту намеру.

Молим да овај амандман узмете у обзир. Имате право и могућност и на лицу места да га прихватите и верујем да ћете то и учинити. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Тепић.

На члан 10. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици: заједно Бранка Стаменковић и Татјана Мацура и заједно Радослав Милојичић, Дејан Николић и Верољуб Стевановић.

Реч има Бранка Стаменковић.

Изволите.

БРАНКА СТАМЕНКОВИЋ: Хвала.

Овим амандманом у још једном члану тражила сам да се потпуно избаци било какво помињање коуча и коучинга. Већ сам образложила зашто, не бих понављала. Оно што бих поновила јесу питања за предлагача закона, тј. за министра.

Да вас подсетим, питала сам а нисам добила одговор – зашто смо, под број један, сматрали да је у реду да једну алтернативну методу популарне психологије ставимо као део Националне академије, која се плаћа из буџета Републике Србије? Значи, зашто је то имало приоритет у

односу на неке званично признате технике и стручњаке који се много дуже обучавају на званичним универзитетима а чији посао има исти циљ као што је посао коуча, или кочијаша?

Друго питање је – ако смо већ из неког разлога то урадили, претпостављам да постоји неки разлог, иначе то не би било предложено, зашто смо онда издвојили једну једину алтернативну методу популарне психологије у односу на море других могућих алтернативних приступа који могу да помогну у том случају?

Стварно бих молила предлагача да да појашњење у односу на ове две ствари, зато што, ако останемо без објашњења, остаје и сумња, за коју бих стварно волела да је неоснована али признајем да је имам све док не добијем неко објашњење и неки разлог. Значи, овако како је то урађено не може се избећи сумња да се овим можда некое привилеговано намешта неки посао унапред. Хвала унапред на појашњењу.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Стаменковић.

Реч има народни посланик Дејан Николић.

Изволите, колега Николић.

ДЕЈАН НИКОЛИЋ: Поштовани председавајући, даме и господо народни посланици, па, господине Маринковићу, као и у животу, и у Скупштини анархија никад није дала добре резултате и то никада није добар посао. Ми имамо овде пуне регистраторе неиспуњених обећања, јер то више у фасцикле не може да стане, и замислите сада да ми почнемо да читамо лажи ове владе, рокове које су дали, пробили, о бољем животу. Да, то би постала анархија. То је оно што сте допустили претходном говорнику, односно пре неколико говорника.

Оно што хоћу да кажем о амандману јесте да амандман јесте језичког карактера. И српски језик је, као и други језици, подложен променама и постоје неки англицизми који су се већ одомаћили у српском језику на начин да су чак постали део јавних докумената, државних докумената. Међутим, реч коучер/коучинг/коуч није та реч. Ми имамо солидну српску реч за то, а то је реч тренер, и ми овим амандманом предлагемо да се коучери замене тренерима, да се коучинг замени тренинзима, да је то адекватније и сврсисходније за овај закон. Хвала најлепше.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, господине Николићу.

На члан 11. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици: заједно Зоран Красић, Момчило Мандић и Срето Перић и заједно Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Марија Јањушевић, др Драган Весовић, мр Иван Костић, Зоран Радојичић и проф. др Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Срето Перић.

Изволите.

СРЕТО ПЕРИЋ: Даме и господо народни посланици, кренули смо – предмет, појам, статус, сарадња, делокруг, ко су органи по овом закону и онда, на крају, дошли до пара.

Члан 11. говори о средствима која је потребно обезбедити да би се финансирала Национална академија. Ту постоји једна врло озбиљна навлакуша за вас од стране ЕУ. Да ли се неко сећа кад је Марко Благојевић био директор или већ нешто слично у Цесиду и учио грађане Србије да је два плус два једнако четири? А сад је исти тај Марко Благојевић директор Канцеларије за управљање јавним улагањима.

Тако ће отприлике и сад бити нешто средстава додељено Републици Србији, односно држави Србији да може да финансира активна лица у Националној агенцији за јавну управу, а онда ће после грађани Србије и, како уважени колега Зоран Красић рече, у почетку ће те трошкове запослених у канцеларији, односно у агенцији да сnose грађани Европске уније а касније ће грађани Србије, који неће бити у ЕУ свакако, да сnose, јер то је обавеза буџета Републике Србије, буџета аутономне покрајине и, наравно, буџета јединица локалне самоуправе као и органа и организација који буду хтели и желели услуге од те агенције.

Па знате ли ви шта локалне самоуправе не могу да исфинансирају, и онда имамо огромну разлику између грађана који живе у једном делу Србије и у другом, а ви захтевате од грађана Србије да финансирају и запослене у агенцији за реформу јавне управе.

Ми имамо потпуно другачији концепт кад је у питању јавна управа. Дакле, слажемо се да не функционише добро, што не значи да не постоје запослени у јавној управи који одлично, врхунски, професионално и врло одговорно обављају свој посао, али има велики број и оних који то не раде на такав начин. Наш концепт се састоји у томе да морамо да кренемо од строге контроле у образовном систему. Нема купљених диплома, него само они који се својим радом, знањем, марљивим учењем буду квалификовали могу да се запосле на тај начин, запошљавање искључиво путем јавног конкурса и онда ће се избећи то намештање, избећи та партократија, коју ви браните, да је нема, ови кажу да је има, а вероватно има.

Шта треба даље контролисати? Контролисати и запослене у систему државне управе. Ако могу полицајци, ово немојте схватити погрешно, кад пада киша и кад је мрак да контролишу да ли се вози брзо или се вози у складу са ограничењем, па онда ваљда има довољно инспектора, односно држава Србија може да обезбеди надлежне људе који ће да контролишу

запослене у државној управи и да они који не одговарају месту на којем се налазе, ни стручно, ни морално, ни на било који други начин, не раде више тамо где би требало да раде.

Доживотно учење свакако, то се подразумева. Данас се и на пословима који захтевају врло низак степен интелектуалних способности човек мора стално да усавршава, да ради на томе, поготово у јавној управи. То је неминовно, обавезно.

Адекватне плате запосленима у државној управи, без тога нема решења овог проблема. Недавно, чини ми се да је у околини Пожаревца, кад су два млада човека разговарала, овај каже оном другом – е, па и ти си добио посао у локалној самоуправи, а овај њему каже – јесам добио посао али сам морао да донесем сто и столицу. Господине Ружићу, није то било у вашем мандату, то је било нешто раније, овај случај о којем ја причам. Вероватно ће се сада тих и таквих случајева и мимо вашег знања, иако имате вољу да то спречите, дешавати, то сигурно знамо да је тако.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Перићу.

Реч има народни посланик Драган Весовић.

Изволите.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала, господине председавајући.

Дакле, још један амандман који је Српски покрет Двери поднео а који је истоветан свим амандманима на све чланове и гласи – брише се. Дакле, једини начин да овај закон, који је, по нама, погубан, потпуно нестане, јесте да се сваки члан обрише. Али, ако је за неке претходне чланове било недоумица, ево једног члана који говори о средствима за рад где ја мислим да је Српски покрет Двери апсолутно на званично прокламованој политици владајуће коалиције.

Ви нон-стоп причате о штедњи. Ми смо предложили да овај амандман, који говори о планираним средствима из буџета са строго одређених економских класификација, једноставно обришемо, укинемо, да бисмо та средства уштедели и упутили их на потребнија места.

Дакле, ви сте овде тачно предвидели и пет милиона и седамсто и шест милиона и шестсто и 1,1 милион и четири милиона и три и по милиона са сваке економске класификације, али ми није јасно, ако смо све то причали у милионима, зашто на једном месту наводимо да је, поред наведеног, за успостављање просторних и других техничких капацитета за рад Националне академије у 2018. години потребно обезбедити додатна средства у износу од 1. 500.000 евра.

Зашто свуда нису средства и у еврима и у динарима, као што су на овом месту? Зашто су само овде у еврима? Да ли је то још једно место где се треба додворити ЕУ или ће та средства неко да нам да? Свуда су

средства искључиво у динарима, а овде су и у еврима и у динарима. Ево, баш бих волео да ми то објасни министар, можда је то нешто што ја не знам, јер после тога каже, или сам ја помислио – можда су ту у еврима, лакше је један и по милион него 186 милиона динара, али на другом месту је 31 милион динара, није у еврима.

А зашто сваки члан „брише се“, па објаснио сам. Знате, не вреди белити зид начињен од блата, правити резбарију од дрвета које је труло нити овакав закон да заживи у систему. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Весовићу.

На члан 11. амандман је поднео народни посланик Душан Павловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 11. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици проф. др Марко Атлагић и Маријан Ристичевић.

Реч има проф. др Марко Атлагић.

Изволите.

МАРКО АТЛАГИЋ: Уважени потпредседниче Народне скупштине, с обзиром на то да су протеклих дана одређени народни посланици једне минорне политичке групе у овом високом дому Народне скупштине, председници Народне скупштине, Маји Гојковић, ишчупали микрофон, ја одустајем од образложења и уступаам време за њихову едукацију како се више не би у овом високом дому дешавали слични скандали. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, овај члан говори о тарифама.

С пажњом сам слушао колегу из посланичке групе за верска и породична питања и разумео сам да су веома осетљиви на тарифу која се изражава у еврима и доларима. Њихова посланица која је искључена је то примала у доларима. Ово је документ Општине Инђија, када је била овлашћени представник УСАИД-а. Колико ја знам, то је организација омрзнутих Сједињених Америчких Држава, барем по дискусији претходног колеге. Дакле, њихов посланик је примао новац од УСАИД-а.

Идемо даље, имамо други. Господин који воли опанке, из исте групе, и који је само парадни... По питању ових тарифа из овог члана, председавајући, немојте ме тако гледати. Ове тарифе треба да спрече ове друге тарифе. Он је по уговору о СТАР пројекту са Министарством пољопривреде, које у том тренутку води Душан Петровић, добио 62.000 евра. Не у динарима, него у еврима. Е тако то...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Ристичевићу, то стварно нема никакве везе с амандманом.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Не, па како нема? Члан 11, ако сте прочитали, говори о тарифама.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Вратите се, молим вас, на амандман.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Ја говорим да Министарство и Национална академија морају да имају такве тарифе које ће спречити ове тарифе, да нам глава шећера не путује кроз Србију, да се не јавља корупција и да се не јавља оваква врста лицемерја. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 11. амандман су заједно поднели народни посланици Горан Ћирић, Балша Божовић, мр Александар Јерков, Маја Виденовић, Томислав Жигманов, Горан, Јешић, Весна Марјановић и Наташа Вучковић.

Реч има народни посланик Горан Ћирић.

Изволите, колега Ћирићу.

ГОРАН ЋИРИЋ: У члану 11. став 1. тачка 2. брише се – то је предлог нашег амандмана. Дакле, Предлогом закона у члану 11. став 1. тачка 2. је предвиђено да се средства из Програма обуке и друге стручне послове у вези са програмима обуке обезбеђују, поред буџета Републике Србије, и у буџетима АП и јединица локалне самоуправе.

Дакле, овим амандманом смо, у ствари, предложили да пошто све локалне самоуправе АП већ креирају буџете и планирају у својим буџетима размене у којима планирају и редовне обуке за своје упошљене, да се ослободе и те нове обавезе финансирања Националној академији, јер мислимо да није логично да два раздела финансирају исте потребе.

Говорићемо и о практичном делу. Ми смо, ево, сада у октобру. Потребно је за идућу годину испланирати, уколико желимо да Национална академија крене са радом, потребно је инструктирати и све људе у локалним самоуправама да планирају своје буџете и за наредну годину. Мислимо да није то у овом тренутку нити коректно, јер знамо у каквом стању су финансије највећег броја локалних самоуправа, јер смо овде доносили законе у којима смо стално смањивали трансфере, стално смањивали њима припадајућа средства а стално повећавали неке надлежности и њихове обавезе. И знамо у каквом су стању и јавни комунални системи, и на локалном нивоу али и на централном, и мислим да овај трошак није потребан, најмање локалним самоуправама.

Са друге стране, ми смо већ говорили о томе да је потребно да у Програмском савету имамо веће учешће у одлучивању, пре свега представника локалних самоуправа, представника Сталне конференције

градова и општина и мислимо да је врло важно да, уколико већ намећете, а већ сте рекли да нећете прихватити овај амандман, дате веће могућности да они утичу на начин одређивања програма и оног што је њима, заиста, најпотребније, јер врло често имамо и то да се примењују неки закони, као што је Закон о јавним набавкама или неки други закони који се на различите начине примењују у различитим локалним самоуправама.

Због тога позивам министра да прихвати овај наш амандман, ослободи локалне самоуправе овог непотребног намета и пробамо да усмеримо ту енергију у локалним самоуправама у усвајање знања, добрих пракси и онога што већ постоји кроз вишегодишње искуство, пре свега људи који раде у Сталној конференцији градова и општина а њима нисмо дали довољно прилике.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Ћирићу.

Реч има министар Бранко Ружић.

Изволите, министре.

БРАНКО РУЖИЋ: Хвала.

Захваљујем се, господине Ћирићу. С обзиром на то да Савет за стручно усавршавање у јединицама локалних самоуправа има четири члана из Сталне конференције градова и општина и четири члана из ресорног министарства, по тој логици наравно да је и могуће и пожељно, уколико се тај Савет тако определи, да делегира једног од чланова који ће ући у овај Програмски савет.

Тако да нису занемарени; штавише, учествују у томе већ дужи низ година. Ово ће само бити један модел у ком ће моћи да покажу и своју репрезентативност и своје присуство уласком у Програмски савет.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре Ружићу.

На члан 11. амандман су заједно поднели народни посланици Мариника Тепић, Соња Павловић, Александра Чабраја, Јован Јовановић и Зоран Живковић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Александра Чабраја.

Изволите.

АЛЕКСАНДРА ЧАБРАЈА: Захваљујем, председавајући.

Из свега што су моје колеге рекле, да не кажем из свега што причамо већ данима о овом закону, уопште о овим законима али бих рекла да се то посебно односи на овај закон о којем тренутно говоримо, види се да су они спорни, заиста по више основа; много штошта је овде спорно. Пошто се малопре причало о томе, ево, ја ћу се надовезати.

Дакле, колико је, пре свега, рецимо, спорно ово комерцијално пословање овакве једне институције. Нажалост, нема много времена да причамо о томе, али штошта... Моја колегиница је поменула у вези са прошлим чланом непоштовање Устава итд. Рекло би се да једино о чему сте овде водили рачуна били су ваши интереси, а све остало је некако било у другом плану. Међутим, врло је занимљиво какве су се све грешке овде поткрале и какве су се све формулације овде поткрале. Ево, ја ћу да прочитам како сте навели овде – тачка 2) у буџету Републике Србије, буџету аутономне покрајине...

Дакле, морам да се запитам читајући ово шта се овде десило, откад ми то имамо само једну покрајину и да ли би можда Фројд могао да објасни овакву врсту грешке с обзиром на то да мислим да сви знамо и да по Уставу, а не знам само ко је то чуо и видео другачије, или сазнао другачије, или нешто антиципирао, перципирао итд. овде, ми имамо две покрајине. Дакле чак ни тако нешто се нисте удостојили да напишете и да обухватите овим чланом, макар формално да се каже да Србија има две покрајине, а не само једну, коју нисте овде ни навели. Вероватно се то већ све зна и подразумева, само ми још не знамо, односно неко нас није обавестио шта се ту десило. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има народни посланик Мариника Тепић.

Изволите.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Дужна сам додатно да скренем пажњу ауторима овог текста предлога закона, с обзиром на то да причамо о поглављу закона који се зове Средства за рад Националне академије за јавну управу, да и они који су писали ово треба такође да прођу кроз обуку, ако ништа друго кроз обуку за извршење Закона о буџетском систему.

Ви, министре, на страни 16 у Образложењу, где говорите о средствима потребним за рад ове националне академије коју покушате да успоставите, кажете да су потребна додатна средства, односно да ће се обезбедити додатна средстава у износу од четири милиона динара из текуће буџетске резерве. Не знам да ли је вама неко објаснио да ви не можете овим законом, или било којим законом а да то није закон о буџету, да извршавате ребаланс буџета. Ви из текуће буџетске резерве не можете да издвајате и пренамењујете овим законом средства за зараде. Маса зарада из буџета не може да се мења без ребаланса буџета, а ви овде нама јасно кажете да ће се из текуће буџетске резерве издвојити средства за зараде.

Па, ово не да ће бити јединствен пример у Републици Србији него не знам како су вам они који су аутори овога образложења, јер то очигледно нисте ви, а ако јесте, ја вас молим да ми образложите како мислите да се из текуће буџетске резерве повећавају средства из масе зарада за плате пренаменом за ову националну академију. То је немогуће. То је директно кршење Устава. Ја инсистирам да ми дате образложење тога.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Тепић.

На члан 11. амандман су заједно поднели народни посланици Горица Гајић и Милан Лапчевић.

Реч има народна посланица Горица Гајић.

Изволите.

ГОРИЦА ГАЈИЋ: Хвала, председавајући.

Па, чланом 11. Предлога закона дефинисано је из којих ће се средстава финансирати рад Националне академије и каже се да ће се у буџету Републике Србије издвојити средства за опште трошкове пословања академије а да ће средства за стручне обуке и за све стручне послове везане за стручну обуку сносити буџет републички, буџет „аутономних покрајина“, ја бих рекла – и слажем се са колегиницом, не „аутономне покрајине“ – и буџети локалних самоуправа.

Додуше, овде није речено у којим ће процентима они делити те трошкове, али господине министре, с обзиром на то да је ово ваш пројекат, пројекат Владе, пројекат вашег министарства и експеримент, свакако, значи, видећемо како ће изгледати и функционисати Национална академија, ми смо амандманом дали предлог да се поред општих трошкова пословања на терет републичког буџета ставе и трошкови опште обуке, како стоји овде, које врсте обуке постоје у Предлогу закона о изменама и допунама Закона о државним службеницима, и обуке за руководиоце.

Дајте нека то остане на терет републичког буџета. Немојте да константно оптерећујемо буџете локалних самоуправа, јер мало-мало па овде у Скупштину дође неки предлог закона где се смањују приходи локалних самоуправа, а ево мало-мало па дође неки закон где повећавамо трошковну страну буџета локалних самоуправа. Локалне самоуправе имају обавезу да финансијски подрже стручну обуку не само запослених у јавној управи већ и запослених у основном образовању, запослених у социјалној заштити, запослених у дечијем вртићу. Можете само да замислите који ће то удар бити на буџет локалне самоуправе ако и ово стручно усавршавање ставимо на њихов терет.

А друго што хоћу да вас питам, ви сте у Предлогу закона о изменама и допунама Закона о државним службеницима овде у члану 2, код члана 97. који рedefинишете, рекли у последњем ставу: „Средства за спровођење програма стручног усавршавања обезбеђују се у буџету Републике Србије.“

(Председавајући: Хвала. Завршите реченицу.)

Ту се не спомињу буџети ни аутономних покрајина ни локалних самоуправа, па усагласите та два члана ових предлога закона. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 11. амандман је поднео народни посланик Дејан Шулкић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 12. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици: заједно Вјерица Радета, Томислав Љубеновић и Весна Николић Вукајловић и заједно Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Марија Јањушевић, др Драган Весовић, мр Иван Костић, Зоран Радојичић и проф. др Миладин Шеварлић.

Реч има народна посланица Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: И када бисмо случајно мислили да треба да се донесе закон о националној академији за јавну управу, онда бисмо мењали овај члан 12. Ово је манир министара не само сад ове владе него и неколико претходних, да се Народној скупштини предлажу одређени закони и да ти закони ступају на снагу или даном доношења или евентуално седам дана након тога, али у суштини сви ти закони су непримењиви. Закон без подзаконских аката, поготово када је у питању нов закон, као што је овај, не може да се примењује, а ви сте предвидели да вам треба шест месеци за доношење подзаконских аката.

Питамо и вас, као и сваког министра, што најпре не припремите, не најпре него паралелно са овим да имате припремљене подзаконске акте да можете закон одмах да примењујете.

Малопре сам похвалила ваше чиновнике који су радили образложење на онај члан 10, али већ код члана 12 не бих могла исто да кажем. Очигледно је да су оно радили они стари чиновници који заиста знају како функционише државна управа, а не ови фићфирићи који се запошљавају без одговарајућих диплома, радног искуства итд.

Да није тако, не би овај неко написао да се амандман на члан 12. не прихвата из истог разлога из ког се не прихвата амандман под редним бројем 1. Немогуће је да је исти мотив. Ми смо сваки члан образложили посебно и не можете на исти начин, поготово за све посланике који су тражили брисање амандмана одређеног члана свима је исто образложење.

Није исто ако неко предлаже брисање само једног члана и ако неко предлаже брисање целог закона. Морате мало да се удубите у ово што радите овде и што ми треба да расправимо и, на крају, скупштинска већина, наравно и очигледно, усвоји.

Још једном желимо да нагласимо да ћете ви преко ове националне академије за јавну управу заправо из државног буџета, из државних пара финансирати којекакве приватне тезге некаквих разних коуча или како се већ зову. То је суштина, да ви желите на мала врата а за државне паре да уведете у државну управу неке, не могу рећи институције, неке људе, невладине организације, који немају везе са државном управом. Питање је онда, и о томе ћу пар речи рећи када будем говорила о овом амандману на члан 16, за шта постоје министарства, шта ће радити министарства. Али о томе ћу у другом делу. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има министар.

БРАНКО РУЖИЋ: Ја бих, пре свега, да појасним, што се тиче члана 12. Рок од шест месеци је дат, али морате да имате информацију да радна група која ради на подзаконским актима везаним за овај закон ради од почетка августа. Тај рок од шест месеци је дат просто да се сви елементи задовоље. Не улазим у то што неки посланици имају право, то је легитимно, да по моделу да се сваки члан брише обесмисле уопште потребу доношења овог закона, и то је сасвим у реду. Просто због јавности желим да укажем на то да радна група овог министарства од почетка августа ради на томе и да ће то бити завршено можда и пре рока који је дат у прелазним и завршним одредбама.

Знам да немам право, али просто желим да око ове, хајде да кажем, политичке приче о томе да ли је плурал или сингулар у вези са бројем покрајина, што се тиче покрајине и јединице локалне самоуправе, ја се слажем да је направљена грешка и да у правно техничкој редакцији треба променити не што се тиче „покрајина“, што је стављено у једнини, то јасно пише у методолошким правилима за израду прописа да се све пише у једнини, овде смо направили пропуст код јединица локалне самоуправе, треба да стоји „јединица“ а не „јединице“. Надам се да ћемо то у правно техничкој редакцији исправити. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има Гордана Чомић.

Изволите.

ГОРДАНА ЧОМИЋ: Захваљујем.

Користим време посланичке групе.

Што се тиче подзаконских аката, на снази је Резолуција Народне скупштине Републике Србије о законодавној активности од јуна 2013. године, донета једногласно, у којој јасно пише да је сваки предлагач дужан да уз предлог закона поднесе и предлоге подзаконских аката, а ако је предлагач Влада, да обавести Народну скупштину о разлозима зашто то није учинила.

Знам да ће требати времена да заживи пракса и знам колики је отпор био у реченицама – али не знамо како да направимо подзаконска акта зато што не знамо како ће изгледати закон. Па не знате ни како ће изгледати закон па га донесите. У Народну скупштину још није ушао закон а да је изашао у истом облику и без измена, какав је и предложен.

Било би добро за Владу да посланицима, уз поштовање Резолуције, доноси и подзаконске акте. Било би добро и за оне који ће да примењују закон. Овде се ради о једној пракси која је јако тешко промењива и ја ћу бити слободна да сваки пут све нас подсетим да је ова скупштина гласала Резолуцију о законодавној активности, у којој постоји јасан захтев да се подзаконска акта доносе заједно са предлогом закона; па како се промени закон, одлукама народних посланика, тако онда само мењате и подзаконска акта. То је на делу владавина права.

Не мислим да сте погрешили, просто знам да је пракса, али важно је да се сетимо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Чомић.

Пре него што пређем на расправу о амандману на члан 12, користим прилику да повучем опомену Радославу Милојичићу.

На члан 12. амандман је поднео народни посланик Душан Павловић.

Влада и Одбор за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу прихватили су амандман, Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије па констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 12. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици проф. др Марко Атлагић и Маријан Ристичевић.

Реч има проф. Атлагић.

Изволите.

МАРКО АТЛАГИЋ: Уважени потпредседниче, с обзиром на то да су протеклих дана одређени народни посланици једне минорне политичке групе у овом високом дому Народне скупштине председници Народне скупштине Маји Гојковић ишчупали микрофон, одустајем од образложења амандмана и уступам им време за њихову едукацију како се слични скандали више не би дешавали. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, овај амандман говори о прописима, као и члан закона. Прописи морају бити такви да се спречи да... До јуче је ишла нека жута глава шећера, обележена као модел корупције. Дакле, да се то спречи, јер крајњи циљ, ко је читао Глишића, тог модела корупције који је примењивала странка бившег режима је био да се оном сељаку Радану одузме пашњак и виноград, и ваљда вас то подсећа на нешто преко, а све је урађено добошем, што мене подсећа на неког стечајног управника. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 12. амандман су заједно поднели народни посланици Мариника Тепић, Соња Павловић, Александра Чабраја, Јован Јовановић и Зоран Живковић.

Реч има народна посланица Мариника Тепић.

Изволите.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Захваљујем, председавајући.

Овим амандманом ми заправо желимо да скратимо рок за доношење прописа који треба да се утврде након усвајања овог закона, односно подзаконских аката, а све у тону, поштовани министре, онога што сам претходно рекла у смислу буџета. Дакле, ви сте предвидели шест месеци за доношење подзаконских аката и већ ћете практично бити на прагу другог квартала наредне...

Ја вас молим за мало пажње, пошто сте, колико сам разумела, ви ту због нас; пошто нама скрећете пажњу да не пратимо или нисмо ту, а ви нон-стоп жаморите док вам се обраћам, на пример. И желим образложење по поднетом амандману, јер можете и да га усвојите, на крају крајева, током расправе, а ви то не чините. Дакле, нити слушате нити усвајате амандман.

Уколико бисте прихватили овај амандман, да скратите период за доношење подзаконских аката на три месеца уместо на шест, могли бисте да будете у прилици да поштујете законе Републике Србије и да пре ступања на снагу буџетских закона за 2018. годину ускладите све оно што следи након усвајања овог закона. Уколико остане решење које сте ви понудили, а то је шест месеци, да се донесу подзаконска акта, ви сте на прагу другог квартала, не првог, буџетске 2018. године и у озбиљном сте ризику да квалитетно или било како примените овај закон а да не кршите друге прописе Републике Србије.

Стога је потпуно оптимално, а као што сте и сами навели, радна група за писање подзаконских аката ради од августа на томе, да прихватите овај амандман, да се време скрати на три месеца и да, поштујући буџетске

законе, идете у складу са оним што као представник Владе и треба да радите, а не да унапред кршите. Не можете из текуће буџетске резерве пренамењивати средства за масу зарада, односно увећавати масу зарада овим законом. То је могуће, али мора ребалансом, а не било којим другим секторским законом, па ни овим.

Дакле, прекршићете закон ако из текуће буџетске резерве будете издвојили додатна средства за зараде за Националну академију. Немојте кршити закон и ја вас молим да усвојите овај амандман.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Тепић.

Реч има министар Бранко Ружић.

БРАНКО РУЖИЋ: Захваљујем се на критици коју сте упутили; наравно да смо вас слушали.

Овде кршења закона нема, нити је ваш предлог везан за оно о чему сте сада говорили на крају вашег излагања. Чињеницом да је усвојен амандман посланика Душана Павловића из Посланичке групе Доста је било усвајање вашег амандмана би значило да ми поништавамо оно што смо прихватили.

Што се тиче тога да је критична ситуација ако је то сада три месеца или девет месеци, ми управо из разлога транспарентности желимо да одвојимо онолико времена колико је довољно да се припреме и подзаконска акта и да се са свим актерима изврше јасне консултације, јер ово није национална академија која ће радити у 2018. години него је национална академија која се мора поставити на здраве темеље и да од почетка функционише на прави начин.

Што се тиче апропријација којима се мења намена средстава из текуће буџетске резерве, тих случајева је било. Овде се ради о заиста малом износу који ће бити потребан како би се примена закона обезбедила након доношења у овом дому, уколико овај закон буде донет, а ја сам уверен да хоће, и мислим да нема потребе да се уопште подиже тензија тим поводом.

Дакле, усвојен је амандман Душана Павловића; са предлога који је био наш предлог, од шест месеци, прихватили смо предлог да се то продужи на девет месеци из разлога што смо, просто, познајући ситуацију, кадровски потенцијал, чињеницу да – ако неко не зна, ја бих волео, због јавности, да знате – да у Министарству државне управе и локалне самоуправе, са седам сектора и управним инспекторатом, ради сто људи, словима и бројем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има Мариника Тепић.

Изволите.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Прво, неоправдано сте изнели коментар да амандман не садржи оно о чему сам говорила. Врло јасно пише у образложењу амандмана како треба ваљано да се уђе у следећу буџетску годину; стога сам и говорила о уподобљавању, односно благовременом доношењу подзаконских аката у односу на надлежни закон.

Друга ствар, драго ми је што сте сад овде изнели за мене потпуно невероватан податак да је досада већ било обезбеђивања додатних средстава из текуће буџетске резерве за зараде запослених. Молим вас и инсистирам да ми одговорите који су то случајеви били, да ми чујемо где се то тако сада има, сад нема, сад треба мало више пара из масе зарада, причамо о буџету Републике Србије, који су то још били случајеви када је текућа буџетска резерва служила за додатно намиривање зарада. Јер то се не сме по закону, и не по овом закону. Може само ребалансом буџета, а сви знамо која је процедура за измену Закона о буџету.

И, кажем, само ребалансом буџета. Ви сте сами овде јавно малопре изнели тврдњу, да бисте мене оповргли, а мени је драго да сте ту тврдњу изнели, јер први пут јавност Србије чује да текућа буџетска резерва из буџета који пуне сви порески обвезници служи томе да се намирују додатне зараде и да се мења маса зарада.

Инсистирам да ми кажете који су то случајеви били, када се то десило и за које зараде, у којим извршним органима, у којим службама Владе, у којим јавним предузећима. И, ако сте то рекли, дајте нам податке докраја; другачије ћу сматрати да, такође, кршите сада већ низ закона. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Тепић.

На члан 12. амандман су заједно поднели народни посланици Радослав Милојичић, Дејан Николић и Верољуб Стевановић.

Реч има колега Дејан Николић.

Изволите.

ДЕЈАН НИКОЛИЋ: Поштовани председавајући, даме и господо народни посланици, поштовани министре, фер је рећи да је девет месеци довољно време да се ураде подзаконска акта, али морам да образложим свој амандман који сам поднео на предлог закона који сте ви упутили.

Пре свега, мој мотив је мало различит од колегиница које су већ образлагале, са којима сам сагласан, мислим на колегиницу Вјерицу Радету, Гордану Чомић и Маринику Тепић.

Иначе, овај закон сте поднели по хитном поступку. Дакле, закон о Националној академији за јавну управу сте поднели по хитном поступку, а подзаконска акта, прописи ће бити донети за шест месеци.

Ово је члан 12, а у вези са чланом 17. који каже да ће правилник о унутрашњој систематизацији Националне академије бити донет за шест месеци. Дакле, она неће моћи да функционише у наредних шест месеци без свих правилника.

Дакле, један закон по хитном поступку подносимо иако ће почети да функционише тек за шест месеци. Мој мотив је био управо да скратим то време на три месеца. Још један, а то је, које ми говори моје парламентарно искуство, да се они закони који су у овом тренутку непримењиви не примењују управо због кашњења са изградом подзаконских аката.

Дакле, закон се доноси за све, општег је карактера и он мора да обавезе чиновнике да правилник ураде што пре. Зато смо ми хтели амандманом да просто погурамо управу да те подзаконске акте ураде за три, а не за шест месеци, како би овај закон постао примењив што пре, односно за три, а не за шест месеци. То је мој мотив.

Има још неколико ствари о којима ћу говорити када буде члан 17, члан 13. такође. Дакле, још једну ствар желим да кажем. У закону сте ставили да до почетка важења нових подзаконских аката важе подзаконска акта која су важила досада. Ово је нови институт. Национална академија за јавну управу је нова ствар. Не постоје подзаконска акта која регулишу националну академију. У том смислу мислим да је ово непримењиво у наредних шест месеци и само сам хтео да скратим време и да га учиним примењивијим, односно примењивим за три а не за шест месеци. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Николићу.

Реч има министар Бранко Ружић.

Изволите.

БРАНКО РУЖИЋ: Заиста се захваљујем на овим конструктивним предлозима. У праву сте да је Национална академија нови државни орган, али стручно усавршавање постоји и данас, постојаће и сутра, тако да, што се тиче питања, члан 13, у Прелазним и завршним одредбама, јасно дефинише да ће се „до доношења подзаконских аката, односно програма стручног усавршавања у складу са овлашћењима из овог закона, примењивати подзаконски акти и програми донети до ступања на снагу овог закона“, који евидентно постоје, „осим одредаба које су у супротности са овим законом.“

Такође, то значи да ће систематизација, како закон каже, бити усвојена у року – то су већ други чланови али добро, вероватно и на њих има амандмана – од 60 дана од ступања на снагу овог закона, тако да ће Национална академија функционисати у складу са чланом 13. Прелазних и завршних одредби, а након доношења подзаконских аката надаље ће функционисати по новом моделу. Ето, толико.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре Ружићу.

Реч има народни посланик Александар Марковић, по амандману.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министре, даме и господо народни посланици, предлагем да се не прихвати овај амандман.

Потпуно сам сагласан са оним што је министар малопре изнео, као и са ставовима који су наведени у образложењу Мишљења Владе Републике Србије и ја бих, председавајући, на једном конкретном примеру указао на то зашто је добро што ми доносимо закон о националној академији за јавну управу и зашто је лоше што досада нисмо имали националну академију те врсте, односно стручно усавршавање запослених у јавној управи, рецимо, неких председника општина; конкретно, председника општине Врачар итд.

Можда бисмо на тај начин спречили да дођемо у једну тужну ситуацију у коју смо дошли пре неколико дана, када је једна породица исељена из свог стана, а тај случај је задобио већу медијску пажњу. Кажем, можда бисмо на тај начин спречили, можда бисмо тим усавршавањем кадрова који су водили Општину Врачар спречили да дођемо у тако немилу ситуацију, јер председник Општине Бранимир Кузмановић није нашао за сходно током година, док је водио Општину Врачар, да прими на разговор ту породицу, али странка из које долази предлагач амандмана и који је малопре говорио је покушала да тај случај исполитизује. Покушала је да то представи као нешто за шта је крива СНС, или актуелна власт, што апсолутно није тачно.

Дакле, ја бих само прочитао, због грађана, а трајаће јако кратко, изјаву жене која је управо исељена из те куће. У питању је Добрила Петровић, која каже – Демократска странка је крива, а захвална сам Вучићу...

(Председавајући: Колега Марковићу, молим вас, по амандману.)

Молим вас, образлажем, дајем вам пример зашто је добро да стручно усавршимо председнике општина, будуће, актуелне, да не дођемо у ситуацију у којој један председник општине из Демократске странке апсолутно није желео, није имао обзира да се састане са женом која је у проблему, да је прими на разговор.

Зато нам треба Национална академија за јавну управу. Да стручно усавршимо запослене, између осталог и председнике општина који ће имати слуха да се баве проблемима грађана.

И, као што рекох, изјава Добриле Петровић, каже – захвална сам Вучићу, који је збринуо моју малолетну децу и мене. А осуђује

Демократску странку, која је покушала, како да се изразим а да то не буде сувише нагло, која је покушала да политички профитира на њеној несрећи.

Имам само три реченице да кажем. Прва ствар је, Српска напредна странка не може да улази у меритум судских пресуда, не може да улази у судске одлуке. Оно што може и оно што је учинила, то је да је људски помогла тој породици Петровић. Треће, што је јако важно, Демократска странка није желела да прими на разговор ту породицу; годинама је одбијала да помогне тим људима.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 12. амандман су заједно поднели народни посланици Ненад Чанак, Олена Папуга и Нада Лазић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 13. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици: заједно Зоран Красић, Божидар Делић и Никола Савић и заједно Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Марија Јањушевић, др Драган Весовић, мр Иван Костић, Зоран Радојичић и проф. др Миладин Шеварлић.

Реч има уважени колега Зоран Красић.

Изволите.

ЗОРАН КРАСИЋ: Господине Маринковићу, у Републици Србији у току су веома значајне реформе у различитим друштвеним областима, од којих је процес европских интеграција један од најважнијих. За доношење квалитетних одлука, што се првенствено односи на способност јавне управе да се усвојени прописи, односно јавне политике у потпуности доследно примењују у пракси, нужно је постојање и административних капацитета као један од критеријума за пријем у ЕУ.

Влада реформу јавне управе и европске интеграције посматра као два међусобно повезана и условљена процеса, писмо—глава. Иако у области система јавне управе на европском нивоу не постоји одговарајућа тековина европског права, ипак су усвојени и постоје извесни принципи и начела ЕУ. То је главни разлог зашто се доноси овај закон. Значи, мора и овај закон да се донесе по налогу Европске уније.

Што се тиче члана 13, господине Маринковићу, он јесте да припада Прелазним и завршним одредбама, али он каже да ће и даље да се примењују програми који постоје.

И ево, господине Ружићу, један од програма који обавезује ваше министарство. То је управљање системом јавних политика. Праћење спровођења, вредновање и извршавање у процесу управљања јавним политикама. Циљ — унапређење капацитета полазника за праћење. Очекивани исход — по завршетку семинара полазници су овладали основним концепцијама. Садржај, појам и врсте показатеља учинка..., па

сад, набраја се. Циљна група – руководиоци и државни службеници који раде на пословима планирања и праћења или учествују у планирању у органима. Облик стручног усавршавања – нема коуч, него стручно усавршавање државних службеника ће се обављати путем инструктивних семинара, господине Ружићу. Методе и технике – интерактивна предавања, радионице, дискусије, студија случаја. Величина групе, господине Ружићу – до 25 полазника. Трајање – два дана и 11 сати.

Зашто сам ово прочитао? Па то је исто као када је она родбина Оље Бећковић која се бавила едукацијом морала путем јавних набавки да обезбеђује посао код јавних предузећа; и они су исто обучавали руководиоце. Први час је био – Копаоник – како да се што боље упознају. Други час је био како што боље да ручкају. Трећи час је био како да вечерају. Сутрадан је било неформално дружење, после подне да размене телефоне, и они као менаџмент јавног предузећа да буду у непрекидним комуникацијама, јер успех фирме и савладавање стандарда ЕУ зависи од њихових добрих пријатељских односа.

Ето, то финансира ЕУ, као што је финансирала и формирање агенција и других парадржавних органа како би направили капиларни систем, систем који не би могао да контролише ниједно министарство нити Влада, како у овој земљи не би владао онај ко добије народно поверење и добије све инструменте да влада него капиларни системи под управом ЕУ.

Зато је добро, без обзира на ова поглавља и на ово што се с њима договарате, да се овај закон не донесе, јер имаћемо велику материјалну штету, духовну штету, а да не причам о професионалној штети, јер у европској администрацији нико ништа није досада успео да научи од тог неког европског административног права, јер оно у ЕУ и не постоји као нешто што је кодификовано.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Красићу.

На члан 13. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици проф. др Марко Атлагић и Маријан Ристичевић.

Реч има проф. др Марко Атлагић.

Изволите.

МАРКО АТЛАГИЋ: Поштовани потпредседниче, пошто је странка бившег режима овај закон о Националној академији требало да донесе пре десет година а није, због уштеде времена, одустајем од образложења овог амандмана како би закон што пре био у примени и заживела Национална академија.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, поштовани председавајући, ради се о члану 13, подзаконским актима, не ради се о уласку и неуласку Србије у ЕУ, али када смо већ код тога, ја тврдим, а то је сигурно да грађани знају, да у ЕУ, ако Србија, кад буде улазила, сигурно неће ући са Београдом и ближом околином.

Што се подзаконских аката тиче и закона, мислим да њих треба увек доносити, мењати, треба да буду од користи за све људе а не само за поједине као што је то било у недавној прошлости када су господа од јавних функција правили приватне бизнисе, виле, станове, Беч, Врачар итд. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 14. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици: заједно Вјерица Радета, Наташа Јовановић и Дубравко Бојић и заједно Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Марија Јањушевић, др Драган Весовић, мр Иван Костић, Зоран Радојичић и проф. др Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Дубравко Бојић.

Изволите.

ДУБРАВКО БОЈИЋ: Поднели смо амандман на члан 14. Предлога закона о Националној академији за јавну управу. Да не понављам, чули смо од мојих колега, посланика СРС, који је наш генерални став према овом предлогу закона. Против смо ове паразитске организације на грбачи глобалне јавне управе.

Замислите, једна посебна параобразовна институција служи за образовање и усавршавање запослених у јавној управи. Овде имамо један парадокс. Недоучени или неуки подучава неког. Не само да га подучава, него га још усавршава. Подсетио бих вас на ону Марксову – да бисте васпитавали, морате бити васпитани; нормално, овде се односи на образовање.

Чуло се овде данас од неких колега са моје леве стране да овде неће бити партијског запошљавања. Не знам шта је гарант. Док год је партијски, кумовски и родбински белег мерна јединица а не знање и образовање, дотле ће они способни и они који поседују знање седети радно неангажовани и чекати да заједно са својим знањем напусте земљу Србију а земља Србија остати један од највећих извозника знања по најнижој могућој цени.

Битно је да сте национални академац, акредитовани и сертификовани по последњој европској моди. Подсетио бих вас да се огромна већина нас школовала, образовала и усавршавала без акредитације и сертификације и да је притом стекла сасвим солидан ниво образовања,

неки чак и врхунско у сфери струке менаџмента и руковођења. И, наравно, све ово без коуча. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, проф. Бојићу.

На члан 14. амандман је поднео народни посланик Душан Павловић. Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 14. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици проф. др Марко Атлагић и Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има Марко Атлагић.

Изволите.

МАРКО АТЛАГИЋ: Уважени потпредседниче Народне скупштине, пошто је странка бившег режима овај закон требало да донесе пре десет година а није, одустајем од образложења овог амандмана како би закон што пре угледао светлост дана и заживела Национална академија.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господа народни посланици, ради се о преузимању кадрова и мој савет Министарству је да добро пребере мало по тим кадровима, јер има доста јавних службеника који само пландују. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 14. амандман су заједно поднели народни посланици Мариника Тепић, Соња Павловић, Александра Чабраја, Јован Јовановић и Зоран Живковић.

Реч има народна посланица Соња Павловић.

Изволите.

СОЊА ПАВЛОВИЋ: Уважене колеге, уважени председавајући, ми смо поднели амандман на члан 14. Предлога, који гласи да закон важи даном ступања на снагу на снагу, да Национална академија почиње да ради даном ступања на снагу овог закона. Међутим, ми сматрамо да Национална академија, и ту измену смо унели, не може да почне да ради пре 1. јануара 2018. године, зато што овај закон, када буде ступио на снагу, није довољан да би она почела да ради.

Заправо, већ је о томе моја колегиница Мариника Тепић говорила, потребно је извршити ребаланс буџета за 2017. годину, јер увођењем било које финансијске позиције, односно издвајањем или пренаменом из буџета Републике Србије, ако је потребно за Националну академију, а нарочито из текуће буџетске резерве за зараде запослених, директно се крши Закон о буџету Републике Србије за текућу годину.

Овакве допуне и измене нису могуће без измене Закона о буџету. Стога је нужно или извршити те измене и померити рок почетка рада Националне академије – не ступањем на снагу овог закона, него од 1. јануара 2018. године, након усвајања закона о буџету за 2018. годину.

Овакав какав јесте члан 14, тако дефинисан, осим овог што сам навела, директно је у колизији са чланом 17, о коме ћемо касније нешто рећи. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Павловић.

На члан 15. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици: Душан Павловић, заједно Зоран Красић, Миљан Дамјановић и Александра Белачић и заједно Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Марија Јањушевић, др Драган Весовић, мр Иван Костић, Зоран Радојичић и проф. др Миладин Шеварлић.

Извињавам се народним посланицима; министар Ружић се јавио са малим закашњењем, па ћемо му дати реч по претходном амандману.

Изволите, министре Ружићу.

БРАНКО РУЖИЋ: Хвала.

Ја се извињавам ако сам се јавио са закашњењем, али просто због коректности према народним посланицима, односно посланицама које су указале на могућност кршења Закона о буџетском систему. Мислим да је важно да знамо да се у члану 61. став 3. јасно каже да се у случају оснивања новог директног односно индиректног корисника буџетских средстава средства за његово пословање или овлашћења обезбеђују из текуће буџетске резерве. То је под један.

Под два, морамо имати у виду да је рок за доношење систематизације 60 дана, да се овде ради о једној плати, а што се тиче оних који се преузимају из Службе за управљање кадровима, њихове плате су већ предвиђене претходним буџетом, тако да заиста нема разлога за подизање тензија и да неко мисли да ћемо кршити Закон о буџетском систему. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре Ружићу.

На члан 15. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици: Душан Павловић, заједно Зоран Красић, Миљан Дамјановић и Александра Белачић и заједно Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Марија Јањушевић, др Драган Весовић, мр Иван Костић, Зоран Радојичић и проф. др Миладин Шеварлић.

Реч има народни посланик Зоран Красић.

Изволите, господине Красићу.

ЗОРАН КРАСИЋ: Ово је члан који регулише преузимање од Службе за управљање кадровима и ја ћу само да прочитам ово

образложење. Мене просто изненађује да нисте прихватили ово што смо навели.

Значи, запажања дугогодишњих државних службеника, односно запослених у јавној управи су следећа. Претежно се у јавној управи запошљавају кадрови са разним дипломама на одређено време и по неким уговорима. Ма где да се распореде, њих не интересује посао, који не знају да раде, али их не интересује ни да науче да раде. Свако повећање посла директно се одражава на затрпавање оног малог броја запослених који знају да раде. Значи они су кажњени, ови што знају да раде. Тако имамо у јавној управи запослене којима нико не сме да уручи предмет да га ураде, јер се зна да никада неће бити урађен, али они кадрирају и боре се за руководећа места у хијерархији. На вишим позицијама нити раде, нити сnose одговорност. Зато сви они који знају посао и раде једва чекају да напусте јавну управу, јер не могу да издрже на послу. Осим тога, новозапослени, који не раде, практично су главни разлог што је дошло до смањења плата у јавној управи, јер се из лимитиране и ограничене масе средства за плате плаћају и више и боље они који не раде.

Значи, то је не само перцепција, утисак, то је поприлично чињенично стање у јавној управи. Један од мојих колега је малопре рекао да имамо парадоксалну ситуацију, да онај ко ради у локалној самоуправи, у управи, уколико закасни на посао, може да се деси да тог дана нема столицу, где да седне, јер су управе пребукиране. Али има још гора ствар, у тој и таквој управи постоје људи који не знају да донесу решење у управном поступку; практично не знају ништа из надлежности локалне самоуправе. Ништа боља ситуација није ни када су у питању државни службеници који раде у државној управи или покрајинској управи.

Ако неко мисли да на овај начин и оваквим предлогом закона може да отклони тај фундаментални недостатак, тај се грдно вара, зато што – овај закон је потребан због ЕУ, због поглавља, због искоришћених средстава и средстава која ће тек да се користе како би се извршила унификација наше државне управе да буде као плунута администрација бриселска. Е, због тога ми подижемо глас, против смо овог закона, јер сматрамо да постоје много бољи начини и боља решења да се дође до квалитетних људи који би радили у државној управи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Красићу.

Реч има народни посланик Бошко Обрадовић.

Изволите, колега Обрадовићу.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Хвала, председавајући.

Наравно да тражимо да се брише и ова одредба, односно члан 15. предвиђеног закона о Националној академији за државну управу, а додатни мотив за то нам је управо следеће питање.

Пошто сам члан каже да Национална академија преузима од Службе за управљање кадровима запослена и постављена лица, ми се питамо шта је досада радила служба за постављање кадрова, односно за управљање кадровима у овој држави. Да ли то значи да смо ми већ имали неку врсту националне академије или барем некога ко би требало да је бринуо о томе какав је квалитет наших запослених у државној управи? Дакле, да ли је неко и досада требало да провери какве дипломе имају они који су запослени у државној управи, да ли је неко и досада требало да провери да ли су случајно њихови докторски радови плагијати? И зашто није радио тај свој посао?

Значи, сада Национална академија наставља ту улогу ове Службе за управљање кадровима а да не знамо који је уопште ефекат досадашњег рада Службе за управљање кадровима – да ли је она управљала само СПС и СНС кадровима и где они треба да буду распоређени, на која места и на које функције да иду, или је стварно радила свој посао.

Јер, пазите, ако је та Служба за управљање кадровима, досадашња, добро радила свој посао, чему онда Национална академија за државну управу? Ако је досадашња Служба за управљање кадровима лоше радила свој посао, где је одговорност оних који су водили ту службу и где је одговорност досадашњих режима који су на тај начин функционисали?

Да ли тиме што оснивате Националну академију за државну управу ви признајете да сте лоше радили досада? Не заборавите, СПС је 25 година на власти, а СНС је шест година на власти. Дакле, ако сада правите неку нову службу, значи да вам је досадашња служба лоше функционисала. Да ли има одговорних за то? Када ће у држави Србији било ко бити одговоран за било шта лоше урађено на челу ове државе?

То је заправо основ онога због чега се ми противимо овом закону. Ви нисте ни досада урадили ништа добро, а нудите нам једну нову идеју која би требало као да гарантује да ће се нешто променити. Па шта ће се променити кад ви за 25 година власти СПС-а и шест година власти СНС-а ништа нисте променили? И даље партијски запошљавате, ваше људе постављате на партијска директорска места. Поставили сте прворазредне партијске људе на место гувернера НБС, на место шефа БИА...

Чекајте, људи, па која су то места онда остала да могу да буду стручна, да могу да буду заиста за оне који су се школовали за то, за оне који нису ваши партијски службеници или ваши апаратчици који слушају све што им кажете? Да ли је нормално да на челу БИА буде неко ко је

високи страначки функционер? Да ли је нормално да на челу Народне банке Србије буде неко ко је потпредседник владајуће странке, заменик председника или шта је већ Јоргованка Табаковић?

Чињенице говоре да ви, када год сте имали прилику да покажете да на нека места иду људи који тамо треба да буду, то нисте урадили. Ви сте поставили вашег партијског човека, од печењара кога сте послали за директора ЕПС-а, до керамичара којег сте поставили за шефа БИА.

Дакле, о томе се ради зашто ми не можемо бити за овај закон. Зато што вама у Србији више нико не може да верује. После 25 година власти СПС-а, после шест година власти СНС-а и свих лажних предизборних обећања, просто се вама више не може веровати. Зато ми сматрамо да треба да се повуче овакав закон, јер ће Национална академија за државну управу бити само партијска академија за даље запошљавање чланова СНС-а и СПС-а. То је разлог због чега се ми противимо свему овоме.

И још једном понављам свој предлог, да Академија понесе име Маје Гојковић „Прелетачевић“. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, Владимир Орлић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Дабоме, још једном прилика да честитамо на држању, онако баш јуначком држању силеџији који није пропустио прилику да још једном покаже ко је и шта је. Овом приликом додатно и стручњаку који није пропустио прилику да покаже колико је стручан и колико се у све живо разуме.

Што се тиче силеџијског понашања, то је Србији више него јасно. То се овде изнова и изнова потврђује сваким јављањем и сваком речју човека који је то учинио поново. То ради пре свега сада самом себи, па и да се не осврћемо нешто претерано. Добро је док то не ради другима. Некад ми се чини да проживљава својеврсну кризу када, изгледа, не удари неку жену или јој руку не заврне по 15 дана па мора да надокнади недостатак на Народној скупштини. Међутим, док у том смислу апстинира, добро је. Ако ће да се заврши само на вербалној агресији, нек му је алаал.

Друга ствар је овде посреди, та стручност. Знате, тај човек је дао себи за право да расправља о институцији као што је Народна банка и о кадрирању у Народној банци. Да се не брине превише. Дакле, иако се, баш као у случају председнице Народне скупштине, и у случају гувернера он пре свега истреса над женом, није у стању да уопште размишља, а камоли предложи нешто на тему кадровских решења или било каквог рада Народне банке Србије.

Даме и господо, ми смо овде не једном него много пута већ упознати са суштинском генијалношћу и феноменалним решењима у

смислу посла који треба да обавља, рецимо, институција попут Народне банке, а како је види тај велики стручњак. Сећате се сви тога, тако што ће све потребе ове земље решити штампањем парица, како нам је лепо објаснио, па ћемо онда да имамо за све и онда ћемо да делимо и за плате и за пензије и да финансирамо његове феноменалне идеје.

Тај ниво разумевања, тај ниво схватања и овог места али и било чега у држави показатељ је озбиљности, па рећи ћу и памети коју можемо и да очекујемо од њега. И са тим завршавам, господине председавајући – таман је тачно и озбиљно колико је њихова оцена дата прошлог петка да је дан пре тога био, замислите, последњи четвртак у месецу, 5. октобра последњи четвртак у месецу... Свака част.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар Ружић.

Изволите.

БРАНКО РУЖИЋ: Заиста, ради истине, просто да знамо да је Служба за управљање кадровима један вредан сегмент стручног усавршавања, да се опсег на који се односи у погледу стручног усавршавања односи пре свега на републичку администрацију, да је основана у складу са чланом 31. Закона о Влади и да ће опсег рада Националне академије бити много шири.

Дакле, нити је Служба за управљање кадровима радила лоше, штавише, радили су веома квалитетно, али, опет, да не улазимо у нешто што није посао министра, нити је то предмет неке политизације или партократије итд. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре Ружићу.

Право на реплику има Неђо Јовановић.

Изволите.

НЕЂО ЈОВАНОВИЋ: Захваљујем се, председавајући.

Ми у посланичкој групи СПС нисмо изненађени фасцинацијом председника тзв. Српског покрета Двери према СПС-у и та фасцинација и даље траје. Она није спорна.

Што се вас тиче, господине Ружићу, као министра, заиста једно високо признање да не одговарате на крајње популистичке изјаве и ову фасцинацију коју сте данас доживели у Скупштини Републике Србије, што је и одраз, на крају крајева, достојанства Владе Републике Србије.

Међутим, оно што заиста бode очи, а бode очи и грађанима Србије, јесте како се то баца дрвље и камење на СПС, вређају чланови СПС-а и руководство СПС-а, а да се при томе не објасни због чега се на тај начин вређа и колега народни посланик Срђан Ного, чији је отац био управо члан Градског одбора СПС у време када је СПС управо била у доминацији на власти. Када сам говорио о личном етичком кодексу, ево прилике где се тај

лични етички кодекс треба приказати, односно на који начин етика долази до изражаја.

Следеће, СПС и ми посланици СПС-а никада себи нећемо дозволити да наш вокабулар буде спуштен на ниво како смо данас чули од представника тзв. Српског покрета Двери. Наш вокабулар, у сваком случају, завређује пажњу, ако ништа друго, онда са становишта достојанства и достојанственог изражавања, превасходно културолошког карактера. С друге стране то нисмо могли чути. Не желим да ни у ком случају поредим нас и неког другог ко то не заслужује, јер ми имамо стабилност. Они који то немају... Захваљујем се.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Право на реплику има Бошко Обрадовић.

Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Хвала, председавајући.

Имам обавезу да прочитам одговор проф. др Срета Нога, пошто је већ данас у два наврата овде прозван, и од стране министра и од стране председника Посланичке групе СПС. У поруци коју сам добио од њега лично каже овако – пренеси им да сам био у СПС-у и, када сам схватио да је тамо већина хохштаплера и битанги, људи који купују дипломе, напустио сам вас, али сам вам то рекао и у лице.

Моја обавеза је била да пренесем мишљење бившег члана СПС-а о актуелном руководству СПС-а и мислим да је човек који је два пута био прозван овде заслужио да има реч и да могу да кажем нешто у његово име.

Дакле, то је заправо слика о чему ја овде причам. Прави социјалисти, људи који нису гласали за Александра Вучића на председничким изборима, људи који себи не дозвољавају да их злоупотребљава актуелно руководство СПС-а које гледа искључиво своје фотеље и своје личне интересе, остали су, као проф. др Срето Ного, принципијелни, морални и ван те каљуге коалиције са СНС-ом.

Ја сам управо и указао на принципијелност министра Ружића, који је, док није добио државну функцију, као Велимир Илић, био онај који је највише грактао против актуелне власти, а када је добио министарску фотељу, постао је онај који слави име највећег сина свих народа и народности, Александра Вучића. Толико о принципијелности СПС-а. А о принципијелности СНС-а најбоље говори то да увек када нападају бивши режим никада не нападну СПС, свог садашњег коалиционог партнера, који је бивши режим 25 година уназад.

Дакле, када се борите против криминала и корупције, господо напредњаци, можете да кренете редом од министара у вашој влади и од

чланова СПС-а, са којима сте у коалицији. Ту бисте нашли много елемената за борбу против криминала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Право на реплику има Неђо Јовановић.

Изволите.

НЕЂО ЈОВАНОВИЋ: Захваљујем се, председавајући.

Мени је драго што је поново демонстрирано нешто што не одише ни културом ни достојанством. Читањем поруке која је наводно са текстом какав јесте само је потврђено оно што сам рекао. Буквално је потврђено да стоје чињенице да, ако ништа друго, онда етика или лични етички кодекс налажу – не пљуј тамо где си био и не пљуј по ономе што си радио; како си радио и шта си радио, то најбоље ти знаш.

Ако је Веља Илић негде рекао, и ако је то истина, наравно – нарочито подвлачим ово „ако је то истина“ – да је далеко бољих кандидата имало од председника тзв. Српског покрета Двери приликом запошљавања у библиотеци у Чачку, ако је то истина, и ако је истина да је рекао да је управо кандидат који је изабран довољан само да брише прашину са књига, онда долазимо у ситуацију да размишљамо о томе да ли је запошљавање у библиотеци у Чачку било партократског карактера или не. Ако није партократског карактера, утолико боље, али ако јесте, онда је то својеврстан вид лицемерја који се манифестује у овом високом дому а што овај високи дом свакако не заслужује.

Не бих даље, јер сам рекао – ни СПС, ни ја, ни владајућа коалиција немамо намеру да се спуштамо на ниво дијалога и комуникације који је далеко испод нашег нивоа вредности. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има Бошко Обрадовић. Право на реплику.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Хвала, председавајући.

Мени је заиста изузетно симпатично и драго када владајућа већина помиње Велимира Илића, министра у њиховим владама. Никада ни Двери ни ја лично нисмо имали ништа са Велимиром Илићем, за разлику од вас. То је ваш пријатељ, то је ваш министар, то је ваш коалициони партнер. Први коалициони партнер СНС-а у њеној политичкој историји је Велимир Илић и Нова Србија.

Видите како су то заборавили. Видите како перу руке од Велимира Илића. Видите како је то незгодно сада када више нису загрљена браћа и када Велимир Илић износи истину и прљав веш из напредњачке кухиње. Када открива истину шта ради Андреј Вучић по Србији, онда Велимир Илић више није добар. А био је добар Александру Вучићу да му буде два пута министар, онда је Вељо био најбољи на свету. Сада када је изашао из

ваше коалиције и када говори истину о томе да државом не управља ни СНС ни СПС него браћа Вучић и њихови кумови, тада је тајац у скупштинској сали и тада Велимир Илић наједанпут није више неко слатко створење које сте држали у Влади на два министарска места. Е, то је ваше лицемерје о ком ја овде говорим.

Никада ни Двери ни ја лично нисмо имали ништа са Велимиром Илићем. Имамо само суђења са Велимиром Илићем и на суду ћемо доказати оне клевете којима је оптужио и мога оца и мене и Двери и све друге. Ја се са њим судим и борим и сменио сам га са власти у Чачку, а ви са њим сарађујете, ви сте били са њим у коалицији, вама је он био добар а сада га се одричете, а тако ћете се једног дана, сада вам то поручујем, одрицати Александра Вучића и браће Вучић и кумова Вучићевих и нећете их познавати и крићете да сте икада били са њима и у њиховој странци и стидећете се што сте били чланови СНС-а.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има народни посланик Владимир Орлић, право на реплику.

Све вас молим да не буде тема данашње седнице господин Велимир Илић. Хвала.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Немам ја ништа против, господине председавајући, да ваш предлог уважимо, али толико је овог досовског лакеја потресла тема. Слушао сам га како драматично саопштава оно што има у претходна два минута; морам да вам кажем, замало су ми кренуле сузе на очи. Изгледа да га је потресло подсећање на његове ране почетке и на то прво запослење, о ком је говорио колега Јовановић, и на чињеницу да то лицемерје и однос према људима може да се мери и према томе како је поступио према свом добротинитељу, како му је одмах ставио нож у леђа па решио да гради своју безначајну али какву-такву политичку каријеру на рачун онога ко му је тај први посао обезбедио и помагао му да направи прве кораке. Док се дошло до Драгана Ђиласа и озбиљног новца, нешто озбиљније организације, већ се штошта позаборавило, па и ти некадашњи први пријатељи.

Увек ми је забавно када говоримо о принципима и лицемерју са тим људима који су, ето, показали интересовање и за ту тему. Скоро једнако забавно, господине председавајући, као када говоримо на тему стручности. Сећате се малочас оне приче о штампању новца; е, отприлике ту негде, ако не и мало даље, стоје – добро, је ли – и када је реч о принципима и лицемерју. Ко? Па, на пример, они који су сами себи доделили улогу великих родољуба, мрзитеља свега западног, свега европског и, с времена на време, критичара некаквог ДОС-а, из ког су поникли сами.

То што они раде је класична досовштина, то је само по себи очигледно. Ал' када то забораве па се баве ДОС-ом, како им се онда дешава да хвале, на пример, досовску ведету Вука Тадићевог Јеремића? Јесам ли рекао да је једнако патриота и родољуб колико и Вук Тадићев Јеремић, колико и онај који је питање Косова и Метохије скинуо са Уједињених нација? Једнако је патриота и родољуб колико и онај који се обратио Међународном суду правде и Приштини услугу учинио. Кад тај то говори о свом окружењу, па и о самом себи, ја немам више ништа да додам на тему његовог лицемерја и његових принципа. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, господине Орлићу.

Идемо на наредни амандман.

На члан 15. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици проф. др Марко Атлагић и Маријан Ристичевић.

Реч има професор Атлагић.

Изволите.

МАРКО АТЛАГИЋ: Уважени потпредседниче, пошто су протеклих дана одређени народни посланици једне минорне политичке групе у овом високом дому Народне скупштине Републике Србије председници Народне скупштине Маји Гојковић ишчупали микрофон, одустајем од образложења амандмана и уступавам време за њихову едукацију како се у Дому Народне скупштине више не би дешавали слични скандали. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, професоре Атлагићу.

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, поштовани председавајући, овај амандман говори о преузимању кадрова, па молим да ме не прекидате.

Моја препорука Националној академији и препорука академији мог пријатеља Веље Илића, који је заслужан за промене – с обзиром на низак рејтинг да преузму библиотекар, члана библиотеке, портпарола библиотеке, непартијског, непаразитског, Вељиног предлога – јесте следеће. Веља то није предложио као шеф партије него као пријатељ његовог оца. Велимир Илић је мени лично причао да је био шеф партијске ћелије Комунистичке партије у „Хидроградњи“; отац „Дверића Купусића“ му је био заменик. Били су последња генерација која се обучавала у Кумровцу. У селу Вранић је деда библиотекар био познат по томе што је дао локалитет за притварање ових сељака кулака за време Удбе и кожних мантила.

Зато ја препоручујем да чачанска библиотека преузме свог портпарола – пази, портпарол чачанске библиотеке, то је јако велика

обавеза – а са друге стране, препоручујем јавној управи у Чачку да формира и сеоску библиотеку у Вранићу, или у Прељини, да Шеварлић, који је сам у своју биографију уписао да је најмлађи Титов одборник у граду Београду, да њега преузму, он би могао да буде портпарол сеоске библиотеке у Вранићу, или у Прељини, и да успешно дистрибуира ону своју студију коју није написао а за коју је добио од Душана Петровића 60.000 евра да је напише у хиљаду примерака, што значи да је он најскупље плаћени писац у Србији, скупљи од Иве Андрића. Дакле, препоручујем да обојицу преузму чачанска и прељинска библиотека. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Колега Обрадовићу, нисте поменути именом; ја не препознајем нити желим то да урадим, тако да не знам стварно...

И молим народне посланике да не помињемо приватни живот... и Веље Илића, који није ту, на крају.

Хвала, господине Обрадовићу, на разумевању.

На члан 15. амандман су заједно поднели народни посланици Мариника Тепић, Соња Павловић, Александра Чабраја, Јован Јовановић и Зоран Живковић.

Реч има уважена посланица Мариника Тепић.

Изволите.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Хвала што смо, бар вербално, у истом третману с ваше стране, сви народни посланици, пошто су до малопре једни били уважене колеге а други нису били уважене колеге.

Побркао ме је, изгледа. Но, добро је, уважавамо корекцију.

Наш амандман на члан 15. је прихваћен и постао је саставни део закона, и то је добра вест.

Оно што је лоша вест је, и зато желим да образложим у чему је садржина овог нашег амандмана, да по ко зна који пут овде покушавам да укажем на то да законописци, односно чланови Владе, односно председница Владе која је потписала овај предлог закона и упутила га у Народну скупштину, не знају елементарне ствари и не читају законе које су дужни да поштују. Јер да је тако, онда се не би десило да се у овом члану, који регулише преузимање запослених из Службе за управљање кадровима у Националну академију, налазе и постављена лица. Дакле, аутор овог закона би знао да постављена лица не могу да се преузимају на начин на који је то предвидео овај закон, односно тек тако, што бисмо рекли, већ да се најпре морају разрешити с дотичног положаја па тек онда поново ући у поступак постављења у неком другом државном органу.

Стога још једном користим прилику да вам укажем, да ево ви будете та перјаница професионализације и да ви као ресорни министар, а

потом и сви чланови Владе, нарочито председница Владе крену за вама и крену да се припремају за полагање државног стручног испита, да прво те испите положи, да се упознају са Уставом, са радним правом, са поделом власти, са радним законодавством, а потом, наравно, постану и први полазници ове Националне академије за јавну управу и тиме помогну и себи али и нама, да науче да пишу законе.

Морам, министре, додатно да кажем да нисам задовољна вашим образложењем, пошто га нисте мени дали него одговарајући другом посланику сте ми одговорили, које се тиче средстава из текуће буџетске резерве, односно о поштовању члана 61. Закона о буџетском систему. Покушали сте да одговорите на моју критику да се средства из текуће буџетске резерве не могу овим законом пренаменити, односно да се не могу додатна средства обезбедити за зараде. Ви сте цитирали члан Закона о буџетском систему који да, каже да се за новоуспостављене организације које су директни корисници буџета обезбеђују средства из текуће буџетске резерве, али то не може да се односи на масу зарада.

Молим вас да вам неко укаже да је маса зарада, односно плате, у посебном режиму, и у Закону о буџетском систему и, наравно, у Закону о буџету, и да то не може текућом буџетском резервом да се пренамењује или додатно обезбеђује, да то може да се деси само ребалансом буџета а не оваквим одредбама ресорног закона. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Морам да напоменем да су Влада и Одбор за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу прихватили амандман а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије па констатујем да је овај амандман постао саставни део предлога закона.

На члан 16. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици: Душан Павловић, заједно Вјерица Радета, Александар Шешел и Петар Јојић, и заједно Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Марија Јанушевић, др Драган Весовић, мр Иван Костић, Зоран Радојичић и проф. др Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Петар Јојић.

ПЕТАР ЈОЈИЋ: Даме и господо, у овој држави од Карађорђа до данашњег дана мењала се и управа, а од 2000. године имамо инфлацију агенција и академија. Поставља се једно дискутабилно питање, што је рекао Анте Фјаменго, социолог – да ли ова држава има користи од ових агенција и од ових академија? Сличан вам је случај и у правосуђу – ко су кадрови који се упућују на Правосудну академију? Сад се поставља питање који ће

то кадрови бити које ће управа предлагати за ову националну агенцију у јавној управи. Све ово иде на штету пореских обвезника, а чиновници по партијској линији од 2000. године до данашњег дана долазе, углавном, на привилегована радна места и запошљавају се по овим основама.

Српска Радикална Странка сматра да је ова институција непотребна. Овим се умножава бирократија. Овим се директно удара на буџет Републике Србије. Кад кажем на буџет, удара се на џеп пореских обвезника. Поготово у овој години, када имамо ситуацију елементарне непогоде од суше, Влада би била паметна да је неку институцију или агенцију основала за отклањање последица суше. У управи нема суше, а нема ни у Влади, то видимо.

Српска радикална странка је дала образложење, то је дао господин Красић и госпођа Вјерица, детаљно, због чега СРС сматра да је ова новотарија по узорима ЕУ, у коју ЕУ Србија никада ући неће, а ултиматуми који се постављају пред Србију олако су се прихватили, и прихватају, што је апсолутно неприхватљиво за СРС.

Видите, у буџету средства су обезбеђена раније, ви сте малопре коментарисали, међутим, да ли су обезбеђена у 2016. или 2017. години то уопште није битно, паре иду из буџета и плаћају се чиновници и бирократија која овој држави само може да наноси штету а користи никакве.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Остојићу; извињавам се, Јојићу.

Реч има народни посланик Бошко Обрадовић.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Члан 16. Предлога закона о Националној академији за државну управу каже да Национална академија преузима од Министарства државне управе и локалне самоуправе евиденцију о утврђеним и спроведеним општим програмима стручног усавршавања државних службеника.

Видите, господине Ружићу, било би веома драгоцено да сте нам ви уз овај закон придодали, рецимо, ту документацију да видимо како је досада изгледало управо то стручно усавршавање државних службеника. Да видимо, на пример, како је министар Вулин постао министар одбране а да није ни служио војни рок, које је он стручно усавршавање прошао у државној служби да би са места министра за рад прешао на место министра одбране. То је оно о чему вам говоримо. Тако изгледају, заправо, ваше партијске поделе плена. Тако изгледа ваш страначко-паразитски систем. Значи, данас си министар рада, сутра си министар одбране. Нема везе што ниси случај ни за једно ни за друго, важно је да си поуздан партијски човек, или да си лични пријатељ његовог божанства, председника државе.

Дакле, у том смислу не можемо да се сложимо са оваквим законским решењем. Тражимо брисање и овог члана, јер сматрамо да је све ово злоупотреба државних ресурса за партијске сврхе. Да није тако, никада Војском Србије не би могао да командује и да је постројава неко ко није један једини минут служио војни рок. То просто није нормално. То није етички кодекс, господо колеге народни посланици. Ви да имате тај етички кодекс, ви никада не бисте дозволили понижавање српских војника да имају обавезу да мирно стоје и салутирају некоме ко никада није служио војни рок. Е, то је понижавање државне службе. Е, то је понижавање државних службеника. Зато бих волео да видим ову евиденцију, како сте то стручно усавршили Вулина да буде министар одбране. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има народни посланик Маја Гојковић.

Изволите, по амандману.

(Ђорђе Комленски: Реплика.)

МАЈА ГОЈКОВИЋ: Захваљујем.

Добро. Да ли дајете реплику Ђорђу Комленском или по амандману?

(Ђорђе Комленски: Када заврши Маја.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Молим вас, само наставите по амандману.

МАЈА ГОЈКОВИЋ: Захваљујем.

Наравно да СНС не може да прихвати амандман који је поднела посланичка група чији је председник говорио и покушавао да образложи амандман али очигледно он не зна баш ништа о томе шта је написано и шта би он то амандманом желео да промени.

Сврха образлагања овог амандмана је била чисто нека празна политичка прича и покушај да се увреде људи који воде ову државу и за које гласају грађани Србије у мери незамисливој за посланичку групу која је поднела овај амандман.

А да се разумемо, они никада неће ни доћи у ситуацију да неко за њих каже да су божанства која су грађани Србије изабрали да воде ову државу, зато што су они једва ушли у овај парламент, али шта је, ту је. Демократски је да подносе амандмане, али није демократски не поштовати процедуру и не знати да, осим пуких увреда, кажеш нешто и увериш било кога у овој држави да амандман треба усвојити.

Морам да одржим краћи курс о томе шта значи бити министар у Влади, не само у Србији него у читавом свету. Министри су политичке личности, бирају их партије и мени невероватно смета, не невероватно, потпуно вероватно смета демагогија коју смо принуђени ми и грађани Србије да слушамо данима о томе како министри треба да буду људи из струке и како Влада, не само Републике Србије него, изгледа, у читавом

свету, треба да буде некакво струковно удружење које ће водити људи који су школовани за поједине области. То нема везе са суштином политичког живота.

Морам да обавестим подносиоца амандмана да је министар који је данас председник Демократске странке, која је, стицајем околности, у коалицији са Посланичком групом Двери, био министар одбране и да он није служио војску, никада. Није ни покушавао да служи војску.

(Народни посланици добацују: Како?)

Тако што министар културе, како да вам објасним, поштоване колеге и грађани, не мора да буде балерина. И Жак Ланг није био ни балерина, није био ни сликар, није био ни глумац, али је био у Влади Републике Француске, или Француске Републике, најбољи министар културе икада. А после је, у следећој влади, која је формирана у трећем његовом мандату, он био министар образовања а никад није био ни васпитачица ни учитељица.

Јер Владу чине политичари, и тако ће бити увек, докле год буде вишестраначког система у свету, па и у Србији. Никада на челу министарстава неће и не морају да буду људи из струке. Они су ту да прате политику владајуће већине, да спроводе политику која се утврђује у Влади и, наравно, да добијају за сваки свој предлог закона подршку нас овде, посланика у Парламенту, који смо сасвим обични људи и који не морају уопште да се разумеју у материју али треба да препознају шта бирачи који гласају за нас желе да се уради у овој држави а шта не.

И, то је задатак политичара. Задатак политиканата је да измишљају, да продају маглу грађанима Србије, да освајају 4,99 не знам ни ја шта, једва, процената да би ушли некако у Парламент; што не потцењујем, и то је велико, ако је уопште освојено. Али оно чему морамо сви овде да се одупремо, без обзира на то којој политичкој опцији припадамо, то је да се укину политичке странке, јер тога је у историји човечанства било, и да нам онда неки који никада неће доћи вољом грађана, подвлачим „вољом грађана“, у ситуацију да воде Владу Републике Србије подносе амандмане, не говоре о амандманима, нападају министра одбране, наведимо га данас као пример, као личност која није служила војску, а чуј, дрзнуо се да води као министар Војску Србије. То је један нонсенс.

(Балша Божовић: Реплика.)

Не може реплике да буде на ово.

(Балша Божовић: Молим? Јесте ли ви служили војску?)

Не, ја нисам служила војску. Молила бих уважене колеге...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Ја вас молим да не добацујете, да можемо да обезбедимо посланицима да говоре.

МАЈА ГОЈКОВИЋ: Молила бих уважене колеге да могу да наставим да причам о амандману, зашто СНС никада не може да гласа за амандман када чујемо образложење које покушава да дезавуише политички систем. И уопште како постоји политички систем у свету, а не само у Србији? Шта ћемо са државама, а сада је то скоро и већина држава у Европи, где су министри одбране жене, чланице различитих политичких опција; случајно су најчешће и социјалдемократске опције или неких лево настројених партија? У Шпанији смо имали случај да је жена трудница добила мандат и постала министар одбране. Мислим да је она припадала *Partido Popular*, односно Европској партији народа, партији која се налази на десном центру. Значи, какво је то објашњење да министар одбране не може да буде неко ко није служио војску? Апсолутни нонсенс.

Подвлачим, када се овде јављају посланици, то је њихово право. Такође је право некога ко се иоле разуме у политику да одговори, да објасни грађанима Србије зашто ми нећемо гласати за то. Ја сам убеђена да се и неке опозиционе странке слажу са тим да не смемо да дозволимо да се овде говори неким приземним језиком, који је далеко од суштине политичког живота и који лажно представља како председник Парламента, и то смо чули у једном од образложења, треба да буде аполитична личност, најбољи административац у месној заједници села Црниће, рецимо, а не посланик који је прошао на листи једне од странака и за којег је владајућа већина одлучила да га предложи и изабере, на пример. Или да министар културе треба да буде најбољи сликар, или да министар пољопривреде треба да буде не знам ни ја шта и да тако обесмислимо политички живот.

Бојим се да оваква образложења само враћају точак историје уназад, где је постојао једнопартијски систем и где се покушавало да се народу објасни како је најбоље да не постоје политичке странке и како је најбоље да министри буду људи који немају везе са политичким животом. Најбоље је онда да дође улица, али предлагачу овог амандмана могу да поручим да улице неће бити, да ће грађани увек на изборима одлучивати ко ће водити који ресор у овој држави, наравно. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, госпођо Гојковић.

Реч има народни посланик Ђорђе Комленски, реплика.

Изволите.

ЂОРЂЕ КОМЛЕНСКИ: Захваљујем, председавајући.

Стварно не верујем да председник тзв. политичке групације „ни мањи проценат ни веће дреке“ овакве глупости и небулозе може да смисли сам. Пошто му је очигледно нестало новца или није довољно од онога што отима од својих одборника у Чачку и на другим местима, сад се, изгледа, обратио на другу страну, да по поруцибини оних који не желе да виде

Александра Вулина и који не желе неутралну Србију вређа све што му падне на памет и лупа глупости какве заиста нису примерене за овај дом.

Зарад истине и јавности, иако то њему не вреди понављати, Александар Вулин није служио војску из здравствених разлога. Завршио је правни факултет, државни правни факултет, и завршио је Националну академију за безбедност, највишу српску установу када је у питању национална безбедност.

Ја знам да би они који су писали текст господину „ни мањи проценат ни веће дреке“ желели да је Александар Вулин завршио курс у САД за спровођење закона или да је можда био у Маршаловом центру за безбедност у Гармиш-Партенкирхену као власник врачарских пашњака, али за разлику од тих који су прошли те курсеве, који су уништили 500 тенкова, 220 оклопних средстава, 20.000 лаког наоружања, 282 тенка Т-55, 200 оклопних транспортера, хаубице, 1.100 противавионских топова, 26 вишецевних бацача, ова Влада и Александар Вулин као министар одбране се боре да врате Војску Србије на место које јој припада.

Нека они минимизирају шта год хоће, али „мигови“ су стигли у Србију, стићи ће и С-300, стићи ће и друго наоружање, а то што онима који плаћају господина „ни мањег процента ни веће дреке“, за којег не гласају ни његови рођаци у селу Вранићу, мени је јако жао, жеља им се неће испунити. Србија ће бити стабилна војна сила у будућности и напредоваће и даље. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има народни посланик Горан Ћирић, право на реплику.

Изволите.

ГОРАН ЋИРИЋ: По ко зна који пут говор који нема апсолутно никакве везе са истином. Поменути су председници ДС-а, бивши министри војни и поменуто је то да нису служили војску. Двојица њих су били министри, бивши председник Борис Тадић и садашњи председник Драган Шутановац. Били су у војсци и један и други, и то можете да проверите, али ме чуди да се овако олако у овом здању може изнети нешто као неистина а што је и те како лако проверљиво.

Ево, ја ћу вам исто рећи и о себи. Служио сам војску и ратовао 1999. године као припадник Демократске странке, и био на Косову и Метохији, за разлику од оних који се хвале својим доприносом и слушамо их како се хвале својим херојством.

Овде стоји плоча и на данашњи дан, пошто је неко поменуо Иву Андрића, данас је његов рођендан, 9. октобра је рођен Иво Андрић пре 125 година, свако од нас треба да се пита да ли нас обавезује ова плоча и овај човек који је седео у овим клупама и да ли смо достојни таквих људи који

су седели у овим клупама да на овакав начин говоримо. И не обавезује нас само ово здање да говоримо само истину, и ова држава и грађани Србије. Био је један од посланика. Није био нити председник Скупштине, није био ни потпредседник Скупштине, био је један од посланика. И мислим да нас то и те како обавезује, не само нас, и нашу децу и грађане Србије. Сигурно је да никада нећемо достићи његове домете, али бар можемо да се трудимо да говоримо истину, да поштујемо једни друге и да поштујемо ову државу тако што ћемо говорити о овако важним стварима и са дигнитетом и спремношћу да истини погледамо у очи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Право на реплику, Маја Гојковић.

Изволите.

МАЈА ГОЈКОВИЋ: Захваљујем, потпредседниче.

Да, Иво Андрић је седео овде, али ми данас не говоримо о Иву Андрићу нити сам сазнала да је Иво Андрић био посланик у овом уваженом дому из дневних новина као што су то сазнали неки ових дана. Али то није тема реплике.

Тема реплике је чиме сам ја уопште изазвала реплику. Ја се вама дивим и вашем разумевању ко треба да добије реплику, јер ја ништа ружно нисам рекла о Драгану Шутановцу. Изузетно га ценим и његова дела говоре о томе какав је он био министар одбране. Али и даље тврдим да он није служио војску. То што је био у војсци, на појединим обележавањима разних догађаја, боже мој. Била сам и ја у војсци па нисам служила војску, али могу да будем добар министар; о томе сам говорила.

Борис Тадић, чини ми се, није служио војску а такође је био министар одбране.

(Посланици Демократске странке додају.)

Немојте викати, моје је право да кажем своје мишљење.

Али често је био у војсци јер је био министар одбране.

Зоран Живковић, члан Демократске странке доскоро, није служио војску али могао је да буде министар одбране. Ја говорим баш у прилог томе, а то што неко мора да скочи кад год се помене нечије име, то је други проблем. Ја говорим да су они могли да буду министри одбране и да је бесмислено образложење посланика који је овде говорио да овде треба да буду стручњаци а не политичари. У прилог томе говори и намера Демократске странке да следећи министар одбране буде Гордана Чомић, која није служила војску али је министар у сенци Демократске странке.

Према томе, ја говорим само у прилог томе да не морате да носите пушку да бисте били добар министар у Влади, не само Србије него свуда по

свету, него треба да будете добар политичар, који прати политику Владе Србије и већине, која чини већину у једном парламенту.

Што то сад неко не разуме, нисам кривац, али ми свакако не можемо да гласамо за бесмислена образложења нечега. Ако би се неко потрудио да нам образложи праву суштину амандмана, ако уопште зна шта је написано, ми бисмо гласали. Али ја не разумем Демократску странку што скаче кад им ја одобравам све то што раде, јер то је политика. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 16. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици проф. др Марко Атлагић и Маријан Ристичевић.

Марко Атлагић има реч.

Изволите.

МАРКО АТЛАГИЋ: Поштовани потпредседниче Народне скупштине, пошто је странка бившег режима овај закон требало да донесе пре 10 година а није га донела, одустајем од образложења овог амандмана како би овај закон што пре угледао светлост дана и како би заживела Национална академија.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, овај амандман и члан говоре о усавршавању.

Јесте Иво Андрић био плодотворан писац, али ја препоручујем Министарству да по питању ових чиновника то усавршавање које су они прошли, посебно у локалним самоуправама, покрајини, па и Републици, пажљиво посматрају каква су то усавршавања била, јер моје искуство говори да су они сами себи делили неке титуле, правили неке конкурсе, правили нека саветовања на којима су један другоме делили титуле па су тако постали несмењиви и зато пажљиво треба видети сва та усавршавања приликом преузимања.

А Андрић беше плодотворан писац, али му није успело да за три месеца рада као директор Поште странке бившег режима за три месеца стекне стан у центру Београда од 200 квадрата. Јесте био велики, јесте написао велика дела, али тако брзо није могао да стекне ни он. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 16. амандман је поднела народни посланик др Санда Рашковић Ивић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 17. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици: заједно Зоран Красић, Љиљана Михајловић и Ружица Николић

и заједно Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Марија Јањушевић, др Драган Весовић, мр Иван Костић, Зоран Радојичић и проф. др Миладин Шеварлић.

Реч има народни посланик Зоран Красић.

Изволите.

ЗОРАН КРАСИЋ: Овај члан се односи на обавезу усклађивања систематизације код ова два, хајде да кажем, органа. Али пошто ми тражимо да се овај закон практично не донесе, да се помери, овакав закон нама стварно није ни потребан, онда ја морам да вам скренем пажњу да се велики ризик преузима уколико посебним законом створите обавезу за Републику Србију. Без обзира на то да ли ће овај закон да заживи, како ће да заживи, он ће да створи релативно дугу обавезу Републици Србији, да знате. И ово што будете направили, тешко да ће да се демонтира, а биће потребно да се демонтира. Зашто?

Па ево, господине Ружићу, изражавам вероватно став свих посланика у Народној скупштини – да ли ви можете нама да доставите на једном папиру, мада је тешко да стане то на један папир, каква је организација државне управе? Па да кажете – министарство, па то министарство има органе управе у свом саставу, па да наведете посебне организације, па да наведете организације са својством правног лица, без својства правног лица, па органе управе у саставу министарства са својством правног лица, без својства правног лица, па јавне агенције, па јавне службе. Да нам све то таксативно наведете како би сви посланици могли да виде каква је та државна структура.

Одмах да вас релаксирам, ево ја 20 дана не могу да изађем на крај. Од сајта до сајта гледам, негде је сакривено, негде није сакривено, негде у закону има, негде у закону нема, постоји овамо, овамо га нема, овамо га има. Можете ли ви нас да обогатите тим сазнањем, на једно 50 страна, да видимо како је организована државна управа у Републици Србији? Сви ће вам бити захвални, нико неће да вам приговори.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 17. амандман је поднео народни посланик Душан Павловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 17. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици проф. др Марко Атлагић и Маријан Ристичевић.

Реч има проф. Марко Атлагић.

Изволите.

МАРКО АТЛАГИЋ: Уважени потпредседниче Народне скупштине, пошто су протеклих дана одређени народни посланици једне минорне политичке групације „Каменка Купусића Дверића“ у овом високом дому Народне скупштине Републике Србије председници Народне скупштине

Маји Гојковић ишчупали микрофон, одустајем од образложења амандмана и уступам време за њихову едукацију како се у овом високом дому више не би дешавале сличне ствари. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, с обзиром на то да се ради о правилницима о усклађивању, о систематизацији, ја препоручујем и Националној академији и министру да буду веома пажљиви по питању те систематизације и да награде вредне и радне, а не оне који су на различите начине стекли нека своја звања. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Ристичевићу.

На члан 17. амандман су заједно поднели народни посланици Радослав Милојичић, Дејан Николић и Верољуб Стевановић.

Реч има Дејан Николић.

Изволите, колега.

ДЕЈАН НИКОЛИЋ: Поштовани председавајући, даме и господо народни посланици, врло кратко, јер је технички амандман. Ми смо подели да правилник о унутрашњем уређењу, систематизацији Националне академије, уместо 60 дана, буде урађен у наредних 30 дана.

Наиме, ви сте законом дефинисали да тај посао до доношења правилника обавља Служба за управљање кадровима. И сами сте рекли да та служба већ има широк делокруг рада, да има пуне руке посла. Посебна је тема да дефинишемо и да разговарамо о томе како она ради свој посао. То није тема, али већ због преузетог посла ставити им још један посао да обављају – постоји основана сумња да тај посао неће бити добро урађен.

Мој амандман говори да Национална академија што пре, дакле у наредних 30 дана почне да ради у пуном капацитету и да ти сви правилници и подзаконска акта буду усвојени што пре, дакле у наредних 30 дана у овом случају. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Николићу.

На члан 17. амандман су заједно поднели народни посланици Горан Ћирић, Балша Божовић, мр Александра Јерков, Маја Виденовић, Томислав Жигманов, Горан Јешић, Весна Марјановић и Наташа Вучковић.

Реч има народни посланик Горан Ћирић.

Изволите.

ГОРАН ЋИРИЋ: У члану 17. став 2. мења се и гласи: „Национална академија донеће правилник о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места у року од 30 дана од дана ступања на снагу овог закона.“ Дакле, предложили смо, као што видите, скраћење овог рока који сте сами

себи дали, од 60 дана – двоструко краћи рок за доношење правилника о систематизацији.

Мислим да је једноставан разлог, не само демагошки. Није демагошки због тога што желимо да Национална академија има своју функцију у предстојећем, најважнијем послу за све локалне самоуправе, а то је процес доношења локалних буџета. Мислим да то можете да прихватите, јер за 30 дана могу да се направе оваква документа, да има довољно капацитета у јавној управи, у државној управи и да Национална академија помогне многим локалним самоуправама које су очигледно у проблемима свих ових година, а то сведочи и Извештај Фискалног савета. У великом проблему су, изузев у локалним самоуправама, помињали смо и највеће градове од Београда, Новог Сада, Крагујевца, Ниша, који имају проблема са својим финансијским статусом, где Фискални савет закључује да су неки на ивици банкротства.

Дакле, потребно је да оспособите Националну академију и помогнете оним градовима, оним градоначелницима, оним градским већима, општинским већима да донесу много боље буџете од онога што смо имали досада. Јер имамо велики број примера градова који у последњих пет година испуњавају своје буџете са 50%, 60% или 70% од планираних износа и мислим да то није довољно за функционисање. Иде и грејна сезона, иду велики изазови за функционисање свих јавних комуналних система и због тога је наша сугестија – што пре правилнике, што пре оспособите Националну академију, јер од данас, од 10. октобра, за 30 дана, до 10. новембра могу да се заврше сва та документа, да се оспособи Национална академија и да се помогне пре децембра у процесу доношења буџета најважнијих, највећих локалних самоуправа, јер тамо имамо заиста највеће проблеме.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Ћирићу.

На члан 17. амандман су заједно поднели народни посланици Мариника Тепић, Соња Павловић, Александра Чабраја, Јован Јовановић и Зоран Живковић.

Реч има народна посланица Мариника Тепић.

Изволите.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Захваљујем, председавајући.

Овим нашим амандманом ми тражимо да се практично систематизација, односно правилник о радним местима и унутрашњој систематизацији у Националној академији за јавну управу одложи у односу на предложени текст.

Дакле, ви предлагете и сматрате да систематизација треба да се усвоји у року од 60 дана за Националну академију, а ми кажемо и

предлажемо да то треба да буде до 1. јануара 2018. године, уподобљавајући текст овог амандмана са нашим претходним амандманима, односно са почетком нове календарске и буџетске године с обзиром на то да се тек тада стичу услови за зараде запослених.

И поново ћу се вратити на буџет. Технички ви, практично, овим чланом предвиђате да се систематизација усвоји за 60 дана, дакле да новозапослени у Националној академији почну да примају плату на основу нових радних места за 60 дана, а да тек за шест месеци могу да се усвоје подзаконска акта по којима ће они радити. И ту такође постоји одређено несагласје, јер по чему ће они радити, не само по закону, него шта је са подзаконским актима? Ту сте дали рок да се за шест месеци усвоје, односно, као што сам претходно рекла, на почетку другог квартала 2018. године.

Стога предлажемо да ви све ово лепо одложите и уподобите до 1. јануара 2018. године, до када ћете моћи и подзаконска акта да припремите и када ћете имати Закон о буџету и када ће ово раздвајање са СУК-ом бити завршено и да мирне савести, и ми као неко ко учествује у раду овог парламента, кренете у 2018. годину, а не да дирате масу зарада тако што ћете из текуће буџетске резерве издвајати средства. Без обзира на члан 61. Закона о буџетском систему.

Дакле, маса зарада у буџету је у посебном режиму и она не сме да се дира без ребаланса буџета, понављам још једном, и апелујем на вас да усвојите овај амандман, да лепо дате времена до 1. јануара 2018. године са новим буџетом, са подзаконским актима и да не само брже-боље да бисте за 60 дана већ имали плате за новозапослена лица која планирате у Националну академију да уметнете, да не кршите сопствене, а и наше уједно, законе.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Колегинице Павловић, ви сте се јавили по овом амандману? Немате више времена. Ваша посланичка група је потрошила време.

На члан 18. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици: Душан Павловић, заједно Немања Шаровић, Вјерица Радета и Мирослава Станковић Ђуричић и заједно Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Марија Јањушевић, др Драган Весовић, мр Иван Костић, Зоран Радојичић и проф. др Миладин Шеварлић.

Реч има народна посланица Мирослава Станковић Ђуричић.

Изволите.

МИРОСЛАВА СТАНКОВИЋ ЂУРИЧИЋ: Захваљујем, председавајући.

Посланичка група СРС поднела је амандман којим смо предложили брисање члана 18. Предлога закона о Националној академији за јавну управу. Недавно смо говорили о Предлогу закона о систему образовања као најзначајнијем систему вредности и, ево, сада говоримо о амандманима на закон о стручном усавршавању у јавној управи.

Овај предлог закона је сам по себи систем замена теза, јер као средство не постиже задати циљ, односно реформу јавне управе и професионализацију у довољној и потребној мери. Наиме, у члану 18. навели сте да до усклађивања, односно доношења аката о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места послове Националне академије обављаће Служба за управљање кадровима. Значи, док се не ухода Академија, један број уходаних службеника уходаваће се у законске иновације овог закона, али и нових „националних“ речи и израза попут коучинг и слично. Доследно, нема шта; српски језик и елементи националне културе.

Подсетићу вас, господине министре, члан 10. Устава Републике Србије каже да су у Републици Србији у службеној употреби српски језик и ћирилично писмо, а у ставу другом да се употреба других језика и писама уређује законом, на основу Устава. Према томе, немате ни једно једино оправдање за употребу оваквих термина, а нема ни потребе, јер се у нашем богатом језику сигурно може наћи неки адекватан термин.

Сведоци смо да се у јавној управи запошљавају кадрови са разним дипломама и разноврсним уговорима и ма где да су распоређени њих не интересује посао који не знају да раде, али нису заинтересовани ни да га науче. Тако имамо у јавној управи оне којима нико не сме да уручи неки предмет да га уради јер зна да никада неће бити урађен, али баш такви кадрирају и боре се за руководећа места у хијерархији. Зато и они који знају посао и раде и једва чекају да напусте јавну управу. Ако неко сматра да преко ове академије може да образује или усаврши ове који не раде и не знају да раде, грдно се вара. Овим предлогом се не решавају суштински недостаци у систему кадрова који раде у јавној управи.

Дакле, министре, проблеми јавне управе су беспошtedно оптерећење државног буџета, неумереност у запошљавању кадрова неодговарајуће струке, без добити у квалитету услуга јавне управе. Правилници о систематизацији послова и радних места и увођење платних разреда кључ су почетка решавања проблема система јавне управе, а образовање и стручно усавршавање одговорност су пре свега појединца. Зато, господине министре, усвојте амандмане СРС-а, односно повуците овај закон из процедуре, ојачајте координацију, одговорност постојећих буџетских корисника и уштедећете и државни новац и време. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице.

На члан 18. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици проф. др Марко Атлагић и Маријан Ристичевић.

Реч има професор Марко Атлагић.

Изволите.

МАРКО АТЛАГИЋ: Уважени потпредседниче Народне скупштине Републике Србије, пошто је данас у више пута један председник минорне политичке групе бладио председника државе Александра Вучића и његовог брата, у знак протеста одустајем од образложења овог амандмана и уступам му време, „Каменку Купусићу Дверићу“, ради едукације како би се коначно преваспитао и стао у ред цивилизованих народних посланика. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо, ради се о акту о унутрашњем уређењу.

Предлажем да се посебно обрати пажња до тада око ових систематизација. Из свог личног искуства знам да у јавној управи има много страначки запослених, али људи из бившег режима, који су себи направили прописе да су несменљиви и, с тим у вези, треба на њих обратити пажњу, не зато што подривају власт, Владу, већ зато што подривајући власт, Владу, на одређен начин подривају државу и нарушавају поверење код грађана у јавну управу. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 18. амандман су заједно поднели народни посланици Горица Гајић, Дејан Шулкић и Милан Лапчевић.

Реч има народна посланица Горица Гајић.

Изволите.

ГОРИЦА ГАЈИЋ: Поштовани господине председавајући, да, овај претпоследњи члан Предлога закона о Националној академији за јавну управу говори о томе да до усклађивања, односно до доношења, како у предлогу овог члана стоји, акта о унутрашњој организацији и систематизацији радних места, послове Националне академије ће обављати Служба за управљање кадровима.

Ми смо опет овде амандманом одреаговали и уметнули, односно додали да, поред тога што треба да се донесе акт о унутрашњој организацији и систематизацији, ова установа треба да има и статут, треба да се донесе и статут. Ако ми, тј. ви оснивате Националну академију као правно лице, самостално правно лице, мора то правно лице да има оснивачки акт који дефинише делокруг рада, органе руковођења, органе

пословодства, нека друга стручна тела, мандат тих органа, ко их бира, како их бира, ко их разрешава, како их разрешава. Све то треба да стоји у оснивачком акту једног правног лица.

Ви овде у Предлогу закона у једном члану спомињете директора као неког ко руководи Националном академијом, и само се каже да директор бира Програмски савет, али ми посланици не знамо, овде доносимо овај закон, ко бира директора. Ако сте хтели да ово тело, да ова установа буде само виши ниво организације у оквиру вашег министарства, то је могло да остане и у оквиру Службе за управљање кадровима, да уопште не буде посебна образовна институција. У супротном, ви нама само показујете да ова установа у ствари може да буде само место где ће се вршити и политички и финансијски утицај од стране власти, од стране вашег министарства. А да је тако, а све чешће нам долазе такви закони овде, који пре свега централизују области делатности, ја ћу вам само прочитати шта у овом закону само Влада доноси...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, истекло је време.

На члан 19. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици: заједно Зоран Красић, Милорад Мирчић и Филип Стојановић и заједно Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Марија Јањушевић, др Драган Весовић, мр Иван Костић, Зоран Радојичић и проф. др Миладин Шеварлић.

Реч има народни посланик Зоран Красић.

Изволите.

ЗОРАН КРАСИЋ: То је последњи члан, који регулише ступање на снагу овог предлога закона, и сасвим је нормално да, ако смо за 18 чланова тражили брисање, тражимо и за овај 19. Али оно о чему вероватно јавност није у прилици да сазна, а можда не зна чак ни представник предлагача овде...

Господине Ружићу, претходни министар је све завршио у Министарству поводом овога и онда је изабран за премијера. Е сад, ја вам скрећем пажњу на овај правилник о критеријумима и условима за акредитацију реализатора програма стручног усавршавања, који је потписан од стране министра 18. маја 2017. године. У члану 5. став 3. тачка 3), ево да вас само подсетим на нешто шта је тај претходни министар написао – да поседује релевантан доказ о методолошким знањима и вештинама (потврда о завршеној обуци за тренера). Нема ни кауч, ни коуч, ни чикоши, нема ништа, него – тренера. Тако да је овај претходни министар ћирилицу добро савладао, зна добро српски језик.

Међутим, скрећем пажњу посланицима како су неозбиљни ови што предлажу. Ево видите, у образложењу тог правилника, ено га на сајту Министарства, све стоји лепо образложење и под римско два каже –

разлози за доношење уредбе. Али није донета уредба, него правилник. Не може министар да доноси уредбу, он доноси правилник. И шта нам пише даље? Овај правилник се доноси ради ближег уређења критеријума... Значи они не знају шта је уредба, не знају шта је правилник, па ја претпостављам да не знају ни шта је предлог закона.

И шта је бисер свега тога? Јесте на крају, да је то заведено под бројем тим и тим, у Београду, 18. маја 2017. године, министар – Ана Брнабић. И сад како ми вас озбиљно да третирамо? Ви се овде заклињете у чикоше, она написала тренер. Све подзаконске акте је већ донела, све. И све се то тамо уградило, ушле су све невладине организације, чак и она вама мрска и непријатељска „Црта“. И „Црта“ је ушла у програм оспособљавања кадрова, државни службеник.

И не знају шта је уредба, шта је правилник, и предлажу овакав предлог закона, и ми њима у образложењима цитирамо њихове ставове зашто не треба ово да се усвоји и, наравно, као велика тековина демократије није ломљење микрофона него 126 гласова. И као што је некада Радован Божовић рекао – кад видим 70 руку у ваздуху, ни Земљина кугла више неће бити кугла него ће бити равна, тако ће и ово постати закон, а онда куку леле како да се то примени.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Красићу.

Реч има Драган Весовић.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала, господине председавајући.

Цењени колега Красић је указао на једну неозбиљност, а ја ћу да укажем на другу неозбиљност. Наиме, члан 19. каже: „Овај закон ступа на снагу осмог дана од објављивања...“, а онда дајемо овде разлоге за доношење закона по хитном поступку: „Предлаже се доношење Закона по хитном поступку будући да би његово недоношење по хитном поступку могло да проузрокује штетне последице по рад органа и организација у систему јавне управе.“ Дакле, штетне последице.

Господине министре, ви сте ових дана прославили сто дана вашег начелствовања тим министарством; пре вас је садашња премијерка била министарка тог ресора; молим вас, реците ми када сте ви то схватили да је хитно – пре сто дана, пре осам дана, пре годину и по дана када је она била министар и када је то почело да проузрокује штетне последице по рад ових органа. Па онда ви који сте све то схватили предлагете у истом закону оно решење о подзаконским актима за шест месеци, па покушавате амандмански да коригујете на краћи временски интервал, од 60 дана. Једино могу да кажем – ово је неозбиљно.

Да би се та неозбиљност која би могла да проузрокује штетне последице исправила, лепо послушајте шта предлаже опозиција, повуците овај закон, прихватите све ове амандмане. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Весовићу.

На члан 19. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици проф. др Марко Атлагић и Маријан Ристичевић.

Реч има проф. др Марко Атлагић.

МАРКО АТЛАГИЋ: Уважени потпредседниче, пошто је данас више пута један председник једне минорне политичке групе блатио председника државе Александра Вучића и његовог брата, у знак протеста што није овде присутан и у могућности да се брани, одустајем од образложења овог амандмана. Уступајем време колеги „Купусићу Дверићу“ ради едукације како би се коначно преваспитао и стао у ред цивилизованих народних посланика у овом високом дому.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, на крају желим да кажем да овај закон није Свето писмо, можда ћемо овај и друге законе допуњавати, али циљ је уредити државу Србију и држава Србија никад више не сме да постане насиље чиновника над грађанима. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Ристичевићу.

На члан 19. амандман су заједно поднели народни посланици Мариника Тепић, Соња Павловић, Александра Чабраја, Јован Јовановић и Зоран Живковић.

Реч има Соња Павловић.

Изволите.

СОЊА ПАВЛОВИЋ: Поштовани посланици, поштовани министри, желела бих само на нешто да скренем пажњу. Ово је потпуно нов закон и ми, нажалост, с обзиром на то да је нов, немамо фактор време па да на прави начин судимо о њему. Зато је одговорност још већа. Можда ћемо га мењати, можда ће бити нових амандмана већ за годину дана, како се то раде измене закона. Међутим, заиста би требало да размислимо о следећем, да доношењем овог закона не треба да кршимо друге законе.

Значи, још једном ћу поновити, није наодмет, министар Ружић је дао одговор везано за буџет, ми нисмо задовољни тим одговором, да примена овог закона није могућа без кршења Закона о буџету. Значи да је нужно или извршити ребаланс буџета пре примене овог закона о Националној академији, односно усвојити измене и допуне Закона о буџету

за 2017. годину или сачекати с применом овог закона о Националној академији, тек након усвајања закона о буџету за 2018. годину.

Ове године смо имали и два нова министарства. Ту је нешто друго било у питању. Значи, маса зарада се није мењала, није био потребан ребаланс буџета. Међутим, за ову потпуно нову Националну академију, која ће према новој систематизацији имати нова радна места, апсолутно сматрамо да је недопустиво да се врши кршење Закона о буџету доношењем овог закона. Хвала најлепше.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала вама.

Пошто смо завршили претрес о амандманима, закључујем претрес Предлога закона у појединостима.

Пошто смо обавили претрес Предлога закона у начелу и у појединостима, Народна скупштина ће у дану за гласање одлучивати о Предлогу закона у начелу, појединостима и у целини.

Прелазимо на 2. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ДРЖАВНИМ СЛУЖБЕНИЦИМА (претрес у појединостима).

Примили сте амандмане које су на Предлог закона поднели народни посланици.

Примили сте извештаје Одбора за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу и Одбора за уставна питања и законодавство, као и Мишљење Владе о поднетим амандманима.

Пошто је Народна скупштина обавила начелни претрес, сагласно члану 157. став 3. Пословника Народне скупштине, отварам претрес Предлога закона у појединостима.

На члан 1. амандман, у истоветном тексту, поднели су народни посланици: заједно Вјерица Радета, Петар Јојић и Зоран Красић и заједно Мариника Тепић, Соња Павловић, Александра Чабраја, Јован Јовановић и Зоран Живковић.

Реч има Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Ми смо у начелној расправи изнели свој став о изменама и допунама Закона о државним службеницима и тврдили смо да овај закон не може да се поправи изменама, поготово што сте ви овде ове измене заправо само радили да бисте овај претходни закон, о овој академији, уподобили и међу државне службенике, односно у Закон о државним службеницима.

Ви нама дугујете већ више година један нов закон о државним службеницима, и то закон са платним разредима, да се коначно уведе ред у те службе где су запослени државни службеници, почев од републичких

органа па до органа локалне самоуправе. Овде смо слушали данас цео дан, наравно углавном потпуно исправне, тезе о томе како су се државни службеници гомилали у државним органима, у локалним самоуправама, без икаквих критеријума.

Нама српским радикалима никада није био проблем то што је неко члан неке политичке странке па као такав може да добије посао. Ми не мислимо да је бити члан неке странке нешто ни ружно ни кужно. Напротив, мислимо да свака политичка партија жели у својим редовима да има што више чланова, и то различитих професионалних профила, и наравно да такви људи и могу бити у прилици да добију посао и у државној управи и у локалној самоуправи, али не само зато што су чланови политичке партије која је на власти.

То је тај проблем који су данас сви некако на некакав лицемеран начин износили, као да ови који су критиковали велики број државних службеника никада никога нису запослили и као да никада никога неће. Једноставно, треба бити искрен и отворен. Суштина је да треба да се води рачуна о томе да посао раде људи који знају да га раде; када су у питању државни органи, да су то људи професионалци, са положеним државним испитом, са претходно завршеним факултетом или одговарајућом средњом школом.

Проблем јесте запошљавање са, у најмању руку, чудно добијеним дипломама. Све више је, поготово по локалним самоуправама, људи који се без икаквог проблема хвале да су они сада дипломирано нешто, не знају тачно шта, али на основу тог нечег дипломираног они су на неким важним пословима, важним функцијама у локалним самоуправама. То је оно што треба да се мало истумба, да се види заиста ко треба да остане на послу, ко испуњава услове да би остао на послу.

С друге стране, мислим чак и у вашем министарству, министре, а у неким другим свакако, сигурно има потребе за запошљавањем одређеног броја људи, поготово када су у питању инспекције. Не можете ни ви радити свој посао ако немате довољан број управних инспектора. А тачно се зна које услове управни инспектори треба да испуњавају и онда је проблем што ви имате ограничавајући фактор у том закону који забрањује запошљавања, а с друге стране сте затекли још оне што су их запошљавали „жути“ кад сте били заједно с њима, па онда ови што их запошљавају напредњаци кад сте опет заједно с њима, и онда за оне људе који би заиста требало да раде и да допринесу томе да комплетно Министарство боље ради нема места.

Зато ми мислимо да Закон о државним службеницима треба да се донесе из почетка, да се у том закону предвиде све могућности које нас је искуство научило да смо се сретали са њима, а да смо у праву говори и

чињеница да сте ви нама, министре, данас, односно пре неки дан предложили девету измену Закона о изменама и допунама Закона о државним службеницима. Да овај закон имало ваља, не би било потребно да га већ девети пут мењамо.

Зато повуците овај закон и прихватите наше амандмане, или без тога повуците овај закон, урадите један добар предлог закона о државним службеницима, доставите га народним посланицима да као озбиљни људи који знају ову материју разговарамо о овоме и да донесемо закон који ће бити добар и вама када сте на власти, а да вам буде добар и када будете у опозицији. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има Мариника Тепић.

Изволите, колегинице.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Захваљујем.

И моја маленкост и колеге из Клуба самосталних посланика сматрамо да овај члан треба да се брише, односно да му је погрешно дато место, односно да је ова одредба потпуно непотребна у овим изменама Закона. Наиме, ово питање већ јесте регулисано Законом о запосленима у аутономним покрајинама и јединицама локалне самоуправе, потпуно једнако од А до Ш, и нема никакве потребе да се ова одредба умеће сада у Закон о државним службеницима покушајем, наравно, кроз овај предлог за измену и допуну овог закона. Стога сматрамо да она треба да се брише, без обзира на то што је министар у свом уводном излагању, а сигурна сам да се баш на ово односило, сам рекао да оно што он предлаже као представник Владе јесу решења да би законско штиво било уподобљеније. Тачно се сећам те речи „уподобљеније“.

Хтела сам напросто да кажем министру као једном образованом и писменом човеку, дипломирани је политиколог, колико знам, да су прописи или уподобљени или нису. Не могу да буду више уподобљени или мање уподобљени, па да буду уподобљенији или неуподобљенији. Исто као и закони када се усвајају, или су у складу са Уставом или нису у складу са Уставом, или су у складу са Законом о буџетском систему или нису, не могу да буду мање или више.

Зато бих вас молила да још једном узмете у обзир, на шта имате право, да размотрите овај амандман, да избаците, односно обришете ову одредбу закона, која је потпуно непотребна.

Додатно сам дужна да кажем да овај закон о изменама и допунама Закона о државним службеницима обилује тим, што би рекли, преливањем непотребних ствари. Потпуно је невероватно да у пређашњој расправи, која се односила на оснивање Националне академије за јавну управу која се

успоставља овим законом, ви немате низ одредаба које би требало да буду садржане у том закону, а сада их трпате у овај Закон о државним службеницима који покушавате да мењате. Направили сте такву компилацију одредаба да се заиста тешко ко може снаћи.

Ви у овај Закон о државним службеницима који хоћете да мењате уносите све оно што се тиче Националне академије за јавну управу, а то нисте унели у закон о Националној академији, и то је прва и основна недоумица са којом смо ми остали, због чега изражавамо сумњу, наравно, у исправне и коректне намере када је реч о изменама овог закона.

Дакле, помешали сте лончиће или сте направили један микс одредаба које су напосто погрешиле адресу. Уместо да их ставите у матични закон, ако тако могу да назовем закон о Националној академији, ви сте све то сурвали у овај Закон о државним службеницима и тиме, наравно, стварате додатну забуну и код оног ко чита законе, као напосто грађанин или човек од струке, а нарочито када је реч о људима који треба да буду они који ће примењивати овај закон.

Стога кажем, још једном апелујем на вас да узмете у обзир овај амандман и да са дужном пажњом пратите оно што народни посланици предлажу да не бисте опет дошли у ситуацију да покажете да не знате или да нисте довољно вични писању закона. Још једном долазимо до тезе да би министри, без обзира на то што су функционери, нису државни службеници, својим позитивним примером требало да се појаве пред грађанима, да први прођу обуке, како о писању закона тако и, наравно, измена закона, а тако и о познавању радног законодавства, Устава и свега онога што сачињава материју државног стручног испита.

Уједно, ево, апелујем на вас, с обзиром на то да сте члан Владе и да је програм државног стручног испита уређен уредбом, да самоиницијативно на некој од наредних седница Владе сами себе предложите, заједно са свим колегама министрима, да будете и ви обавезни полазници, односно полагачи државног стручног испита како се овакве ствари не би дешавале, а не ми онда да будемо оптуживани да не знамо како се управља законским штивом и материјом која долази пред нас, уместо да те критике иду на адресу подносиоца предлога закона, што у овом случају као потписник јесте Ана Брнабић, која такође нема довољно знања да би управљала Владом ове земље, а наравно и сви они који је на том задатку прате, укључујући и вас. Наравно, ово је најдобронамернија критика.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има Маја Гојковић.

Изволите.

МАЈА ГОЈКОВИЋ: Волим да дискутујем по амандманима када образложења иду у том правцу да неко дезавуише премијера са образложењем да нема довољно капацитета или нема довољно стручности да води Владу.

Мислим да би ту требало да реагују и министар и сви остали да објасне уваженој посланици, која за себе каже „и моја маленкост“ – не знам зашто себе омаловажава, сви су посланици овде исти – да Владу Републике Србије води госпођа Ана Брнабић, која је добила поверење великог броја посланика овде, који чине владајућу већину. Мислим да је на гласању било 167 гласова и то је оно што препоручује премијерку да води Владу.

Њен је задатак да предлаже у име Владе Републике Србије овде предлоге закона, као што су закони које ових дана расправљамо и у начелу и у амандману и да, наравно, спроводи политику која представља владајућу већину у Парламенту Републике Србије, јер је Парламент нешто из чега извире Влада Републике Србије. И не само Републике Србије, него владе извиру из снаге владајуће већине у парламенту.

Ана Брнабић свакако, уз поверење, има и стручност да добро води ову Владу, и она, ево ускоро ће бити и обележено сто дана Владе, свакако то добро и ради. Јер има гласове и грађана Србије иза себе и надам се искрено да ће избора бити па ће бити у овој држави па ћемо видети онда како грађани Србије, који су једини власни за то, како они оцењују квалитете и стручност Ане Брнабић као премијера, а ми посланици који смо је изабрали овде гласањем када се бирала и премијерка и састав Владе који је она нама предложила задовољни смо првих сто дана рада Владе њеним учинком. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има министар Бранко Ружић.

Изволите, министре.

БРАНКО РУЖИЋ: Захваљујем се.

Дакле, само ради појашњења, имајући у виду да члан 91. Закона о запосленима у аутономним покрајинама и јединицама локалне самоуправе регулише преузимање државних службеника у органе аутономне покрајине, локалне самоуправе, градске општине, службе или организације које оснива надлежни орган аутономне покрајине, јединице локалне самоуправе и градске општине према посебном пропису основ за преузимање службеника запослених на неодређено време у наведеним органима у државни орган може се једино регулисати Законом о државним службеницима као законом којим се уређује попуњавање радних места у државним органима.

Оно што је важно то је да просто знамо да смо имали један, рекао бих, неравноправан положај и ситуацију у којој смо могли да преузимамо у јединице локалне самоуправе или аутономне покрајине запослене из државних органа, а нисмо могли да идемо у контраправцу. То је било могуће док је постојао Закон о запосленима у државним органима; након доношења Закона о државним службеницима то више није било могуће.

Што се тиче онога што је и уважена народна посланица Маја Гојковић рекла, само могу да кажем да се апсолутно прикључујем овој дискусији, али немам право као министар да дајем политичке оцене. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре.

По ком основу се јављате, колегинице Тепић?

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Поменуто сам од колегинице Гојковић...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Немате право на реплику. Госпођа Гојковић се апсолутно није изразила негативно ни о вама ни о посланичкој групи којој припадате, нити је погрешно разумела и протумачила ваше тумачење, тако да немам основ да вам дам, уз сву жељу, реплику.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите, колега Ристичевићу.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, државни службеници треба да буду све оно што нису били до 2012. године. Морају да буду често контролисани, морају да буду обучени, вредни, карактерни, посвећени и зато ове законе треба мењати, јер рејтинг једне државе зависи од државних службеника. Државни службеници су излог у који гледају грађани и држављани Републике Србије, али и они који нису држављани Србије. Од тога зависи какав се утисак стиче о нашој држави. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

По Пословнику, реч има Мариника Тепић.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Захваљујем.

Прекршили сте члан 104. тиме што сте ми ускратили право на реплику и тиме што сте самоиницијативно... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегинице Тепић, ја сам вам врло подробно објаснио зашто сам вам ускратио то право. Ви злоупотребљавате сада Пословник, тако да идемо на наредни амандман.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Душан Павловић.

Да ли неко жели реч? (Не.) Хвала.

На члан 1. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Ненад Константиновић, Мирослав Алексић, Здравко Станковић и Горан Богдановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман су заједно поднели народни посланици Радослав Милојичић, Дејан Николић и Верољуб Стевановић.

Да ли неко жели реч?

Балша Божовић.

Изволите, колега Божовићу; имате нешто времена посланичке групе. (Не.) Океј, хвала.

На члан 2. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета, Срето Перић и Зоран Красић.

Реч има народни посланик Зоран Красић.

Изволите.

ЗОРАН КРАСИЋ: Мислим да је ово главни амандман због чега се ми противимо и овој измени и допуни овог закона. Далеко било, ми не сматрамо да је основни текст закона добар зато што, ето, ми мало старији знамо како је тај закон и у изворном тексту донет. То је творевина Зорана Балиновца и Млађана Динкића, цео тај сет тих закона који се тичу државне управе и државних службеника, па и намештеника.

Желим, пре свега, да скренем пажњу јавности. Ми имамо у постојећем правном систему регулисану ситуацију да, када заснива радни однос у државној управи неко ко испуњава услове, обично се поред школске спреме ставља и услов положени државни испит, стручни испит. Он се полаже по програму, и то је нешто што сте ви обухватили овим општим програмом. У зависности од тога где државни службеник ради или где би требало да ради, они се припремају. Тако да и они службеници који раде у јавним службама попут лекара, медицинских сестара итд., па онда ови који треба да раде у министарству за саобраћај, па министарству образовања, да не ређам редом, имају неке своје опште и појединачне програме. И они полажу после одређеног времена тај државни испит. Кад положи државни испит, они су испунили све услове да раде и мање или више самостално примењују Закон о општем управном поступку и да поступају као службена лица органа управе. И ван тога не треба ништа.

Ја нисам још видео документ – читао сам пуно ваших докумената, али то нисам успео да пронађем – да ли сте се ви определили да кадровску политику у министарствима и органима државне управе водите на сличан начин као што се то ради са правосуђем, где већина људи која долази, долази из правосуђа, што подразумева да прођу и одговарајућу приправничку обуку у суду, па сте ви касније измислили и ову академију,

што представља гаранцију да, поред оних свих законом прописаних услова као минимума, испуњавају нешто што су вештине и знања која су неопходна за самосталан рад.

Ако вам је то опредељење у погледу државне управе, онда морате да имате добре кадровске планове да приликом запошљавања увек предвидите одређени број приправника који би се оспособљавали, имали свог ментора у министарству, који би водио рачуна о њиховом, да кажем, стручном усавршавању у циљу полагања државног испита. То има неког смисла и то треба подржати. Ја сам велики противник тога да на одговорна места, где треба да се самостално примени Закон о управном поступку, долазе људи који нису радили у управи, да долазе људи из адвокатуре, секретари земљорадничких задруга или неки други.

Уједно да вам скренем пажњу да постоје одредбе и да, ако се неко запосли, у неком року треба да положи државни испит, што прихватам, али све ово што сте сада овде направили, конекцију са оним претходним законом, у функцији је унаказивања наше администрације, која би требало да личи на бриселску. Само бриселска администрација зна за те потврде, сертификате, радионице, играонице и неке друге ствари. Ту се не стичу знања. То су све инструменти да се постигне верност према нечему. Верност према ономе ко финансира, верност према ономе ко даје дневницу, верност према овоме, верност према ономе.

Ми у оној малој сали тамо, када имамо јавна слушања или када имамо разговор са представницима ЕУ, сви протагонисти политике ЕУ из невладиног сектора морају да дођу да се евидентирају да би оправдали дневнице. Не карикирајте један озбиљан систем који мора да постоји у државној управи са нечим што је, наводно, захтев ЕУ, јер онда то може да буде смешно. Видела жаба где се коњи поткивају па и она дигла батак да добије потковицу.

Овај начин је скуп. Овај начин образовања не може привреда ове земље да издржи, а правите нешто што је упола од онога што се у Италији зове „сињоре“, или у Француској да вам не причам како се зову. Нема вајде од овога. Ако мислите да ћете на овај начин да обезбедите стручњаке за поједине области, нећете. Само ћете да обезбедите брдо папира и брдо печата да је био на радионици, био на играоници, присуствовао нечему. А шта он то у ствари зна? А онда се поставља питање а чему ће му бити потребно и неко знање кад неће моћи да га примени, јер ће помоћник или државни секретар да му каже – ма напиши бре то тако, баш ме брига.

Ево вам један пример. У Министарству саобраћаја људи су проглашени за технолошки вишак на радним местима где постоји мањак. Управни суд је вратио и малтене у образложењу написао да човек мора да

се врати на посао. Нема шансе. И када буде прва нека измена неких закона, ја ћу да тражим да се направи апелациони управни суд. Зашто? Да државна управа не опструише одлуке Управног суда, а ово је облик опструкције. Шест пута се враћа. Зашто њено величанство неће да призна да је направљена грешка? Па сте чак код једног човека који има највећу школску спрему у Министарству написали – не испуњава услове да буде инспектор; а он доктор наука за све њих. Е, зато нећемо да прихватимо овај ваш погрешни концепт.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Красићу.

Поштовани народни посланици, за данас смо завршили рад и обавештавам вас да настављамо са радом у четвртак, 12. октобра у 10.00 часова. Хвала вам.

(Седница је прекинута у 17.55 часова.)